

فریادی شو تا باران، وگرنه مرداران

در این شماره:

- بیانیه‌ی عصیان
- اخبار زنان در سال گذشته
- شکست سکوت پیرامون تجاوز
- ۸ مارس ۵۷ آغازگاه جنبش زنان در ایران
- نگاهی به فیلمی مصری درباره‌ی آزار جنسی
- یک میلیارد خیزش و نقش ما

زن ستیزی
ستون نظام طبقاتی مردسالار
است

متحد شو! متشکل شو!
آگاهانه مبارزه کن!

به هیچ جناح، هیچ نهاد، هیچ
انتخاباتی اعتماد نکن!

طرح روی جلد: گروه هنری عصیان

ترس، توهم و خرافه را
دور بریز!

قربانی خاموش خشونت
نباش!

خشونت علیه زنان همه جا
هست:

در خانه، مدرسه و دانشگاه، محیط کار،
خیابان، زندان

بیانیه عصیان

به مناسبت هشت مارس ۱۳۹۱

۸مارس، روز جهانی زن در راه است. سی و چهار سال پیش آیت الله خمینی چند هفته پس از نشستن بر جای شاه به حقوق زنان حمله کرد و فرمان حجاب اجباری را صادر کرد. اما زنان (مادران و مادر بزرگ های ما) با شعار «ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم» علیه این فرمان استبداد و زن ستیزی شورش کردند و خمینی را مجبور کردند که فرمانش را پس بگیرد. مبارزه ی زنان علیه رژیم اسلامی هنوز ادامه دارد و بر نسل ماست که بالاخره تکلیف این جدال سی و چهار ساله را تعیین کنیم.

زنان ایران در سی و چهار سال گذشته با تشدید خشونت در همه ی عرصه های زندگی اجتماعی و خصوصی دست به گریبان بوده اند. حجاب اجباری نماد عریان اعمال خشونت دولتی بر زنان ایران است. جسم و روح زن را هدف قرار میدهد. کنترل بر بدن زن است. تخلف زنان از حجاب اجباری، شلاق و حبس دولتی به همراه می آورد. اکثر دختران حداقل یک بار بابت بد حجابی گذارشان به دادسرا و بازداشتگاه افتاده است و یا با تذکر های متعدد «امر به معروف و نهی از منکر» مواجه شده اند. حجاب اجباری، تبدیل کردن زن به کالا یا شیئی است که فقط به درد یک کار می خورد: "نشیند و زاید شیران نر". از دید اسلام گرایان حاکم هر چقدر این کالا پوشیده تر باشد موقعیت مالک اش منحصر به فردتر است. مالکیت، خصوصی تر است. هر روز میشنویم زن با حجاب زیباتر است و برای مرد جذاب تر. علاقه و ترجیح زن اصلا مهم نیست زیرا او یک انسان کامل حساب نمی شود. تفکیک و سهمیه بندی جنسیتی در دانشگاه ها، بومی گزینی، تشویق به ازدیاد جمعیت، ایجاد محدودیت در عرضه خدمات و لوازم جلوگیری از بارداری، تلاش برای ایجاد محدودیت در مسافرت زنان و دختران به خارج از کشور، تعیین روز مذهبی به عنوان روز زن در ایران، سرکوب فعالین زن و همه قوانین شرعی ضد زن مانند نداشتن حق طلاق و حق حضانت فرزند و قوانین دیه و ارث و سنگسار، به یک کلام همه خشونت های آشکار دولتی علیه زنان هستند. مکمل این خشونت دولتی، خشونت خانگی است از سوی شوهر، پدر، برادر، فرزندان پسر و دوست پسر به شکل های گوناگون که به بیرحمی و شناعة هولناکی چون اسید پاشی و تجاوز هم می رسد. قوانین نوشته و نانوشته دست به دست هم می دهند و بیرحمانه جسم و روح دختران را به یغما می برند. ازدواج های اجباری، شوهر دادن دختر بیچه گان ده دوازده ساله به مردانی که سن پدر و پدر بزرگ آن ها را دارند، محرومیت از تحصیل برای بیشماری از دختران روستایی و... گوشه ای از فجایعی است که در این جامعه رخ می دهد. اگر اینها جنایت و خشونت نیست پس چیست!؟

ستم هایی که به زن ایرانی می شود به همه زنان جهان می شود. ما زنان در چهار گوشه ی جهان با شکل های گوناگون اما به یکسان لگدمال می شویم. سالی که گذشت، سالی پر از خشونت برای زنان

در مناطق مختلف دنیا بود. در مصر، سوریه، هند، عراق، افغانستان و پاکستان و ... همه جا زنان زیر حمله اند. چگونه می توان ساکت بود و دم بر نیورد در حالیکه هر روز همه هستی و وجود خود و هموعان مان لگد مال می شود. به چه قیمتی نظاره گریم؟ ۸ مارس سال گذشته در مصر هنگامی که زنان به جشن و پایکوبی به خاطر پیروزی بر رژیم مستبد مبارک مشغول بودند، تجاوز دسته جمعی مردان به زنان در میدان التحریر آغاز شد. در ادامه هم با کتک زدن زانی که در میدان حضور داشتند خاتمه یافت. یکی از امامان فتوا داده بود که به زانی که تظاهرات می کنند تجاوز کنید و مردان متجاوز جنایتکار فریاد می زدند که جای زنان در خانه است. همین یک واقعه نشان داد که در مصر انقلابی صورت نگرفته است و هر تغییری را نمی توان به حساب «انقلاب» گذاشت. به جای رژیم مستند مبارک رژیم مستبد دیگری بر مسند قدرت نشست که علیه زنان قوانین اسلامی تصویب کرد. جالب است که بدانیم آمریکا مدافع تصویب این قوانین بود زیرا معتقد است که استفاده ی دولت ها از دین برای برده کردن مردم از ملزومات جهان امروز است. لیبی دومین کشوری بود که با وضع قوانین بر علیه زنان و مشخصا قانونی کردن چند همسری، همان حکایت مصر را تکرار کرد. لیبی بعد از عراق و افغانستان با دخالت کشورهای به اصطلاح متمدن مانند فرانسه و آمریکا و با وعده دموکراسی و آزادی مردم مواجه شد. اکنون موقعیت مردم و به ویژه زنان در هر سه کشور به خوبی معنای وعده ی دموکراسی و آزادی را نشان داده است.

سال گذشته آمار تجاوز به زنان در جهان سیر صعودی و تکان دهنده داشت. از آمریکا تا مصر، کنگو، آنگولا و هند. بر طبق آمار منتشر شده، از هر سه زن یک نفر در طول زندگی اش مورد تجاوز یا ضرب و شتم قرار می گیرد. یعنی یک میلیارد نفر. مرگ دختر هندی تبار در ایرلند به دلیل ممنوعیت سقط جنین که خشونت دولتی و سیستماتیک است، مرگ دختر هندی به دلیل تجاوز دسته جمعی در اتوبوس، آمار بالای قتل های ناموسی و زن کشی در عراق، افغانستان، پاکستان، ایران، ترکیه، آرژانتین و بسیاری کشورهای دیگر، اعمال خشونت به شکلهای مختلف بر زنان مانند اسید پاشی، کتک زدن، متلک گویی های خیابانی، آزار جنسی در محیط کار و خیابان، تن فروشی و تجاوز در نقاط مختلف دنیا، در سال گذشته بیسابقه بود.

روی دیگر سکه پوشش اسلامی، پورنوگرافی است. از سود آورترین صنعت ها در کشورهای امپریالیستی ولی در کشورهای دیگر هم. شکل وحشتناکی از استثمار سرمایه داری که بر زنان و دختران و حتی کودکان اعمال می شود و منطبق بر اخلاقیات فاسد و درنده سرمایه داری است. تحقیر آمیزترین و تکان دهنده ترین رفتارها را علیه زنان، صنعت پورنوگرافی اشاعه میدهد. بدن زن را تکه پاره میکنند. تجارت سکس بعد از تجارت اسلحه سودآورترین تجارت نظام سرمایه داری است.

همه اینها گوشه ای از وضعیت و زندگی زنان را در قسمت های مختلف دنیا نشان می دهد. بسیاری زندگی زنان در آمریکا و اروپا را چون زندگی در بهشت تصور می کنند. اما اینگونه نیست. با وجود تفاوت در شکل دولت ها و حکومت های مختلف در دنیا اما وضعیت زنان در همه جا مشابه است چون پدرسالاری از وجوه مشترک همه این نظامهاست. تفاوت فقط در شکل اعمال خشونت بر زنان است. سرمایه داری در شکلهای مختلف جمهوری، سلطنتی، اسلامی و غیر اسلامی، همه بر نظام پدرسالاری و مردسالاری استوار هستند.

تصویب و اجرای قوانین ضد زن در ایران، افزایش آمار خشونت بر علیه زنان در نقاط مختلف دنیا، افزایش آمار قتل های ناموسی، خودکشی و خودسوزی زنان در نقاط مختلف ایران و عراق و افغانستان، افزایش

کاری نمی توانیم بکنیم؟ شاید هم بعضی ها مسئله را این گونه ببینند. اما این نگرشی درست نیست. گله و شکایت کردن از وضع موجود دیگر بس است. دیگر نمی توان فقط به افشاگری ها از جنایات و حکایت رنجها اکتفا کرد. اگر ما نتوانیم برای گرفتن حق خودمان به پا خیزیم پس چه کسی باید برخیزد؟ ما باید به پا خیزیم و سکوت را بشکنیم. با هر شکل از خشونت برخورد کنیم. چه در خانه و چه محل کار و دانشگاه و خیابان. از عواقب و هزینه ها نباید بترسیم از طرد شدن و اخراج شدن و دستگیر شدن. چون که هزینه سکوت در برابر اینهمه خشونت سنگین تر از اعتراض و مبارزه کردن است. ۸ مارس امسال را به روز اعتراض، عصیان و شورش علیه تمام تبعیض ها و خشونت های ضد زن تبدیل کنیم.

پیش به سوی گسستن زنجیرها در هشت مارس

بیش از پیش بردگان جنسی در قالب صنعت سکس در دنیا همه نشان از این دارد که ستم بر زن حد و مرز و کشور نمی شناسد و جهانی است، بنابراین مبارزه بر علیه آن نیز باید خصلتی جهانی داشته باشد. اما نکته ای که در این مبارزه جهانی مهم است این است که اگر این مبارزه در چارچوب نظام های موجود باشد حاصلش چیزی نخواهد بود جز بازگشت ستم بر زن در شکل های جدید. جامعه نوینی که رهایی زن در سرلوحه آن قرار داشته باشد جز با سرنگونی این نظام ها تحقق پیدا نخواهد کرد. سرنگونی نه از نوع انقلاب ۵۷ ایران و یا مصر و لیبی کنونی بلکه از نوعی دیگر و ساختن جامعه ای که بر پایه برابری واقعی انسانها بنا شده باشد. دین از دولت جدا باشد و زنان، جنس دوم و فرودست نباشند.

اما اکنون چه باید کرد در برابر این همه خشونت؟ آیا می توانیم سکوت کنیم و یا منفعلانه برخورد کنیم که خوب این هم سرنوشت ماست و

بمتر است که اخبار زنان را به سبک تقویم همار خورشیدس، میلاد یا قمر، دنبال نکنیم. سال، برابر ما زنان، از هشت مارس، روز جهانی زن آغاز می شود. اخبار، هر سال، شکلها متفاوتتر از ستم بر زنان را نشان می دهد. آمار قتل همار ناموس، تجاوز، ناقص ساز جنس، خشونت همار خیابان و سایر ستم های که هر روزه بر زنان روا داشته می شود، بغض بزرگ از سالنامه بر زنان را تشکیل می دهد. فقر روز افزون، افزایش تخم فروش، ترک تحصیل دختران و خیل عظیم افسردگی و خودکشی زنان و خشونت های خانگی و دولتی به شکلها مختلف، رویدادهای است که هر روز و هر روز بیشتر اخبار مربوط به زنان در هر گوشه از دنیا است. در زیر گوشه ای از وقایع سال گذشته قرار دارد.

آنچه بر زنان گذشت

روشنک مینو

اخبار در یک سال گذشته

اخوان المسلمین خواهان "شورای خانواده" به جای "شورای زنان" در مصر

۲۲ اسفند ۹۰

دبیر اجرایی مرکز حجاب ریحانه النبی: بد حجابی غوغا می کند، مرد عمل می خواهیم!

۲۳ اسفند ۹۰

بد حجابی در جامعه، به خصوص در دانشگاه ها غوغا می کند و امروزه در امر حجاب مرد عمل می خواهیم. این چکیده سخنان "حجت الاسلام میریحیی میرفتحی زاده"، دبیر اجرایی مرکز حجاب ریحانه النبی ارومیه، در چهارمین همایش طرح ملی دختران نسیم عفاف ارومیه است؛ اعترافی ناخواسته به شکست جا انداختن حجاب مطلوب بنیادگرایان و مقاومت زنان شهروند در ایران.

عصیان: پس از بر سر کار آمدن جمهوری اسلامی، هر روز شاهد تلاش دولت برای تحمیل حجاب بر زنان بوده ایم، پس از ۳۴ سال، با اینکه اقدامات نظام در این رابطه با شکست مواجه شده اما، از آنجا که، حجاب ابزاری برای ستم بر زنان است، حکومت از تلاش دست بردار نبوده و زنان آگاه نیز تن به این ستم نمی دهند. جدایی دین از دولت در جهت رفع این تضاد گامی مهم خواهد بود.

حزب اخوان المسلمین مصر می خواهد "شورای ملی خانواده" را جایگزین "شورای ملی زنان" سازد که تحت ریاست افتخاری سوزان مبارک، همسر رئیس جمهور سابق، بر پا شده بود. به گزارش روزنامه نیمه دولتی "الاهرام"، حزب آزادی و عدالت - بازوی سیاسی اخوان المسلمین - که در پارلمان مصر اکثریت را دارد، در این رابطه اعلام داشته است که شورای مزبور می بایست بیانگر "کمال متقابل مرد و زن" باشد. اخوان المسلمین، روز ۸ مارس، به مناسبت روز جهانی زن، سازمان ملل را مورد انتقاد قرار داده و کنوانسیون این سازمان علیه تبعیض نسبت به زنان را "ناهمخوان با ارزش ها و حقوق اسلامی" خواند. شایان ذکر است که در پی قدرت گیری اسلامگرایان در مصر پس از مبارک، سهمیه پیش بینی شده برای زنان در پارلمان لغو شد و در پی برگزاری انتخابات اخیر، تنها ۲ درصد اعضای پارلمان را زنان تشکیل می دهند.

عصیان: در مصر پس از بهار عربی، شاهد همان حرکتی هستیم که زنان ایران پس از بهمن ۵۷ تجربه نمودند. تمامی حکومت های ارتجاعی، اولین هدف سرکوب را زنان قرار داده تا از یک سو نیروی رزمنده ی آنها را برای مبارزه در هم شکنند و از دیگر سو مردان را نسبت به اقدامات ضد زن، خرسند نمایند و به متحدین خود مبدل سازند.

۲۹
اسفند
۹۰

ثبت بیش از ۸۰ هزار مورد خشونت علیه زنان در ترکیه طی یک سال

در سال ۲۰۱۱ جمعا ۸۰ هزار و ۳۹۸ مورد خشونت مبتنی بر جنسیت در ترکیه به ثبت رسیده که این رقم در مقایسه با سال ۲۰۰۸ با رقم ۴۸ هزار و ۲۶۴ مورد، حدود ۲ برابر طی ۴ سال است. بر پایه گزارش منتشر شده از سوی کمیسیون حقوق بشر پارلمان ترکیه، ارقام اعلام شده با اتکا به پرونده های مرکز پلیس ترکیه تنظیم شده است. کمیسیون مزبور در تنظیم این گزارش موارد اشکال مختلف خشونت علیه زنان، از جمله خشونت خانگی، قتل عمد، وارد آوردن جراحت به عمد، سوء استفاده جنسی، سکس با محارم و سوء استفاده جنسی از خردسالان را در نظر گرفته است. طبق گزارش، استانبول با رقم ۱۰ هزار و ۲۰۷ مورد خشونت مبتنی بر جنسیت طی سال ۲۰۱۱، در زمینه های برشمرده شده، خطرناک ترین استان ترکیه اعلام گشته است. این در حالی است که رقم خشونت در برخی مناطق آناتولی، شرق ترکیه، به نسبت کاهش یافته است. بیش از ۴۰ زن در ترکیه در طول زندگی خود خشونت مبتنی بر جنسیت را تجربه کرده اند، اما از بسیاری از این خشونت ها شکایت رسمی نشده است. به گفته واحد بیچاک، استاد حقوق و استادیار آکادمی پلیس ترکیه، در روزنامه زمان، افزایش میزان شکایات نشان دهنده بالاتر رفتن حساسیت نسبت به خشونت جنسی است. در گذشته پلیس چندان مجهز نبود که بتواند این خشونت ها را به خوبی پیگیری کند، اما با آموزش های لازم اکنون حساسیت بیشتری در این مورد از خود نشان می دهد.

عصیان: خشونت علیه زنان که ریشه در مناسبات مرد سالار دارد، جز از راه مبارزه و اتحاد زنان حل نخواهد شد.

طی سال گذشته میلادی دست کم ۹۴۳ زن و دختر در پاکستان به قتل رسیدند که اکثر آنان را قربانیان قتل های به اصطلاح ناموسی تشکیل می دهند. گزارش کمیسیون حقوق بشر پاکستان تصریح می کند که این ارقام

نشان دهنده ابعاد خشونت علیه زنان در جامعه محافظه کار اسلامی پاکستان است و قانونی هم علیه خشونت خانگی در این کشور وجود ندارد. طبق گزارش این بزرگ ترین سازمان حقوق بشر پاکستان، ۹۳ تن از قربانیان را خردسالان تشکیل می دهند. در میان قربانیان همچنین ۷ زن مسیحی و دو زن هندو بودند. این رقم در سال ۲۰۱۰ برابر با ۷۹۱ تن بود. از ۹۴۳ زن به قتل رسیده در سال ۲۰۱۱، ۵۹۵ تن آنان به خاطر داشتن "رابطه ممنوع" به قتل رسیده اند. ۲۱۹ زن تنها به خاطر ازدواج بدون اجازه از خانواده جان باخته اند. بسیاری از زنان، پیش از به قتل رسیدن، قربانی تجاوز فردی یا دسته جمعی شده و اکثر آنان به دست شوهران یا برادران خود به قتل رسیده اند. با توجه به افزایش رقم قربانیان، فعالان حقوق بشر از تصویب قانون حفاظت از زنان در پارلمان پاکستان استقبال کرده و خواهان حفظ زنان در مقابل خشونت، مزاحمت و تبعیض جنسی شدند.

عصیان: در این مورد نیز تصویب قانون تنها می تواند خشونت را تا حد کمی تخفیف دهد. در کشورهایی با نگرش مذهبی و دینی، قوانین عرفی در اعمال خشونت نقش داشته و ریشه ی آن نیز نظام مردسالار است. با تصویب قوانین حکومتی در شرایطی که مالکیت خصوصی حکم فرما بوده و بر اساس قوانین مذهبی که خط قرمز حکومت هاست، زن هایملک مرد محسوب می گردد. این قوانین کار به جایی نخواهند برد.

۲۷
اسفند
۹۰

وزیر آموزش و پرورش: ازدواج دختران دانش آموز زیر ۱۵ سال مانع تحصیل آنان نیست.

وزیر آموزش و پرورش جمهوری اسلامی اعلام کرد که اگر دختران دانش آموز "مسائل را رعایت" کنند، می توانند در مدرسه حضور داشته باشند. به گزارش خبرآنلاین، حمید رضا حاجی بابایی ازدواج دختران زیر ۱۵ سال را نیز موجب ترک تحصیل آنان ندانست و افزود که تحصیل در مدارس بزرگسالان، آموزش از راه دور و ادامه تحصیل از طریق شرکت در امتحانات نهایی از تمهیدات آموزش و پرورش برای لازم التعلیم هاست. وی پیش تر نیز مشوق ازدواج دختران دبیرستانی برای کاستن از مشکلات موجود در رفتارهای اجتماعی بوده و بالا رفتن سن ازدواج را عامل آن دانسته بود. وی همچنین گفت که آموزش و پرورش تلاش دارد تا در کتاب های درسی به آموزش مهارت های زندگی و راهکارهای ازدواج سالم "به دختران دانش آموز" بپردازد. به گفته وی، شیوه زندگی و آداب زناشویی، آداب معاشرت، آشنایی با رفتارهای صحیح در زندگی زناشویی و مهارت سخن گفتن با دیگران و اقوام در این کتاب ها گنجانده خواهد شد.

عصیان: هدف دولت در چنین تبلیغاتی دو جنبه دارد. از یک سو با این شرایط در جهت محدود نمودن دختران به خانه و مسئولیت های همسری و مادری است که جامعه مردسالار همواره در زمینه ی رشد و بازتولید آن تلاش نموده است و آن را وظیفه ی اول و آخر زنان می داند. از طرف دیگر در ممانعت از رشد آگاهی و استقلال شخصیتی آنها که از طریق حضور در جامعه، فراگیری علوم و اشتغال کسب می شود، کمک می نماید. می دانیم که علیرغم ادعای وزیر، ازدواج دختران

خردسال
منجر به ترک
تحصیل آنان
خواهد شد و
سرنوشت آنها
را دگرگون
خواهد کرد.

۷
فروردین
۹۱

قتل حداقل ۹۴۳ زن در پاکستان طی سال ۲۰۱۱

**صدها زن افغان به اتهام
"جرایم اخلاقی" در زندان ها به
سر می برند**

۱۰
فروردین
۹۱

حدود ۴۰۰ زن و دختر افغان تحت عنوان "جرایم اخلاقی"، از جمله ترک شوهر به خاطر خشونت خانگی یا ارتباط خارج از ازدواج در زندان ها و یا بازداشت گاه های جوانان به سر می برند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، به نقل از " دیده بان حقوق بشر"، برخی از این زنان و دختران ابتدا مورد تجاوز جنسی قرار گرفته و پس از آن به اتهام روسپی گری، محکوم شده اند. طبق این گزارش، اغلب این زنان بر پایه "آقاییر" محکوم شده اند. آقاییری که بدون حضور وکیل مدافع و بی آنکه برای آنان - که عمدتاً سواد خواندن و نوشتن ندارند - خوانده شود، امضا کرده و متعاقباً به زندان های طولانی، از جمله ۱۰ سال زندان، محکوم شده اند. برخی زنان ترس از آن دارند که پس از آزادی به خاطر حفظ "ناموس" توسط افراد خانواده به قتل برسند. دیده بان حقوق بشر وضع حقوق زنان در افغانستان را، ۱۰ سال پس از سقوط طالبان، تکان دهنده ارزیابی کرده و اعلام داشته است که دولت کرزای به وظایف خود در رابطه با معیارهای بین المللی حقوق بشر عمل نکرده است.

۷
فروردین
۹۱

**خشم زنان مصری علیه تبرئه
پزشکی که تست باکرگی
می گیرد**

دادگاهی در قاهره یک پزشک ارتش را که در جریان تظاهرات ها و درگیری های خیابانی از زنان تظاهر کننده تست باکرگی می گرفت، تبرئه کرد. این امر خشم فعالین زن مصری را برانگیخت و آنان در مقابل دادگاه تجمع کردند. زنان معترض حکم صادره مبنی بر تبرئه این پزشک را "دهن کجی" به عزت و احترام و حقوق زنان دانسته و خواستار آن شده اند که پزشکانی که از زنان تست باکرگی می گیرند، محکوم گردند. از روز ۸ مارس (روز جهانی زن) در سال ۲۰۱۱، که گروه ها و دستجات مذهبی در مصر ارتش را تحت فشار قرار داده تا از زنان تظاهر کننده، تست باکرگی به عمل آورند، اعتراضات سازمان های زنان و فعالین زن مصری همچنان ادامه دارد

عصیان: بکارت ریشه در نگاه مالکیتی جامعه نسبت به زنان دارد. این نگاه نسبت به زن بسیار تحقیر آمیز بوده و شأن انسانی زنان را از بین می برد. نقش زنان در انقلاب مصر بسیار مهم بود و جامعه مرد سالار علی الخصوص حاکمیت، برای تحقیر، منفعل کردن و خوشایند مردان زن ستیز به واسطه ی یک پزشک اقدام نموده و زنان مبارز را مورد خشونت قرار داد. گرچه محاکمه پزشک ضروری است اما ادامه ی مبارزه ی زنان با مظاهر مردسالاری ضروری تر می باشد.

**تأکید یک مرجع تقلید بر جداسازی واحد
دختران و پسران در دانشگاه آزاد اسلامی**

۱۸
فروردین
۹۱

جعفر سبحانی، یکی از مراجع تقلید، در دیدار فرهاد دانشجو، برادر کامران دانشجو وزیر علوم و رئیس جدید دانشگاه آزاد اسلامی، و همراهانش با وی، اختلاط دختر و پسر را یکی از آسیب های این دانشگاه دانست و گفت که باید کوشش کنی تا واحد دختران غیر از واحد پسران باشد، نه اینکه گوشه های از کلاس دختران نشسته باشند و گوشه های دیگر پسران بنشینند. به نظر وی، خانه های دانشجویی هم از مشکلات دانشگاه آزاد به حساب می آیند و باید خوابگاه های مستقلی برای دانشجویان در نظر گرفته شده و "بر این خوابگاه ها نظارت" شود. به گزارش فارس، سبحانی پسوند "اسلامی" را بهترین دلیل برای اسلامی کردن دانشگاه آزاد دانست و گفت که کارمند، دانشجو و استاد آن باید صبغه اسلامی داشته باشند، اما عملاً این دانشگاه در برخی موارد این صبغه را نداشته است. وی همچنین خواستار خاتمه دادن به کار استادانی شد که از آن ها به خاطر "نداشتن اخلاق اسلامی" شکایت می شود و افزود

که مراقب باشید اساتید به گونه ای تد ر یس نکنند که دانشجویان را "مادی و ملحد" بار بیاورند.

**حجاب اجباری و قوانین شرعی، شعارهای انتخاباتی
کاندیداهای اسلامگرای ریاست جمهوری مصر**

حجاب اجباری و اجرای قوانین شرعی، شعارهای محوری کاندیداهای اخوان المسلمین و سلفی ها برای انتخابات ریاست جمهوری مصر در ماه مه و ژوئن است. خیرات الشاطر، کاندیدای اخوان المسلمین، اعلام کرد که اجرای قوانین شرعی اولین و آخرین هدف وی از ریاست جمهوری است. وی روز چهارشنبه ۴ آوریل طی سخنانی در اجتماع اسلامگرایان همچنین تکذیب کرد که کاندیداتوری اش در معامله ای پنهانی با نظامیان حاکم صورت گرفته است. به گزارش استاندرد اتریش، افزون بر او، حد اقل ۳ اسلامگرای دیگر نیز کاندید ریاست جمهوری شده اند. با نفوذترین آنان هاضم صلاح ابو اسماعیل، وکیل وابسته به سلفی ها می باشد. وی اعلام کرده است که در صورت پیروزی "همه زنان مصر" را موظف به رعایت حجاب کرده و صرف مشروبات الکلی توسط توریست ها را ممنوع خواهد نمود. بر پایه برآوردهای کارشناسان، خیرات الشاطر، میلیونر ۶۱ ساله مورد حمایت اخوان المسلمین، بخت بیش تری برای پیروزی در انتخابات دارد. فراكسیون اخوان المسلمین قوی ترین فراكسیون در پارلمان مصر و حامی الشاطر به حساب می آید.

۲۹
فروردین
۹۱

**افزایش آمار
تن فروشی خردسالان
در جمهوری اسلامی**

تن فروشی بین خردسالان رو به افزایش است. میانگین سن شروع تن فروشی نزدیک به ۱۷ سال و بیشترین میزان سن شروع تن فروشی بین ۱۵ تا ۱۷ سال است. به گزارش سایت قانون، در پژوهشی که توسط چند تن از اعضای هیات علمی و دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی تهران، دانشگاه علامه طباطبایی و دانشگاه علوم بهیستی و توانبخشی انجام گرفته، آمده است که در مواردی سن شروع تن فروشی حتی ۸ سال بوده است. طبق این گزارش، میانگین سن کسانی که در کودکی به تن فروشی روی آورده‌اند، در زمان تحقیق صورت گرفته، ۲۲ سال بوده است. بیش از ۱۵ درصد از کسانی که در کودکی به روسپیگری روی آورده بودند در زمان تحقیق، (سال ۱۳۹۰) در سن زیر ۱۸ سال قرار داشتند و بقیه در سنین ۱۹ تا ۴۴ قرار داشتند. بیش از ۴۰ درصد کودکان تن فروش تهران، غیر تهرانی‌اند و ۷۰ درصد آنان از استان‌های کرمانشاه، گیلان، مازندران و خراسان هستند. ۵۵ درصد از نمونه کودکان روسپی شده، حداکثر تا دوران راهنمایی، یعنی ۸ سال، از تحصیلات بهره‌مند بوده‌اند. در میان آنها ۱۳ درصد موفق به کسب دیپلم و تنها ۷ درصد تحصیلاتی بالاتر از دیپلم داشته‌اند. ۲۱ درصد از زنانی که زیر ۱۸ سالگی به روسپیگری روی آورده‌اند، علاوه بر تن فروشی، دارای مشاغلی با درآمدهای پایین مانند منشی‌گری، فروشنده‌گری، آرایشگری، کارگری، مشاغل خدماتی و حتی شغل‌های کاذب و سیاه هستند که درآمدی زیر ۹۷ هزار تومان در ماه عاید آنها می‌کرده است. بیش از ۷۳ درصد کسانی که در کودکی روسپی شده‌اند، مجرد باقی‌اند و ۱۵ درصد نیز ازدواج‌های ناموفق داشته‌اند و تنها ۴ درصد کودکان روسپی شده در حال حاضر متاهل هستند.

۷۸ درصد از شوهران آنها بی‌گناهند، که ازدواج کرده‌اند، دارای سابقه سوء مصرف مواد مخدر بوده‌اند.

**اعتراض لختی های اوکراین در کلیسای اسقف
نشین علیه ممنوعیت سقط جنین**

۲۵
فروردین
۹۱

فمینیست‌های اوکراین با بالاتنه عریان وارد برج کلیسای اسقف نشین سوفی در کیف، پایتخت این کشور، شده و به برنامه دولت برای سخت تر کردن قانون سقط جنین اعتراض کردند. به گزارش خبرگزاری اتریش، روز سه شنبه ۱۰ آوریل ۵ تن از زنان عضو جنبش "فمن" با پلاکاردهایی که بر آن‌ها، به زبان آلمانی، نوشته شده بود: کودک و کلیسا و آشپزخانه، وارد برج کلیسا شده و ناقوس‌ها را به صدا در آوردند. در پی این اقدام، نیروهای امنیتی وارد کلیسا شده و آن‌ها را به بیرون از کلیسا حمل کردند. در پی اعتراض شدید کلیسای ارتدکس به قانون سقط جنین در اوکراین، نمایندگان قانون سختگیرانه تری را در پارلمان مطرح کردند که طبق آن سقط جنین تنها "به دلایل پزشکی و اجتماعی" قانونی می‌شود. نمایندگان کلیسا می‌گویند که از سال ۱۹۹۱، سال استقلال از شوروی سابق، تا کنون بیش از دو میلیون جنین در اوکراین سقط شده است.

عصیان: ممنوعیت سقط جنین از جمله خشونت‌هایی است که در تمام جهان جریان داشته و شامل کشورهای امپریالیستی نیز می‌گردد. این اقدام ریشه در تلاش مردسالاری در محروم کردن زنان برای اعمال اراده بر بدن خود داشته و سعی دارد تا زنان را به ابزار تولید نیروی کارکن مبدل سازد و براساس نیاز خود به بند کشد. جمهوری اسلامی نیز بر اساس این ایده برای بارداری جایزه در نظر گرفته و جلوگیری از بارداری را محدود نموده است.

۱
اردیبهشت
۹۱

**افزایش انفجاری شمار
گروه‌های فمینیستی در بریتانیا**

شمار گروه‌های فمینیستی در بریتانیا به گونه‌ای باور نکردنی رو به افزایش است. در این میان ده‌ها گروه فمینیستی در سراسر بریتانیا تشکیل شده و فعالیت‌های فمینیستی حالتی انفجاری به خود گرفته است. به گفته کت بانبارد، نویسنده و گرداننده پلتفرم اینترنتی "یو کی فمینیستا"، که بهار امسال دومین سال بنیانگذاری اش را جشن می‌گیرد، یکی از دلایل این پدیده، سیاست صرفه جویی دولت بریتانیا می‌باشد که پیش از همه دامنگیر زنان است. در زمینه فرهنگی نیز شمار زنانی که به مقابله با سکسوالیزه کردن زندگی اجتماعی برخاسته‌اند، رو به افزایش است. نوآوری رسانه‌ای، مانند شبکه‌های اجتماعی فیسبوک و تویتر، علت دیگر این جنبش است. تز کت بانبارد در مورد هدف رشد قارچ گونه‌های فمینیستی در بریتانیا این است که زنان می‌خواهند انقلاب فمینیستی را تکامل داده و آن را تا آخر پیش ببرند. وی در سال گذشته یک کلاس آموزشی تابستانی با عنوان "سافرگیت اسکول" گذاشته بود که به جای ۴۰۰ شرکت کننده پیش بینی شده، ۶۰۰ متقاضی داشت. یکی از مسائلی که بیش از همه موضوع مبارزه زنان است، تصویری است که رسانه‌ها از زنان ارائه می‌دهند و این امر بیش از همه موجب خشم زنان جوان بریتانیایی شده است. از جمله برنامه‌ها برای مقابله با تبدیل زنان به عنوان یک ابژه سکسی، پروژه "آنتی پورن من" است. آنها از جمله در ژوئن ۲۰۱۱ در مقابل "پلی بوی کلوب"، که به تازگی در لندن براه افتاده بود، دست به تظاهرات زدند.

عصیان: شکل گیری و افزایش گروه‌های فمینیستی ریشه در مبارزه‌ی زنان علیه ستم و خشونت هر روزه دارد. راه حل‌هایی از این جامعه متحد شدن و مبارزه سازمان یافته زنان است که با تشکیل این قبیل گروه‌ها این هدف متحقق خواهد شد. البته سیاست حاکم در این گروه‌ها برای رسیدن به هدف، از اهمیت زیادی برخوردار است.

دو طرح قانونی در پارلمان مصر : کاهش سن ازدواج دختران به ۱۴ سال و سکس آخر با زن مرده

۱۱
اردیبهشت
۹۱

مطرح شدن دو طرح قانونی که از سوی اسلامگرایان برای رای گیری در اختیار پارلمان مصر قرار گرفت، جنجال بزرگی در افکار عمومی به راه انداخته است. یکی از این دو طرح قانونی به کاهش سن ازدواج دختران از ۱۶ سال به ۱۴ سال اختصاص دارد و طرح دیگر به مردان اجازه می دهد که با همسر مرده خود تا شش ساعت پس از مرگ "سکس خداحافظی" داشته باشند. به گزارش شورت نیوز، هر دو طرح موجب اعتراض و به راه افتادن بحث در جامعه مصر گردیده و به ویژه مورد اعتراض شدید گروه های مدافع حقوق زنان شده است. این قوانین بر اساس آموزه های روحانی مراکشی، زمزمی عبدل باری، طرح شده اند. نظرات وی بارها موجب جنجال شده است. از جمله اجازه مصرف کردن نوشابه الکلی برای زنان باردار. به نظر وی، ازدواج با مرگ به پایان نمی رسد و زن و مرد حق دارند با همسر مرده خود سکس آخر داشته باشند. به گزارش رسانه ها، اگرچه باور نکردنی است، اما این دو موضوع در پارلمان مصر مورد بحث قرار گرفته اند.

عصیان: در مورد جامعه مصر، بر سر کار آمدن اسلام گرایان این جامعه را از بعد حقوق زنان به عقب خواهد برد. حجاب اجباری، کاهش سن ازدواج و غیره شروعی است برای اقدامات سرکوبگرانه علیه زنان، در صورتی که زنان در این کشور نتوانند مبارزات اساسی صورت دهند و مردان به حمایت قدرت حاکمه بپردازند. شاهد تصویب سایر قوانین علیه زنان خواهیم بود.

گسیل ۷۰ هزار پلیس زن به خیابان ها برای برخورد با بدحجابی

۱۳
اردیبهشت
۹۱

کانال سی ان ان ترک، با انتشار مطلبی تحت عنوان: به بهانه بهار زلف های تان را بیرون نریزید!، نوشته است که همزمان با آغاز فصل گرما در ایران بیش از ۷۰ هزار پلیس زن به خیابان های تهران و دیگر شهرهای ایران گسیل می شوند تا همجنسان "بدپوشش" خود را به رعایت پوشش مناسب اسلامی ملزم سازند. به گزارش عصر ایران، سی ان ان همچنین تصریح کرد که پلیس اخلاقی تنها به تذکر اکتفا نمی کند و در سال های گذشته برخورد فیزیکی با زنانی که در برابر خواست های پلیس اخلاقی مقاومت و نافرمانی می کردند در رسانه های جهانی بازتاب گسترده ای داشته است.

عصیان: گشت های ارشاد علاوه بر اعمال خشونت نسبت به زنان هدف دیگری را نیز دنبال می کنند و آن برقراری فضای امنیتی و رعب و وحشت در جامعه است تا با توجه به بحران های اقتصادی و اجتماعی و سیاسی پیش آمده بتوانند صدای معترضان را خاموش کنند.

۲۷
اردیبهشت
۹۱

اعتراض ۳ زن فیلمساز فرانسوی به جو مردانه حاکم بر فستیوال کان

انتخاب ۲۲ فیلم از ۲۲ مرد، خشم ۳ تن از زنان سینمای فرانسه را برانگیخت و موجب شد که آن ها با انتشار یک "نامه داغ" در روزنامه فرانسوی "لوموند" واکنش نشان دهند. فانی کاتنسون، کولین سرو و ویرژین دسپنتس در نامه خود که با عنوان "زنان در کان چهره ی خود را نشان می دهند و مردان فیلم هایشان را" منتشر شده، از دعوت امسال کارگردانان که تنها مردان را در بر می گیرد، انتقاد کرده اند. آنها با نام بردن از ۲۲ مرد دعوت شده به فستیوال، از جمله نوشته اند: این گزینش نمونه وار علامت آشکاری به جامعه سینمایی و افکار عمومی در جهان است. چه کسی می توانست مانند فستیوال پر نفوذ کان نشان دهد که این عرصه تنها در انحصار مردان است و هر گونه تلاش زنان را برای نفوذ در این عرصه مردانه را چنین مهار می کند؟ به گزارش سایت "مووی پیلوت" آلمان، ریاست هیأت داوران را نیز امسال یک مرد، نانی مورتی، بر عهده دارد. تا کنون بیش از ۱۰۰۰ نفر از این نامه از طریق اینترنت پشتیبانی کرده اند. گزارش اشپیگل آنلاین نیز حاکیست که در تاریخ ۶۴ ساله این جشنواره تا به حال تنها یک زن، حدود ۲۰ سال پیش، برنده جایزه اصلی شده است: جین کامپیون، به خاطر فیلم معروف پیانو. شایان ذکر است که هیأت ژوری ۶۵ امین جشنواره فیلم کان، ترکیب خالص مردانه ندارد. در این هیأت ۹ نفره، چهار زن نیز عضویت دارند.

۱۲
اردیبهشت
۹۱

بیش از ۲۰ درصد زنان ترکیه خشونت را دلیل طلاق عنوان کردند

بر پایه یک همه پرسی که با عنوان "ساختار خانواده در ترکیه" از سوی وزارت خانواده و امور اجتماعی این کشور صورت گرفت، ۲۰ / ۸ درصد زنان بدرفتاری و کتک را علت طلاق خود عنوان کردند و ۲۰ درصدشان آن را علت طلاق ندانستند. ۲۶ / ۶ درصد زنان مطلقه ترکیه "عدم احساس مسئولیت و بی تفاوتی شوهران" خود را علت طلاق خود عنوان کردند. سومین علت طلاق با ۱۶ / ۸ درصد رابطه شوهر با زنان دیگر عنوان شد. ۱۵ / ۴ درصد نیز به خاطر اعتیاد شوهران به الکل و یا قمار از آن ها جدا شده اند. در گزارش همچنین آمده است که ۹۰ درصد مردان ازدواج با زنی که سابقه ازدواج نداشته را ترجیح می دهند. طبق این پژوهش تنها ۳ / ۹ درصد دختران کم تر از ۱۸ سال تمایل به ازدواج نشان داده اند. سن متوسط ازدواج ۱۹ / ۹ سال است. سن متوسط ازدواج در میان زنان تحصیل کرده ۲۵ سال است. ۳۰ درصد پرسش شوندگان گفته اند که زنان بهتر است در سنین ۲۵ تا ۲۹ سالگی ازدواج کنند. سن ازدواج مطلوب به نظر ۶۶ درصد جامعه بین ۱۸ تا ۲۴ سال است.

تظاهرات در مقابل پارلمان ایتالیا علیه قتل زنان

۲
خرداد
۹۱

از آغاز سال ۲۰۱۲ تاکنون حدود ۶۰ زن در ایتالیا توسط شوهران، همسران و دوستان مرد سابق به قتل رسیده اند. نگرانی فزاینده بر اثر بالا رفتن آمار قتل زنان موجب آن شد تا گروهی از زنان و مردان، با تجمع در میدان مونتو سیستوریو، مقابل پارلمان در رم، با تابلوهایی در دست اعتراض کنند. بر روی این تابلوها نام زنان، وانسا، فرانچسکا، تیسینا، وروی هریک از کارتن ها یک نام کوچک زنانه، یک نام فامیل و یک تاریخ تولد دیده می شد. به گزارش "نویه تسورشه تسایتونگ" روزنامه آلمانی زبان چاپ سوئیس، این کارزار اعتراضی در برابر پارلمان ایتالیا یکی از کمپین های متعددی است که در سراسر کشور براه افتاده تا این تابو را در کشور بشکند. به گفته سازمان دهندگان اعتراضات، قتل زنان اغلب تحت عنوان "درام ناشی از حسادت" یا "حمله عصبی" مرد قلمداد می شوند. گروه "تیلت"، سازمان دهنده اعتراض در مقابل پارلمان تأکید می کند که ریشه این قتل ها بیشتر در جان سختی مردسالارانه حاکم در جامعه است، تا در حالات عصبی و روانی. طبق آمار "خط سرخ" تلفنی برای کمک به زنان، شمار درخواست کمک زانی که قربانی خشونت می شوند، طی ۲۵ سال، هر ساله رو به افزایش است و تنها ۴ درصد از زنان مورد سوء استفاده شکایت برنده به خط سرخ حاضرند به دادگاه شکایت کنند، که علت اصلی آن وابستگی اقتصادی زنان است.

آذر درخشان از بنیانگذاران سازمان زنان ۸ مارس درگذشت

۶
خرداد
۹۱

سحرگاه روز ۲۶ مه، آذر درخشان (مهری علی ملایری)، پس از ۱۱ سال مقاومت در مقابل بیماری سرطان در بیمارستانی در شهر پاریس درگذشت. آذر از بنیانگذاران سازمان زنان ۸ مارس (ایران - افغانستان)، از مبتکران اصلی راهپیمایی ۵ روزه کارزار زنان در شهرهای اروپا علیه قوانین نابرابر و مجازات های اسلامی و نویسنده کتاب "زنان سال صفر" بود.

قتل سالانه صدها زن در تانزانیا به اتهام ساحره گی

۱۱
خرداد
۹۱

در تانزانیا، مانند قرون وسطا، هر ساله صدها زن به اتهام ساحره گی به قتل می رسند. بیش از همه زنان سالمند هستند که در مظان این اتهام قرار می گیرند. بر پایه داده های سازمان حقوق بشر تانزانیا (مرکز حقوقی و حقوق بشر)، بین سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱ حدود ۳۰۰۰ نفر، بیش از همه زنان سالخورده، متهم به ساحره گی شده و به قتل رسیده اند. طبق این گزارش پیش از همه زنانی که چشم شان قرمز شده باشد، مورد حمله قرار می گیرند؛ چرا که چشم سرخ شده نشانه جادوگری تلقی شده و موجب وحشت می شود. سازمان مزبور رقم قربانیان اتهام ساحره گی را در سال به طور متوسط ۵۰۰ نفر ارزیابی می کند. بسیاری از این قتل ها در مناطق موانزا و شینیانگا اتفاق می افتند. علت قرمز شدن چشم این است که اقسار فقیر جامعه از مدفوع خشک شده گاو به عنوان وسیله سوخت استفاده می کنند.

تجاوز دسته جمعی به زنان مهاجر کنگو در زندان های آنگولا

۳
خرداد
۹۱

زنان و دختران مهاجر کنگویی که در سلول های زندان های انباشته آنگولا در انتظار بازگردانده شدن به کشور خود هستند، باید انواع تجاوزها، شکنجه ها و آزارهای سربازان و افراد پلیس آنگولا را تحمل کنند، وگرنه دچار گرسنگی و مرگ می شوند. به گزارش روزنامه آلمانی تاتس، سازمان دیده بان حقوق بشر روز دوشنبه ۲۱ مه با انتشار گزارشی به وضعیت وخیم زنان دیپورتی کنگو در زندان های آنگولا پرداخته و خواهان پیگرد مرتکبین این جنایات شده است. در گزارش، از قول یکی از زنان آمده است که ۵۷ زن و ۱۰ کودک در یک سلول بودند و تمام مدت گروه های سه تا چهار نفره مردان می آمدند و سکس می خواستند. کودکان شاهد این تجاوزات بودند و به شدت می گریستند. طبق این گزارش سرگذشت اکثر این زنان مشابه هم است. همه آنها خشونت و ضرب و شتم را در جریان تجسس و دستگیری تجربه کرده اند. آنها محکوم به شکنجه می شوند و در ازای آن سکس طلب می شود. صدها هزار تبعه کنگو در آنگولا اغلب در مناطق منابع الماس زندگی می کنند. آنها برای کار به آنگولا می روند و مأموران آنگولایی بطور مرتب تجسس ناگهانی برای دستگیری و دیپورت "غیرقانونی" ها در این مناطق را در برنامه خود دارند. طبق تحقیقات دیدبان حقوق بشر تنها طی دو هفته نخست ماه مارس سال جاری ۵۰۰۰ تن از مهاجران عودت داده شدند و سه زن در سلول های پر جمعیت بر اثر خفگی جان باختند.

آغاز تدریس کتاب «شکوه همسررداری» در دانشگاهها

۱۶
خرداد
۹۱

تدریس کتاب شکوه همسررداری در دانشگاه تهران، علامه طباطبایی و برخی واحدهای دانشگاه آزاد شد. این واحد درسی عمومی و اختیاری بوده و جایگزین واحد تنظیم خانواده است. به گزارش ایسنا، زهرا سجادی، معاون مرکز امور زنان و خانواده، با بیان این مطلب در رابطه با ضرورت تالیف این کتاب افزود که شورای عالی انقلاب فرهنگی، تقریباً چهار سال پیش تصمیم به تغییر درس تنظیم خانواده و تبدیل آن به دانش خانواده گرفت که با توجه به تغییر دید دولت و مسئولان نسبت به سیاست های کنترل جمعیت نسبت به قبل، سرفصل ها نیز باید تغییر کنند. شایان ذکر است که مرکز امور زنان و خانواده از بهمن ماه سال ۸۹ پیگیر ورود کتاب روانشناسی ازدواج و شکوه همسررداری به عنوان یک واحد درسی بود و وعده تدریس آن از بهمن ماه ۸۹ داده شده بود که تا امسال عملی نشده بود. تفاوت این کتاب با کتاب پیشین، بویژه تأکید بر مهارت های ازدواج و همسررداری و سعی در انتقال مفاهیم اخلاقی، از دیدگاه اسلام شیعی، در این کتاب استف که در قالب دو واحد درسی پیگیری می شود. زهرا سجادی قبلاً در رابطه با محتوای این کتاب گفته بود که در کتاب جدید دیگر کنترل جمعیت و راه های پیشگیری از بارداری به دانشجویان آموزش داده نمی شود.

عصیان: درس تنظیم خانواده که به دنبال تلاش برای کاهش رشد جمعیت در دانشگاه ها آموزش داده شد، درس قابل توجهی نبود و معمولاً اساتید مناسبی برای آن در نظر گرفته نمی شد. با ممنوعیت راه های پیش گیری از بارداری توسط دولت و تبلیغ فراوان به ازدواج و بچه دار شدن، کتاب شکوه همسررداری که آموزشی برای زنان به منظور اطاعت و فرمانبرداری و ایفای نقش همسری و مادری است جایگزین این کتاب گردید.

تظاهرات صدها تن در بوگوتا علیه خشونت نسبت به زنان

در پی تجاوز به زنی ۳۵ ساله و ضرب و شتم منجر به مرگ وی در یکی از پارک‌های بوگوتا، پایتخت کلمبیا، صدها تن از مردم، عمدتاً زنان، دست به تظاهرات زده و خواهان پایان دادن به خشونت علیه زنان شدند. روسا الویرا سلی، مادر تنهای کلمبیایی، روز ۲۴ مه در پارک مورد تجاوز و ضرب و شتم قرار گرفت و در اثر جراحات وارده در بیمارستان درگذشت. تظاهرات کنندگان خواهان حبس ابد برای مرتکبین این جنایت شدند و رئیس جمهور کلمبیا نیز همدردی خود را با تظاهرات کنندگان اعلام داشت. پلیس بوگوتا اعلام کرد که در رابطه با این جنایت دو فرد مظنون را بازداشت کرده است. در پی این جنایت، باردیگر افکار عمومی متوجه ابعاد خشونت علیه زنان گردید و رسانه‌ها با انتشار آمارها پیگیر این بحث اجتماعی شدند.

به گزارش روزنامه آلمانی زبان «نویه تسورشه تسایتونگ»، انستیتوی ملی پزشکی قانونی در سال ۲۰۰۰ حدود ۱۲ هزار مورد خشونت را مورد بررسی قرار داده بود. این رقم در سال ۲۰۱۰ به ۲۰ هزار مورد رسید. ۸۴ درصد قربانیان را زنان و دختران تشکیل می‌دهند. طبق یک همه‌پرسی ۷۳ درصد زنان خشونت دیده از شکایت خودداری کرده‌اند؛ چرا که به گفته عفو بین الملل، به ندرت پرونده این خشونت‌ها مورد پیگیری قضایی قرار می‌گیرد. طبق این گزارش اکثر زنان قربانی تجاوز جنسی را زنان بومی و یا آفریقایی تبار تشکیل می‌دهند

۱۸
خرداد
۹۱

جنبش فم: اوکراین روسپی خانه نیست!

اوکراین در نظر بسیاری از مردان زیباترین زنان اروپا را دارد، اما زنان زیادی به خاطر وجود نگرانی مالی و مشکلات اجتماعی به تن فروشی می‌پردازند و به همین علت اوکراین را روسپی خانه اروپا هم می‌نامند. جنبش فمینیستی فم در اوکراین نگران آن است که همزمان با برگزاری مسابقات فوتبال اروپا تورسیم سکس هم گسترش یابد و زنان این کشور را با تحقیر بیشتری مواجه کند. آنا گوزول، یکی از فعالان فم، جنبش لختی‌ها، در این رابطه به خبرگزاری آلمان میگوید زنان اوکراینی از شهرت بدی به عنوان ابره جنسی زیبا و ارزان در رنج‌اند. جنبش فم با شعار: اوکراین روسپی خانه نیست، می‌خواهد افکار عمومی را در جریان برگزاری مسابقات فوتبال قهرمانی اروپا به این موضوع توجه دهد. ماریانا یوسیوکووا، از سازمان

«لا استرادا»، که علیه تجارت انسان مبارزه می‌کند، می‌گوید که بسیاری از زنان اوکراین در صنعت سکس کار می‌کنند. اما نه به خاطر آنکه جامعه آزادی بیشتری برای آنان قائل است، بلکه به خاطر اضطرار. هیچ زنی با رغبت تن به خودفروشی نمی‌دهد. اوکراین بالاترین نرخ آلودگی به ویروس ایدز در اروپا را دارد. تنها در شهر ادسا، در کنار دریای سیاه، با یک میلیون جمعیت، طبق تخمین‌ها حدود ۱۵۰ هزار نفر آلوده به ویروس ایدز هستند، هر چند که طبق آمار رسمی، این رقم تنها ۱۱ هزار مورد اعلام می‌شود. راهکار دولت برای مقابله با این معضل توزیع کاندوم در هتل‌هاست.

عصیان: صنعت سکس یکی از پر درآمدترین صنایع در دنیای سرمایه داری کنونی است. صنعتی که در اصل منبع پر سود آن از پاره پاره کردن واقعی زنان محسوب می‌شود.

۱۸
خرداد
۹۱

خودکشی زنان در اثر فقر و ازدواج‌های اجباری و چند همسری

خودکشی زنان متاهل ۹۲ درصد گزارش شده است، که ازدواج‌های اجباری، فقر مادی و فرهنگی و تعداد زیاد جمعیت خانواده از عوامل عمده این ناهنجاری به شمار می‌روند. به گزارش پارسینه، دکتر فاضلی، جامعه‌شناس، معتقد است که ازدواج‌های نامناسب که تفاوت‌های سنی در آن فاحش است، فرهنگ مردسالاری حاکم، نداشتن حق انتخاب همسر، فقر و بیکاری مردان از مقوله‌هایی است که به پدیده خودکشی در میان زنان دامن زده است. این استاد دانشگاه افزود که ضرب و شتم زنان توسط مردانشان و فقر اقتصادی آنان نیز در افزایش میزان خودکشی زنان تأثیر دارد و اغلب این مردان به دلیل بیکاری به آزار و اذیت زنان و کودکان خود می‌پردازند. بیکاری و فقر مالی تا آنجا پیش می‌رود که مردان برای رهایی از آن به اعتیاد و فساد اخلاقی روی می‌آورند. وی همچنین چند همسری را یکی دیگر از عوامل مهم خودکشی زنان دانست. طبق یافته‌های آماری یک طرح پژوهشی سازمان بهزیستی، بالاترین میزان خودکشی در میان گروه سنی ۲۰ تا ۲۹ ساله و پس از آن در میان دختران ۱۰ تا ۱۹ ساله است. دکتر «مینا ارشاد»، روانشناس نیز معتقد است: مادامی که دختران ۱۰ تا ۱۵ سال به دلیل فقر فرهنگی و معیشتی به ازدواج مردان بالای ۵۰ سال یا افراد دارای ۲ یا ۳ همسر در آینده وضعیت بهتر از این نخواهد بود. آنان زنانی هستند آزار دیده و بریده از زندگی پرمخاطره و اجتماع و کسانی که از حقوق خود بهره‌ای نگرفته و در طول زندگی از آنها استفاده ابزاری شده است و با رسیدن به این تزلزل به جای خودسازی خودسوزی را انتخاب می‌کنند.

تظاهرات
هزاران زن
در ترکیه

علیه محدودسازی سقط جنین

روز یکشنبه دوم ماه مه هزاران تن از زنان ترکیه در چندین شهر علیه برنامه‌های دولت اردوغان برای محدود کردن شدید حق سقط جنین دست به تظاهرات زدند. تنها در بخش کادیکوی استانبول بیش از ۳۰۰۰ تن از زنان در تظاهرات سازمان داده شده توسط فعالان حقوق زنان شرکت کردند. آنها با حمل پرچم‌ها و ترانسپارنت‌های رنگین شعار می‌دادند: دست‌ها از بدن من کوتاه! این تن من است، تو چکاره‌ای؟ سقط جنین تصمیم من است، قتل کار مردان است! به گزارش رسانه‌های ترکیه، این تظاهرات عمدتاً مسالمت‌آمیز برگزار گردید و به جای خشونت، رقص و موزیک به کار گرفته شد. برعکس در آنکارا و اسکی‌شهر، زنان مورد حمله نیروهای پلیس قرار گرفتند. زن ۳۶ ساله‌ای به نام آیلین در این رابطه گفت که ما حضور دولت در اتاق خواب مان را نمی‌پذیریم. البته تنها زنان نبودند که در تظاهرات شهرهای مختلف، از جمله استانبول، ازمیر، ادرنه و شانلی‌روفا شرکت کردند. آلپر تورگوت، ۴۱ ساله، منتقد معروف سینمایی، در این رابطه گفت که دولت این بار پا از گلیمش فراتر گذاشته است. این برنامه دولت تهاجم به پیکر زن است. در این میان وزیر بهداشت ترکیه که هفته پیش از احتمال ارائه این قانون به پارلمان سخن گفته بود، گامی عقب نشسته و عنوان کرد که هنوز معلوم نیست چه چیزی در قانون بیاید.

۲۳ خرداد
۹۱حمله مردان به زنان مصری در
تظاهرات علیه مزاحمت جنسی

صدها تن از مردان مصری به تظاهرات زنان در قاهره علیه مزاحمت جنسی حمله ور شده و مردان محافظ، تظاهرات زنان و زنان معترض را در میدان تحریر به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند. به گزارش خبرگزاری آلمان، شدت حمله به حدی بود که برخی از زنان مجبور شدند به خانه‌های اطراف میدان تحریر، میدان اصلی آغاز انقلاب در مصر، پناه ببرند. در این میدان هر روزه مزاحمت‌های جنسی علیه زنان صورت می‌گیرد و زنان بر پلاکارد‌های خود نوشته بودند که خواهان پایان گرفتن این مزاحمت‌ها هستند. روز جمعه گذشته دو تظاهرات موازی در قاهره بر پا شده بود: یک تظاهرات علیه کاندیداتوری احمد شفیق، رئیس دولت، برای مقام ریاست جمهوری مصر و به موازات آن تظاهرات زنان علیه مزاحمت جنسی.

عصیان: این اقدام از سوی مردان، نشانه وحشت آنان به دنبال حس از دست دادن مناسبات جامعه مرد سالارانه و تباهی منافع زود گذر و ضد بشری آنهاست.

افزایش خشونت خانگی در نتیجه
تشدید فشار اقتصادی۵ تیر
۹۱

فشار اقتصادی موجب گسترش ناهنجاری در بسیاری از خانواده‌ها و بالا رفتن میزان خشونت خانگی شده است. به گزارش سایت قانون، رئیس بخش روانپزشکی سازمان پزشکی قانونی در این رابطه گفته است که خشونت خانوادگی بیشتر شده و علت این افزایش تنش‌ها، فشارها و مشکلات اقتصادی می‌باشد که بر خانواده‌ها تأثیر گذاشته است. وی تأکید کرده که فشار مسائل اقتصادی و جو ملتهب جامعه می‌تواند شرایطی را به وجود بیاورد که یکی

از واکنش‌های آن خشونت است و در این گونه مواقع فرد فشار را به درون خانواده برده و در آنجا تخلیه می‌کند. بر همین اساس مردان به صورت فیزیکی و زنان اغلب با حرف‌های خود مرتکب همسرآزاری میشوند. طبق این گزارش، کارشناسان می‌گویند که اگر فکری برای بهبود این وضعیت نشود، آسیب‌های اجتماعی از جمله قتل، تجاوز، دزدی و طلاق به نقطه انفجار می‌رسند. از جمله، امان الله قزایی مقدم، جامعه‌شناس، گفته است که پدیده «خودکشی اقتصادی» در کمین مردم است. یک کارشناس علوم اجتماعی، نیز با اشاره به اینکه میان «کاهش امید اجتماعی» و «افزایش انواع آسیب‌های اجتماعی» همبستگی معناداری وجود دارد، اظهار داشت که کاهش امید اجتماعی باعث میشود افراد معمولی جامعه هم دست به کارهایی بزنند که غیرقابل باور است. وی نسبت به حرکت جامعه ایران به سوی بی‌هنجاری هشدار داده و می‌گوید که سدهای بسیاری در حال شکسته شدن است و جامعه در حال رسیدن به یک دوره بحرانی بی‌هنجاری است.

۳ تیر
۹۱پیروزی زنان در ترکیه:
سقط جنین ممنوع نمی‌شود

در پی تظاهرات دو هفته‌ای زنان ترکیه و فشار جامعه اروپا، به گفته یک مقام بالای دولت ترکیه، طرح قانون محدودیت شدید سقط جنین از دستور کار حزب اسلامی عدالت و رفاه کنار گذاشته شد. نورالدین جانیکلی، معاون فراکسیون پارلمانی حزب حاکم، در این زمینه به روزنامه «حریت» گفت که حزبی که حزب عدالت و رفاه قصد داشت که طرح به پارلمان ارائه نخواهد داد. حزب عدالت و رفاه قصد داشت که طرح مزبور را پیش از تعطیلات تابستانی پارلمان در اول ژوئیه به تصویب برساند. رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه گفته بود که سقط جنین قتل است و باید به آن مانند قتل برخورد شود. برنامه دولت ترکیه در این زمینه، تظاهرات اعتراضی، جمع‌آوری امضا و انتقادات زیادی را در سطح کشور و در اروپا به راه انداخت. دادخواست «نه به ممنوعیت سقط جنین» را حدود ۶۰ هزار تن از زنان امضا کرده و بیش از ۶۰۰ سازمان زنان در جهان از آن حمایت کردند.

به گزارش خبرگزاری اتریش، حزب عدالت و رفاه می‌خواهد محدود کردن سزارین را به اجرا بگذارد. طبق آمار ارائه شده از سوی دولت ترکیه، در برخی کلینیک‌های خصوصی این کشور میزان زایمان از طریق سزارین به ۹۰ درصد می‌رسد، این در حالی است که سازمان بهداشت جهانی ۱۵ درصد را پیشنهاد کرده است.

ترجیح مرگ بر زندگی زناشویی در
میان زنان جوان هند۸ تیر
۹۱

طبق پژوهش سازمان جهانی بهداشت، در سال ۱۷۰ هزار تن در هند خودکشی می‌کنند و خودکشی دومین علت بزرگ مرگ زنان جوان در هند است. در این پژوهش که در مجله تخصصی «لانست» منتشر شده، از جمله آمده است که ۵۶ درصد زنان و ۴۰ درصد مردان مردان خودکشی کرده، از گروه سنی ۱۵ تا ۲۹ ساله اند. با این حساب، میزان زنان جوانی که بر اثر خودکشی جان خود را از دست می‌دهند، برابر است با میزان مرگ و میر زنانی در همین گروه سنی که در طول زایمان و یا بر اثر پیامدهای پس از آن می‌میرند. طبق این پژوهش، مقایسه میزان خودکشی زنان در هند با کشورهای ثروتمند، نشان دهنده یک خودکشی‌گرایی است: در کشورهای صنعتی شمار خودکشی بین مردان جوان بیشتر است. افزون بر آن بین هند و چین از این نظر مشابهت وجود دارد. در هر دو کشور میزان خودکشی بین زنانی که بیوه شده و یا طلاق گرفته‌اند، رو به کاهش است. در مناطق روستایی هر دو کشور نیز میزان خودکشی زنان ۱۰ برابر مناطق شهری است. دلایل اصلی خودکشی، به گفته سازمان جهانی بهداشت، بیماری‌های روانی، عمدتاً افسردگی، سوء مصرف الکل، خشونت، سوءاستفاده بدنی یا جنسی و اجبارهای فرهنگی و اجتماعی هستند.

عصیان: هند در زمره کشورهای در حال توسعه‌ای است که علیرغم تأمین منافع کشورهای امپریالیستی از لحاظ روبنایی در شرایط قرون وسطایی قرار دارد. بخش زیادی از ثروت تولید شده در این کشور، به واسطه ی نابرابری معاملات بین‌المللی نصیب کشورهای قدرتمند جهان شده و خیل عظیمی از مردم در فقر به سر می‌برند. زنان در این کشور زیر بار خشونت‌های عدیده قرار داشته و شدیداً تحت ظلم هستند.

**زن کشی در صدر قتل های خانوادگی،
۱۵ درصد با انگیزه "ناموسی"**

۱۳ تیر ۹۱

**فعال حقوق
زنان:
زن کشی در
ترکیه روزی ۵ قربانی
«ناموسی» می گیرد**

بیش از یک سوم زنان در ترکیه تعرض جسمی را تجربه کرده اند. اگرچه در ماه مارس گذشته قانونی علیه خشونت خانگی به تصویب رسید، اما فعالان حقوق زنان این قانون را کافی نمی دانند. حلیه گل بهار، وکیل حقوقی و فعال حقوق

زنان، در این رابطه به وبسایت قنطره گفت که در ترکیه دست کم روزی ۵ زن قربانی «قتل ناموسی» می شوند. انگیزه این قتل ها نه تنها رابطه جنسی خارج از ازدواج، بلکه حتا گاه نوع پوشش زن را نیز در برمی گیرد. کفایت زنی لباسی بیوشد که از نظر مردان محافظه کار «ناهنجار» باشد. این «زن کشی» همانند «خلق کشی» است. به گزارش قنطره، چنین وکلایی با دفاع از زنان خود نیز به خطر می افتند. یک بار در سالن دادگاه مردی حلیه را تهدید به قتل کرد و بار

دیگر چند مرد مسلح وارد دفتر او در بخش اروپایی استانبول شده و او را تهدید به قتل کردند. خوری فان خولیک، از دیده بان حقوق

بشر، میگوید که امروزه میزان قتل زنان در ترکیه بیشتر از هر زمانی است. به گفته وی، شاید این واکنش مردان محافظه باشد، چرا که امروزه زنان بیشتر از حقوق خود دفاع می کنند، شاغل هستند و در جنبش های حقوق زنان فعالند.

در سال ۱۳۹۰ از مجموع قتل هایی که اتفاق افتاده، در حدود ۳۳ درصد آنها رابطه فامیلی بین متهم و مقتول وجود داشت و در آمار قتل هایی که توسط بستگان صورت گرفته است، قتل زن توسط شوهر سهم بیشتری نسبت به سایر موارد دارد. سرهنگ مصطفایی، معاون مبارزه با جرائم جنایی پلیس آگاهی، ضمن بیان این مطلب در گفتگو با خبرگزاری ایسنا، در رابطه با قتل های ناشی از مسائل ناموسی اظهار داشت که حدود ۱۵ درصد این قتل ها با انگیزه مسائل "غیراخلاقی، منکراتی و ناموسی" بوده است. این مقام پلیس جنایی در مورد قتل هایی که ناشی از تعصبات بی مورد است، گفت که بعضی وقت ها هیچ رفتار غلط و خطایی از قربانی سرزده است و جنایت حاصل تعصبات غلط و سوءظن بی مورد است. وی افزود: هر چند این موارد نادر هستند، اما باز هم در بعضی مناطق گاهی اتفاق می افتند. مثلا فردی با مشاهده تماس تلفنی یا پیامکی ناشناس و موارد از این دست در ذهن خود رابطهای را تصور کرده و بدون بررسی اقدام به تلافی و انتقام می کند.

عصیان: قتل های ناموسی ریشه در نگاه مبتنی بر مالکیت جامعه مرد سالار نسبت به زنان است. مرد، پدر یا سایر اعضای مرد خانواده که مشکوک به ارتباط زن با فرد دیگر شوند اقدام به قتل زن می نمایند. در ایران و کشورهای همسایه، وجود اعتقادات مذهبی در این اقدامات، باعث می گردد دولت ها نسبت به این اقدامات سکوت کنند.

**۹۴۳ زن قربانی قتل های
«ناموسی» در پاکستان
طی یک سال**

۲ مرداد
۹۱

طی یک سال گذشته، دست کم ۹۴۳ زن، از جمله ۹۳ دختر خردسال، در پاکستان قربانی «قتل ناموسی» شدند، که این تعداد نسبت به سال پیش از آن ۷ درصد افزایش نشان می دهد. رقم واقعی قربانیان قتل های ناموسی بسیار بیشتر از میزان ثبت شده است. به گزارش سازمان زنان «عورت»، در ۸۹ درصد موارد متهمان از سوی دادگاه ها تبرئه و آزاد شده اند. قتل های "ناموسی"، معمولاً توسط مردان خانواده انجام می شود. انگیزه این قتل ها در بیشتر موارد این است که زنان ازدواج نکرده و بدون اجازه خانواده با مردی رابطه داشته اند. در مواردی نیز تنها پوشش غربی برای مردان متعصب کفایت تا دختران خود را به قتل برسانند. از سوی دیگر کمیسیون حقوق بشر پاکستان اعلام داشت که این قتل ها علیرغم تلاش های دولت برای پیشگیری از آنها رو به افزایش است.

۳ مرداد
۹۱

افزایش مجازات تجاوز، ازدواج اجباری و "زنا با محارم" در ترکیه

بر اساس یک طرح قانونی جدید، که توسط رجب آکداغ، وزیر بهداشت ترکیه، در نشست کابینه دولت مطرح شده، زنانی که مبادرت به سقط جنین غیر ضروری پس از ۱۰ هفته بارداری کنند، به یک تا سه سال زندان محکوم می شوند. به گزارش رسانه های ترکیه، قانون سقط جنین در این کشور تغییر نمی کند و تنها میزان مجازات آن افزایش می یابد. در این طرح همچنین به پزشکان توصیه می شود که قبل از اقدام به سقط جنین، زنان را به یک مرکز مشاوره روانی معرفی کنند. به گزارش اخبار آلمان و ترکیه، در این طرح افزایش بودجه برای زایمان بیدرد نیز پیشبینی شده و افزون بر آن، میزان مرخصی زایمان برای والدین از ۸ هفته به ۶ ماه افزایش می یابد. همچنین هزینه مصرف قرص های پس از آمیزش جنسی برای جلوگیری از بارداری را نیز دولت بر عهده می گیرد. از دیگر موارد پیشبینی شده در این طرح، سقط جنین برای دختران زیر ۱۵ سال با حکم دادگاه حتی پس از ۱۰ هفتگی بارداری به خاطر "زنا با محارم" است که این امر حتی اگر با توافق طرفین باشد، ۵ تا ۱۰ سال مجازات در پی خواهد داشت. مجازات تجاوز و ازدواج اجباری در ترکیه نیز افزایش مییابد و به ۵ تا ۱۰ سال زندان می رسد.

۵ مرداد
۹۱

آرایش و جراحی زیبایی جایگزین غرایز ارضاء نشده جنسی است

ایران از نظر تعداد جراحی زیبایی بینی رتبه اول را در جهان به خود اختصاص داده است. اما ایرانی ها تنها از بینی خود ناراضی نیستند. پس از بینی، جراحی های شکم و سینه نیز در رده های بالایی قرار دارند. به گزارش تهران امروز، حدود ۱۵ درصد از مردان و ۹۰ درصد از زنان از ظاهر مادرزادی خود راضی نیستند. دکتر مجید ابهری متخصص علوم رفتاری، دلیل اصلی این اقدامات را «توهم خود زشت پنداری» اعلام کرده و گفته است که تنها ۲۰ درصد از جراحیهای زیبایی جنبه درمانی و ضروری دارند و ۸۰ درصد آنها غیر ضروری و تشریفاتی است. این در حالی است که ۸۵ درصد از جراحی کنندگان زیبایی از چهره بعد از عمل خود رضایت ندارند و نه تنها اعتماد به نفسشان افزایش نمی یابد بلکه دچار سرخوردگی هم می شوند. به عقیده دکتر تبریزی، کاهش سن عمل زیبایی در کشور نشان دهنده این است که فرد به انجام عملی تصمیم می گیرد که هنوز آگاهی و شناخت کافی از موضوع و پیامدهای ناشی از آن ندارد. به گفته دکتر ابراهیم فیاض، غریزه جنسی جوانان در جامعه کنونی ارضا نمی شود و چنین مسائلی باز تولید فرهنگی غریزه ارضا نشده است. دختران و پسران برای آنکه مورد توجه باشند به خودنمایی دست می زنند و دیگر لوازم آرایش خلأهای آنان را پر نمی کند. امان الله قرایی، آسیب شناس اجتماعی، نیز در مصاحبه با ایسنا، در این رابطه از جمله گفت که جراحی زیبایی امروز به یک «مد اجتماعی» تبدیل شده است. وی افزود که تلویزیون، سینما و ماهواره فرهنگ آرایش و پیرایش را گسترش می دهند؛ به طوری که این فرهنگ به روستاها نیز رسیده است و می توان گفت جوانان ما در روستاها هم از این فرهنگ تاثیر گرفته اند.

عصیان: در شرایطی که زیبایی قاهره جایگزین زیبایی فکر و اندیشه است و

زنان در اقصی نقاط جهان به جای انسان هوشمند به کالای جنسی در فیلم ها و تبلیغات پورنوگرافی بدل شده اند. جامعه در جهت بازتولید این روپنای اجتماعی که ریشه در کسب سود دارد اقدام نموده و رسانه ها در گسترش آن سهم بسزایی ایفا می کنند.

خشونت علیه زنان افغان همچنان رو به افزایش است

۶ مرداد
۹۱

بسیاری از خشونت ها علیه زنان افغان پیگیری نمی شود. دستگیری ملایی در ایالت سمنگان به هنگام تجاوز به یک دختر دانش آموز، که قرار بود نزد وی درس فقه بخواند، بار دیگر مسأله زنان را رسانه ای کرد. کمیسیون حقوق بشر افغانستان عمل روحانی مسلمان را که مقام ویژه ای در روستاها دارد، وحشتناک اعلام کرده و از افزایش شدید خشونت علیه زنان طی چهار ماه اخیر خبر میدهد. این نهاد میزان تعرضات به زنان را طی چند ماه سال جاری بیش از ۱۰۰۰ مورد دانسته، در حالی که در طول سال گذشته ۱۳۰۰ مورد به ثبت رسیده بوده است. ۶۰ زن، تنها در نیم سال ۲۰۱۲، به قتل رسیده اند. به گزارش رویترز، گروه رسانه ای «نای» اعلام کرده است که از ۳۰ میلیون افغان تنها حدود دو میلیون نفر به اینترنت دسترسی دارند. اینترنت زمان طالبان ممنوع بود. در بسیاری از شهرهای افغانستان کافی نت به راه افتاده است. از ۸ مارس امسال، نخستین کافه اینترنت زنان در کابل آغاز به کار کرده است. در کانالهای رسانههای اجتماعی افغانستان زنان فعال به تبادل نظر در مورد رویدادها، از جمله در باره فقدان حقوق زنان می پردازند. به گفته عبدال مجیب خلوتگر، رئیس گروه «نای»، رسانههای اجتماعی جای خالی رسانههای عمومی در برخی موضوعات را پر می کنند که بندرت دچار مشکل شوند. وی معتقد است که فیسبوک هم اکنون محبوبیت بالایی بین زنان افغان دارد و میتواند آنان را از انزوا خارج کند. گروه «نای» با کارزار خود تلاش می کند نهادهای دولتی، سازمان های غیر دولتی (ان جی او) ها و نهادهای کمک رسانی را به ارتباط بیشتر در کانالهای اجتماعی تشویق نماید.

تدارک اعتراض به حجاب اجباری توسط دختران دانشجو

۹ مرداد
۹۱

گروهی از دختران دانشجوی دانشگاه تهران با انتشار فراخوانی اعلام کردند که قصد دارند همزمان با حضور سران کشورهای غیرمتعهد در دهه ی اول شهریور ماه در تهران، فرصت را غنیمت شمرده به حجاب اجباری در ایران اعتراض کنند. در فراخوان این گروه از جمله آمده است: تجربه نشان داده که سکوت در مقابل اقدامات سرکوبگرانه حکومت، آنها را در گسترش بیشتر اقدامات فاشیستی و طالبانی خود روز به روز جری تر و گستاخ تر می کند.

به همین دلیل گروهی از دختران و زنان دانشجوی ایران به جای تسلیم و عقب نشینی تصمیم به مقابله و ایستادگی در برابر آن گرفته اند. این گروه اعلام کرده است که در اولین گام برای این هدف، با انتخاب دهه اول شهریور به نام "دهه نه به حجاب اجباری" برای نخستین بار به صورت هماهنگ و متحد مقابل اقدامات سرکوبگرانه حکومت علیه زنان و جوانان خواهند ایستاد. در بخش دیگری از فراخوان آمده است، همزمان با روزهای ۵ تا ۱۰ شهریور، که اجلاس سران عدم تعهد در تهران برگزار می گردد و سران حدود ۱۲۰ کشور جهان در تهران گرد هم می آیند، زنان آزادی خواه ایرانی با حضور در میدان و نقاط مرکزی و شمال شهر تهران (که محل استقرار و اقامت حدود ۷۰۰۰ نفر از نمایندگان سیاسی اجتماعی کشورهای مختلف دنیا می باشد) با برداشتن حداقلی حجاب اجباری در این نقاط، فریاد اعتراض خود به حجاب اجباری را به سراسر دنیا خواهند رساند. آنها همچنین اعلام کرده اند که علاوه بر تهران در برخی شهرهای دیگر مانند اصفهان و شیراز و... که محل گردشگری احتمالی این افراد خواهد بود نیز این برنامه را اجرا خواهند کرد. فراخوان دهندگان ضمن درخواست یاری از "تمام دختران و زنان آزاده ایران، بخصوص شهر تهران"، از "تمام پسران آزاده و شجاع این سرزمین" نیز خواسته اند تا در اجرای این برنامه تاریخی پشتیبان و یاور "خواهران" خود باشند.

۱۴ مرداد ۹۱ عدم پذیرش دختران در رشته های تحصیلی برتر سه دانشگاه

در کنکور امسال، دانشگاه های «شهید چمران» اهواز، صنعت نفت و دانشگاه صنعتی قم برای نخستین بار اقدام به «عدم پذیرش» دانشجویان دختر در رشته های تحصیلی برتر نظیر فنی و مهندسی و علوم پایه کرده و تنها اقدام به پذیرش دانشجوی پسر کرده اند. به گزارش فردا، این اتفاق در حالی رخ داده که پذیرش سهمیه دختر در این رشته ها در کلیه دانشگاه های دیگر در مناطق غیر محروم کشور نظیر تهران، اصفهان، شیراز و نظایر آنها ملحوظ شده است. به نوشته این سایت، سال هاست که مسئولین در صدد آنند که دانشجویان، به ویژه دختران، در استان و شهرستان محل زندگی خود تحصیل کنند، اما این تبعیض قائل شدن در مورد دو استان مذکور و اجبار دانش آموزان دختر به انتخاب رشته در استان های خارج از محل سکونت، خلاف سیاست اعلام شده بوده و مشکلات بسیاری برای این دانشجویان و خانواده های آنها ایجاد خواهد کرد. در همین گزارش آمده است که استان خوزستان، که به لحاظ توانایی های بالقوه در صنعت نفت و پتروشیمی، فولاد، بنادر و دریا از استان های بسیار غنی کشور می باشد و زنان این استان پس از سال ها زندگی در شرایط سخت اقلیمی منطقه این حق را دارند که از امتیاز بومی بودن برای تحصیل در استان خود بهره مند شوند، اما این بار نیز این حق تحصیلی از زنان گرفته شده است.

۱۹ مرداد ۹۱ افزایش شدید خشونت علیه زنان و دختران در کنگو

از چهار ماه پیش به این سو، خشونت و فرار مردم در شرق جمهوری دمکراتیک کنگو شدت گرفته و همراه با آن میزان تجاوز و تعرض به زنان نیز افزایش یافته و به ابعاد سال ۲۰۰۸ رسیده است. به گزارش خبرگزاری آلمان، یاوو دووون، مدیر دفاتر سازمان امداد «ک ی ر»، در این رابطه گفته است که تعیین دقیق شمار قربانیان این تجاوزات دشوار است، چرا که اکثر زنان از ترس نگاه منفی جامعه حاضر به سخن گفتن در باره رنج خود نیستند. بسیاری از خانواده ها نیز فرار کرده و یا در نزد دیگران پناه بسته اند. وی خواستار حمایت و حفاظت بیشتر برای زنان و دختران شده و گفته است که تنها وجود چراغ در توالت های اردوگاه های پناهندگان می تواند بر میزان امنیت زنان و دختران در مقابل تجاوز و تعرض بیافزاید. به گفته وی، قربانیان خشونت، افزون بر کمک های درمانی، به کمک های حقوقی و روانی نیز نیاز دارند. سازمان امداد مزبور پروژه هایی را در مناطق بحرانی کنگو به اجرا گذاشته و از جمله به قربانیان خشونت جنسی یاری می رساند.

۱۱ مرداد ۹۱ کنفرانس زنان در عربستان سعودی تنها با حضور مردان

روز ۲۹ ژوئیه کنفرانسی در دانشگاه «القصیم» عربستان سعودی برگزار شد که موضوع و محور این کنفرانس «زنان» بوده اند، اما هیچ زنی به آن دعوت نشده و در سالن حضور نداشت. آفتاب نیوز، با توجه به عکس مخابره شده از این کنفرانس، نوشت: با نگاهی گذرا به این کنفرانس، می توان آن را عجیب ترین کنفرانس زنان در جهان نامید؛ زیرا به رغم اینکه موضوع و محور این کنفرانس «زنان» بوده اند، اما هیچ زنی به آن دعوت نشده و در سالن حضور نداشت. شیعه آنلاین، به خاطر کشمکی که بین دو فرقه وهابیین حاکم در عربستان سعودی و شیعه ولایتی حاکم در ایران وجود دارد، نوشت: در این میان پرسشی که به وجود می آید این است که این همه مرد وهابی حاضر در کنفرانس چگونه می توانند بدون حضور زنان و یا مشورت با زنان، در مورد آنان تصمیم گیری کنند و به اصطلاح مشکلات آنان را در محورهای مختلفی که موضوع کنفرانس بوده، حل کنند.

۱۷ مرداد ۹۱ تظاهرات دو روزه زنان فلسطین علیه قتل زنان و خشونت خانگی

زنان فلسطینی در کرانه باختری روزهای چهارشنبه و پنجشنبه هفته گذشته، با شعار: «نه به قتل زنان»، علیه خشونت خانگی دست به تظاهرات زدند. در پی قتل زنی ۲۹ ساله توسط شوهرش در روستای بطیر، نزدیک بیت اللحم، «اتحاد سراسری زنان فلسطینی» دو تظاهرات سازمان داد. زنان تظاهر کننده این قتل را «وحشیانه» و «ضد انسانی» خوانده و آن را محکوم کردند. به گزارش خبرگزاری «معان»، آنها همچنین پلیس فلسطین را مورد انتقاد قرار داده و اعلام داشتند که پلیس شکایات مربوط به خشونت خانگی و بدرفتاری را نادیده می گیرد. تظاهرکنندگان از محمود عباس، رئیس دولت خودگردان فلسطین، خواستند که این قتل را پیگیری کند. این تظاهرات ها دو روز پس از وقوع قتل بر پا شدند. افزون بر آن، چهار قتل دیگر هم در نوار غزه و در شهر تولکارم طی دو هفته گذشته اتفاق افتاده بود. ۱۵ سازمان زنان شرکت کننده در تظاهرات خواستار پایان دادن به خشونت علیه زنان شدند. آنها در این رابطه خواهان قوانین سختگیرانه تر علیه مرتکبین، برخورد محترمانه با زنان و مجازات متعرضان به آنان شدند.

دفاعیات اعضای پوسی رایوت و کف زدن حاضران در دادگاه نمایشی مسکو

۲۰ مرداد
۹۱

دادگاه سه زن عضو گروه موزیک پانک «پوسی رایوت» در مسکو روز چهارشنبه ۸ اوت با دفاعیات متهمان به پایان رسید و صدور حکم به ۱۷ اوت موکول شد. به گزارش وبسایت هفته نامه آلمانی فوکوس، متهمان دادگاه را یک دادگاه نمایشی خواندند و سخنان آنان با کف زدن افراد حاضر در دادگاه همراه شد. ماریا الیوخینا گفت: از مشاهده روشهایی که دادگاه در پیش گرفته است، می توان به گریه درآمد. در اینجا جریان به صورت دادگاههای تفتیش عقاید قرون وسطی در آمده است. این زن ۲۴ ساله گفت که ترسی از حکم دادگاه ندارد و هیچکس نمی تواند آزادی درونی اش را از او بگیرد. وی همچنین گفت که نه سه عضو گروه و نه دگراندیشان مغلوب به حساب نمی آیند. هر روزی که می گذرد، تعداد بیش تری از انسانها به ما حق می دهند. به گزارش ریا نووستی، نازدا تولوکونیکووا، ۲۲ ساله، گفت: این یک دادگاه علیه سه زن جوان نیست، برعکس دادگاهی علیه تمام نظام حاکم بر روسیه است. وی گفت که بر خلاف اتهامات وارده، وی و همکارانش «نفرت مذهبی» ندارند و در این میان حتی برخی افراد دین باور نیز این سخن را باور دارند. یکتارینا ساموزویچ ۲۹ ساله نیز گفت که احساسی دوگانه دارد. از سویی نگران آن است که حکم محکومیت شان صادر شود و از دیگر سو چنین حکمی به جهان نشان خواهد داد که روسیه یک کشور سرکوبگر است. شایان ذکر است که حمایت ها از اعضای پوسی رایوت در سطح جهان افزایش یافته است. از جمله ۱۲۱ تن از نمایندگان همه فراکسیون های حاضر در پارلمان آلمان، طی نامه ای به سفارت روسیه در این کشور، خواهان آزادی آنان شدند. اعضای گروه فمینیستی پوسی رایوت در ماه فوریه با اجرای برنامه ای در کلیسای نجات دهنده مسکو، خواهان برکناری پلادیمیر پوتین شده بودند.

۱ شهریور در هر ۳۱ ساعت یک زن در آرژانتین به قتل می رسد

۱ شهریور
۹۱

زندگی برای زنان در آرژانتین همواره با خطر همراه است. به طور میانگین در هر ۳۱ ساعت یک زن به قتل می رسد. به گزارش وبسایت رادیو فرهنگ آلمان، میزان قتل زنان در آرژانتین رو به افزایش است. فابیانا تونیس، مسئول مرکز زنان «آدریا نا ماریسل سامبرانو» در بوئنوس آیرس، می گوید: خشونت علیه زنان با حسادت، منزوی کردن و تحقیر شروع می شود. پس از آن نخستین سیلی است و عذرخواهی. این عذرخواهی هم تنها برای نخستین بار. پس از آن زندنها شروع می شود تا آنکه به پایانی خونین ختم شود. نامگذاری این مرکز زنان تصادفی نیست. آدریانا ماریسل سامبرانو دو سال پیش در مقابل چشمان دخترش به خاطر خودداری از رابطه با مردی توسط وی با ضربات مشت به قتل رسید. دادگاهی قاتل را تنها به ۵ سال حبس محکوم کرد، چرا که به گفته قاضی، قصد وی کشتن ماریانا نبوده است. در بسیاری از کشورهای آمریکای لاتین، دادگاه ها اغلب در برخورد با قتل زنان شدت عمل کافی ندارند. میشل باچلت، رئیس جمهور سابق شیلی و رئیس کنونی نهاد زنان سازمان ملل، در این رابطه میگوید که تنها وجود قوانین کافی نیست. حساسیت لازم در مقابل خشونت علیه زنان وجود ندارد. به همین دلیل باید زنان در همه جا، در دستگاه پلیس، دادگستری و در عرصه سیاست حضور محسوس داشته باشند تا بتوانند با خشونت گسترده علیه زنان مقابله کنند.

تظاهرات هزاران تن در تونس علیه اسلامیزه کردن خزنده کشور به زیان زنان

۲۵ مرداد
۹۱

بیش از ۶۰۰۰ تن، که اکثر آنان را زنان تشکیل می دادند، روز دوشنبه ۱۳ اوت برای حفظ حقوق زنان این کشور دست به تظاهرات زدند. آنها حزب حاکم النهضه را متهم کردند که قصد محدود کردن حقوق زنان را دارد. نهادهای حقوق بشر، سازمان های زنان و اتحادیه سندیکاهای تونس به تظاهرات بزرگ علیه اسلامیزه کردن خزنده کشور به زیان زنان فراخوانده بودند. وزارت کشور اجازه برپایی یک اجتماع عمومی «برای دفاع از حقوق زنان» را صادر کرده، اما تجمع آنان در میدان حبیب بورقیبه را ممنوع دانسته بود. اعتراض ها به ماده های از طرح قانون اساسی است که در آن زنان «مکمل» مردان خوانده شده اند که به عنوان «همراه» مرد در توسعه میهن شرکت دارند. این ماده توسط نمایندگان حزب اکثریت النهضه در کمیسیون «حقوق و آزادی ها» فرموله شده است. تظاهر کنندگان از دولت خواستند که بهتر است به حل معضل بیکاری و آبادانی مناطق محروم پردازد. سلفی ها سرسختانه خواهان به اجرا گذاشتن قوانین شرعی هستند و نیروهای سکولار در مقابل اسلامیزه کردن کشور به دفاع از حقوق مدنی می پردازند. به گزارش خبرگزاری اتریش، راشد الغنوشی، رئیس النهضه، تلاش کرد تا رضایت منتقدان را جلب کند و گفت که «مکمل» در تضاد با «برابری» نیست. اهلم بلهاج، رئیس اتحادیه دمکراتیک زنان، در مقابل، خواستار حذف کامل این ماده شد. برابر حقوقی قانونی زن و مرد و ممنوعیت چند همسری، از سال ۱۹۵۶ در قانون اساسی تونس قید شده است.

به گزارش خبرگزاری ایسنا، نیروهای انتظامی طرح جدیدی راه انداخته و زنان پلیس را برای کنترل پوشش و رفتار زنان بسیج کرده اند. استخرها، آرایشگاه ها، سالن های جشن و عروسی از جمله اماکنی هستند که از این پس توسط نگهبانان و مامورین زن کنترل خواهند شد. با آغاز این طرح، دامنه فعالیت نیروهای انتظامی از خیابان ها و مراکز عمومی به سالن های سرپسته گسترش می یابد.

نگهبانان و پلیس زن برای کنترل آرایشگاه ها، استخرها و سالن های جشن

۲۳ شهریور
۹۱

ازدواج هزاران دختر خردسال در بریتانیا

۱
مهر
۹۱

بر پایه تحقیقات روزنامه نگاران سانندی تایمز، در بریتانیا ازدواج شرعی دختران خردسال خانواده‌های مسلمان در مواردی حتی دختران ۱۲ ساله را نیز در بر می‌گیرد. در این رابطه دو تن از امامان مساجد توسط روزنامه نگاران با دوربین مخفی مورد مصاحبه قرار گرفتند. آنها تأیید کردند که حاضرند خطبه عقد دختران خردسال با مردان بالای ۲۰ سال را جاری کنند، چرا که اشکال شرعی در این کار نمی‌بینند. طبق این گزارش سالانه حدود ۸۰۰۰ ازدواج اجباری در بریتانیا صورت می‌گیرد که حدود ۱۰۰۰ مورد آن را ازدواج دختران ۱۵ ساله یا کمتر تشکیل می‌دهد.

مبارزه ساکنان یک روستای کردستان عراق علیه ناقص سازی جنسی

۴
مهر
۹۱

بیش از یک سال است که در کردستان عراق ناقص سازی جنسی زنان (ختنه زنان) به طور قانونی ممنوع اعلام شده، اما فعالان مبارزه با این سنت خونین، هنوز هم از شمار بالای قربانیان آن گزارش می‌دهند. به گزارش وبسایت «بنیاد دیزرت فلاورز»، اکنون ساکنان روستایی به نام توتا کال، در منطقه کوهستانی کردستان عراق، با هم به توافق رسیده‌اند که از اجرای این سنت خودداری کنند. در ازای آن، سازمان‌های امداد قول داده‌اند که مواد اولیه مورد نیاز آنان را تأمین کرده و یک کلاس درس در این روستا بسازند. فعالانی که در این پروژه شرکت دارند، آن را مدلی خوب برای از میان برداشتن ناقص سازی جنسی زنان ارزیابی می‌کنند. به گفته سعادت شریف، یکی از این فعالان، اکنون مردم اینجا می‌فهمند که ناقص سازی

جنسی زنان یک جنایت است. بر پایه برآوردها، بیش از ۴۰ درصد زنان و دختران کردستان عراق قربانی ناقص سازی جنسی می‌شوند. این در حالی که قانون آن را ممنوع دانسته، اما اجرایی کردن آن در عمل با دشواری مواجه شده و از شمار قربانیان نیز کاسته نشده است.

فیلم "ایران، زنان مدرن، زنان بنیادگرا"، نگاهی به کنفرانس چین در سال ۱۹۹۵

۲۸
شهریور
۹۱

جمیله ندایی، فیلمساز ایرانی مقیم پاریس، اخیراً فیلم مستندی با عنوان "ایران، زنان مدرن، زنان بنیادگرا" تهیه کرده که نسخه‌ای از آن روی شبکه یوتیوب در دسترس است. در این فیلم بخش‌های مختلفی از کنفرانس جهانی زنان در چین در سال ۱۹۹۵ که در آن زنان فعال ایرانی در خارج کشور به بحث و مبارزه با هیأت اعزامی نمایندگان (غیردولتی) زنان می‌پردازند، به نمایش گذارده می‌شود. این فیلم به ویژه برای نسلی که با مبارزات زنان در خارج کشور طی دهه‌های ۸۰ و ۹۰ میلادی آشنایی ندارند، دارای جنبه‌های اطلاعاتی فراوانی است.

آغاز چادری کردن اجباری دختران دبیرستانی

۳۱
شهریور
۹۱

به منظور «تربیت افراد متدین و وفادار به نظام»، چادری کردن دختران دبیرستانی از «مدارس خاص» شروع و با برگزاری برنامه‌های دینی، توجیهی و آموزشی و حضور مبلغان در مدارس برای ترویج فرهنگ دینی، تلاش در این راستا آغاز شد. منصور مرادلو، معاون پرورشی آموزش و پرورش، در این رابطه به خبرگزاری ایسنا گفت که این اقدام بر اساس «سند تحول بنیادین» و در جهت مقابله با «هجمه‌های سنگین دشمن و الگوهای جدیدی که روز به روز به بازار می‌دهند»، انجام گرفته است. وی افزود که «تعیین حجاب برتر از مدارس خاص» شروع شده تا با کمک مدیر مدرسه، خود دانش‌آموز و انجمن اولیا و مربیان به اهداف نظام برسند. به گفته وی، با برگزاری برنامه‌هایی مانند حجاب برتر در مدارس سعی می‌شود تا «با همکاری دانش‌آموزان» برای اجرای قوانین دینی آمادگی ایجاد شود.

اعلام ۲۸ سپتامبر به عنوان روز جهانی اقدام برای دسترسی به سقط جنین ایمن و قانونی

سازمان های مدافع حقوق زنان، به ویژه در آمریکای لاتین و منطقه کارائیب، روز ۲۸ سپتامبر را «روز جهانی اقدام برای دسترسی ایمن و قانونی به سقط جنین» اعلام کردند. سال هاست که گروه های مدافع حقوق زنان در مناطق یاد شده تلاش میکنند تا دولت ها را وادار کنند که سقط جنین را از لیست جرایم حذف کنند و به جای آن زمینه لازم را برای دسترسی زنان به سقط جنین قانونی و تحت نظر پزشکان فراهم آورند. به گزارش «سرویس خبری اومانستی»

آلمان، طبق آمار سازمان بهداشت جهانی، هر سال به طور میانگین ۴۸ هزار زن و دختر بر اثر پیامدهای سقط جنین غیر قانونی و در نتیجه غیر بهداشتی، جان می سپارند. طبق این گزارش، حق زنان برای استقلال جنسی و امکان سقط جنین در صورت حاملگی ناخواسته، در کشورهای اروپایی نیز از سوی محافظه کاران، نیروهای مذهبی و واپسگرا زیر سؤال برده می شود.

۷ مهر ۹۱

دستگیری فمینیست و روزنامه نگار مصری - آمریکایی در نیویورک

به گزارش "اهرام آنلاین"، مونا التهاوی، روزنامه نگار و فمینیست مصری - آمریکایی، روز سه شنبه ۲۵ سپتامبر سال جاری در نیویورک دستگیر شد. علت دستگیری وی رنگ پاشی روی پوستهای نصب شده در متروی این شهر بوده است که روی آن، یهودیان "مظهر تمدن" و فلسطینیان "مظهر" توحش" نامیده شده اند. روی این پوسترها که در چندین ایستگاه مترو در منطقه مانهاتان نیویورک نصب گردیده، نوشته شده: "در هر جنگی باید از طرفی که مدافع تمدن است، حمایت کرد. بنابراین از تمدن حمایت کنید. از اسرائیل حمایت کنید" مونا التهاوی در گفتگو با رسانه های آمریکایی از جمله "سی-بی-اس" و "نیویورک پست" اظهار داشت که رنگ پاشی روی این پوستر یک اقدام غیر خشونت آمیز است و به عنوان یک مصری - آمریکایی نمی تواند نفرت را تحمل کند. مونا التهاوی یکی از وبلاگ نویس ها و تئوینویس های فعال جهان عرب است. وی طی دو سالی که از آغاز تظاهرات های ضد دولتی در جهان عرب می گذرد، هزاران پیام تئویتی و مقاله نوشته و یکی از چهره های ثابت میزگردها، مباحث، مصاحبه ها و کنفرانس هایی است که در مورد جهان عرب برگزار می شوند. پیام های تئویتی وی از سوی ۱۶۲۶۶۷ نفر دنبال می شود و بازتکثیر می گردد. وی تاکنون ۱۳۲ هزار "تئوت" (پیامک تئویتی) نوشته است. سال گذشته، مونا التهاوی در جریان یکی از تظاهرات ها در میدان تحریر در قاهره مورد ضرب و شتم نیروهای امنیتی و نظامی قرار گرفت و با دست شکسته راهی بیمارستان شد.

۱۴

مهر ۹۱

خرید و فروش دختران آواره سوری به قیمت ۱۰۰ تا ۲۰۰ دینار در اردن

در اردن مافیای ازدواج با زنان نیازمند سوری، تحت عناوین دینی و به بهانه حمایت از آنان فعالیت می کند. پایگاه اینترنتی روزنامه "القدس العربی" در این رابطه نوشت: ولید عواد از فعالان امور بشر دوستانه که با همکاری دو گروه از پارلمان اردن، برای کمک رسانی به پناهجویان سوری فعالیت می کند، درباره فعالیت مافیای ازدواج با دختران سوری می گوید: برخی از مشایخ و روحانیون اردنی اصطلاحاتی نظیر "ازدواج برای حمایت" و "ازدواج با اکراه" را باب کرده اند. به گفته عواد، مردان اردنی برای واداشتن زنان خود به "اطاعت"، از تهدید به ازدواج با زنان پناهجوی سوری استفاده می کنند. وی تصریح کرد که برای ازدواج با دختران سوری، کافی است به دوراهی، عمان، رمثا، اربد یا کرک (مناطق سی در اردن) مراجعه کرده و دختری را به قیمت ۱۰۰ یا ۲۰۰ دینار به عقد دائم در آورد. خانواده های این دختران فقط به منظور جلوگیری از هتک ناموس و حفظ جان دخترانشان، آن ها را با پایین ترین مهریه و بدون مراسم و تشریفات، به عقد ازدواج در می آورند.

۱۱

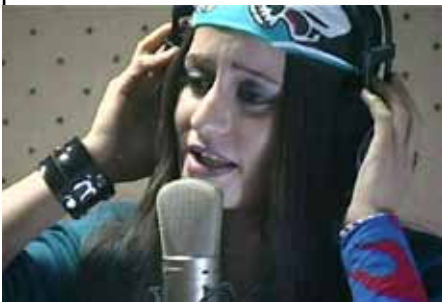
مهر ۹۱

شکست طرح پیشنهادی ضد سقط جنین در کانادا

در هفته جاری پارلمان کانادا علیه طرح پیشنهادی ضد سقط جنین، با ۲۰۳ رای مخالف و ۹۱ موافق، رای داد. "طرح پیشنهادی ۳۱۲" که توسط عضو محافظه کار پارلمان، استفن وودورت، ارائه شد، اجازه بررسی حق برای سقط جنین را می داد. بسیاری از فعالین طرفدار حق انتخاب بر این باورند که این پیشنهاد دسترسی به سقط جنین در کانادا را با محدودیت مواجه خواهد کرد. بر اساس این لایحه کمیته ای در مورد این که آیا جنین پیش از تولد، انسان در نظر گرفته می شود یا خیر و این که دقیقاً از چه زمانی جنین تشخیصی داده خواهد شد را بررسی می کند. در حال حاضر، قانون آغاز زندگی انسان را زمانی می داند که کودک کامل شده و از بدن مادر جدا می گردد. در خلال بررسی این پیشنهاد در مجلس، "استفن وودورت" نسبت به داشتن حمایت با تردید برخورد کرده و اظهار داشته بود که در آن مرحله خوشبین نیست که بتواند به ۵۰ آرای مورد نیاز جهت تصویب آن دست یابد، ولی تلاش خواهد کرد تا اعضای پارلمان را متقاعد سازد. برخی از نمایندگان بالارته مجلس، از جمله رونا آمبروز، وزیر وضعیت زنان کانادا، به نفع این طرح پیشنهادی رای دادند. رای مثبت رونا آمبروز به این طرح با انتقادات گسترده عمومی و از جمله توصیه هایی مبنی بر استعفا وی روبرو گشت. نیکی اشتون، عضو "حزب دموکرات نو" پارلمان رای آمبروز را در حمایت از این طرح "غیر قابل قبول" دانسته و گفته بود که این رای نشان می دهد محافظه کاران به حقوق زنان احترام نمی گذارند. یکی از اعضای پارلمان، ماریا مورانی، اظهار کرده بود که آمبروز باید به استعفا فکر کند، زیرا اگر که او برای حقوق زنان مبارزه نمی کند، پس در پارلمان چه می کند.

۲۱ مهر ۹۱
**رپ خوانی
 زن شجاع افغان
 در دفاع از حقوق زنان**

سوسن فیروز، ۲۳ ساله، احتمالاً نخستین زن خواننده رپ افغان است که علیه سرکوب زنان افغان می‌خواند و متن ترانه هایش برای معده‌ی اکثر مردان افغان چیزی ثقیل الهضم است. به گزارش وبسایت تلویزیون سوئیس، او

به زبان دری، یکی از دو زبان اصلی افغانستان، می‌خواند و آنچه که می‌خواند می‌تواند از نظر یک پدرسالار مسلمان بدترین توهین‌ها به مقدسات ارزیابی شود. وی از جمله در ترانه «همسایگان ما» می‌خواند: فراریان افغان به پاکستان و ایران چه شدند؟ نیمی از ما قربانی شدند و نیمی دیگر تروریست! وی در کودکی همراه خانواده‌اش در جریان جنگ داخلی سال‌های ۹۰ به ایران گریخت. در سروده هایش همچنین از تحقیرهایی که با آن مواجه بوده می‌گوید. ویدیوی وی در یوتیوب پخش شده که در آن موهای سیاه مواجش را می‌توان دید و خود این کار هم می‌تواند خشم محافظه‌کاران اسلامی را برانگیزد.

**سوء قصد به دختر ۱۴
 ساله فعال حقوق کودکان
 توسط طالبان پاکستان**

طالبان در منطقه سوات تال شمال غربی پاکستان، دختر ۱۴ ساله‌ی را که به خاطر فعالیت برای حق تحصیل دختران برنده جایزه صلح ملی این کشور بود، مورد سوء قصد قرار داده و با شلیک گلوله او را از ناحیه سر مجروح کردند. ملاله یوسف زای، روز سه شنبه ۹ اکتبر، در راه مدرسه مورد سوء قصد قرار گرفت. پزشکان اعلام کردند که پس از عمل جراحی وی از خطر مرگ گریخته است، چرا که گلوله به مغز وی اصابت نکرده است. همراه با او دو دختر دانش آموز دیگر نیز از ناحیه گردن و پا مجروح شدند. احسان الله احسان، سخنگوی طالبان، اعلام داشت که سازمانش مسئولیت این حمله را بر عهده داشته است. وی افزود او یک دختر غربگرا بود و مرتب به ما انتقاد می‌کرد. ما هر کسی را که به ما انتقاد کند مورد حمله قرار خواهیم داد. ملاله زمانی معروف شد که در سال ۲۰۰۹، در ۱۱ سالگی، نوشتن در یک وبلاگ بی بی سی را در باره خشونت‌ها و جنایات طالبان در منطقه آغاز کرد. بعدها نیز اغلب در فیلم‌های مستند ظاهر می‌شد. وی در همان زمان، زمان نفوذ طالبان در سوات تال، نخست در اجتماعات کوچک، سپس در اجتماعات بزرگتر به دفاع از حق تحصیل دختران پرداخته بود.

**۶ میلیون زن مراکشی قربانی
 خشونت اند**

زنان مراکش در مقایسه با دیگر کشورهای آفریقای شمالی، تونس و الجزایر، موجوداتی بی حقوق به حساب می‌آیند. خشونت جنسی در مراکش گسترده است و بر خلاف دو کشور دیگر سقط جنین در آنجا تنها در صورت به خطر افتادن جان مادر یا ناقص بودن جنین امکان دارد. در غیر این صورت خطر شش ماه تا دو سال زندان زنان را تهدید می‌کند. به گزارش وبسایت روزنامه آلمانی تاتس، سخنگوی «جنبش آترناتیو حقوق فردی» در این رابطه می‌گوید که زنان مراکشی هیچ حقی ندارند. به گفته وی، علیرغم اصلاح قانون خانواده در ۸ سال پیش که حقوق بیشتری برای زنان در نظر گرفته، واقعیت اجتماعی چیز دیگری است. بر پایه داده‌های وزارت خانواده مراکش، سالانه ۶ میلیون زن مراکشی، بیش از یک سوم زنان کشور، قربانی خشونت می‌شوند. ۵۵ درصد این تعرضات از توسط شوهران صورت می‌گیرد. قانونی برای مجازات خشونت خانگی از دو سال پیش در پارلمان این کشور معطل است و تا کنون از پرداختن به آن خودداری شده است. در مراکش یک مرد متجاوز می‌تواند در صورت ازدواج با قربانی تجاوز، از مجازات معاف شود. در پی خودکشی یک دختر ۱۶ ساله، امینة ال فاللی، که مجبور به چنین ازدواجی شده بود، در بهار امسال تظاهرات اعتراضی سراسری در مراکش بر پا شد

مبارزه سایبری زنان عرب برای رسیدن به برابر حقوقی

انتفاضة السرة في العالم العربي

فعالان سایبری عرب، ملهم از «بهار عربی»، با راه اندازی صفحه‌های در شبکه اجتماعی فیسبوک تحت عنوان «انتفاضه زنان جهان عربی»، از اول اکتبر سال جاری مبارزه علیه «تبعیضات» را آغاز کرده‌اند که تا کنون شمار طرفداران این صفحه از ۳۹ هزار و ۲۵۰ نفر نیز فراتر رفته است. به گزارش روزنامه ترکی حریت، صد ها نفر، بیشتر آنان زنان و نیز شمار زیادی از مردان، با در دست داشتن نوشته‌هایی، عکس خود را روی این صفحه پست کرده‌اند. دیپاله حیدر، یکی از ۴ زن سازمانده این کارزار، به خبرگزاری فرانسه گفت: ما انتظار استقبال از آن را داشتیم، چرا که میدانستیم زنان در انتظار چنین کارپایه‌ای برای بیان شکایات خود هستند، اما این همه استقبال شگفت‌انگیز است. این ابتکار درست در زمانی به راه افتاده است که در تونس و مصر، با روی کار آمدن اسلامگرایان، حقوق زنان به طور جدی به خطر افتاده است.

۳
آبان
۹۱

حضور رایگان زنان در مسابقه فوتبال ایتالیا و فرانسه برای تبلیغ علیه خشونت نسبت به زنان

به منظور پشتیبانی از کارزار سراسر کشوری ضد خشونت علیه زنان در ایتالیا، به زنان برای حضور در مسابقه فوتبال بین تیم های ایتالیا و فرانسه در استادیوم شهر «پارما» روز ۱۷ نوامبر، کارت ورود مجانی داده می شود. به گزارش وبسایت روزنامه آلمانی «دی ولت»، در پی قتل فجیع چند زن که افکار عمومی این کشور را برانگیخت، فدراسیون فوتبال ایتالیا در نشستی تصویب کرد که برای حمایت از یک کارزار سراسری علیه خشونت نسبت به زنان، آنها بتوانند بدون بلیت وارد استادیوم پارما شوند. به گفته کامیلا زانزی، معاون رئیس سازمان زنان «سنتر و اسکولتو دونا»، از آغاز سال ۲۰۱۲ تا کنون بیش از ۷۰ زن در ایتالیا توسط همسر، همسر سابق، دوست مرد و یا دوست مرد سابق خود به قتل رسیده اند.

۲
آبان
۹۱

ابعاد تکان دهنده مزاحمت جنسی علیه زنان در مصر

در پی تعرض جنسی به گزارشگر زن تلویزیون فرانس ۲۴، بار دیگر موضوع مزاحمت جنسی علیه زنان در مصر به موضوع روز تبدیل شد. به گزارش «ولت آنلاین» آلمان، مزاحمت جنسی علیه زنان در مصر جزو زندگی روزمره شده است، تا جایی که دختر دانشجوی ۲۶ ساله‌ای به نام مروا زیدی از سوار شدن به اتوبوس و مترو خودداری می کند. اما، فاجعه آنجاست که بسیاری از مردان و حتا زنان، خود زنان را مقصر می دانند. عموی مروا به وی می گوید: تقصیر خودت است که ساعت شش غروب از میدان بازار عبور می کنی. یک روحانی به نام سعادت عرفات، دو سال پیش در تلویزیون مصر گفته بود: وقتی زنی سوار اتوبوس یا وسیله نقلیه دیگری می شود، مردی از راست و مرد دیگری از چپ مزاحم او می شوند. وی زن را

۴
آبان
۹۱

تهدید به قتل یک دختر پاکستانی دیگر توسط طالبان

دو هفته پس از سوء قصد اسلامگرایان افراطی طالبان پاکستان علیه ملاله یوسفزای، دختر ۱۴ ساله مدافع حق تحصیل دانش آموزان، دختر دیگری نیز که در منطقه سوات برای حق تحصیل دختران و زنان فعالیت می کند، تهدید به قتل شد.

مورد خطاب قرار می دهد که: تو خود دلیل و انگیزه این مزاحمت هستی! مرکز زنان مصر طی پرسشی از ۱۰۰۰ زن در سال ۲۰۰۸ اعلام داشت که ۹۸ درصد زنان خارجی و ۸۳ درصد زنان مصری گفتند که مورد مزاحمت جنسی قرار گرفته اند. به گفته نهاد ابول قسمان، رئیس سازمان مسئول همه پرسى، ۷۲ درصد زنان مورد مزاحمت نه تنها دامن کوتاه نپوشیده بودند، بلکه حجاب مضاعف هم داشتند. فاطمه امان، از سازمان زنان نظرا، بیکاری را یکی از عوامل این مزاحمت ها می داند. بسیاری از مردان بر اثر فقر قادر به ازدواج نیستند.

فشارها بر نسرين ستوده:

۱۲
آبان
۹۱

سه هفته ممنوع ملاقات و راه اندازی کارزاری هماهنگ علیه وی

فشار بر نسرين ستوده، وکیل زندانی محبوس در بند زنان زندان اوین و یکی از دو برنده جایزه ساخاروف پارلمان اروپا که این روزها در اعتصاب غذا به سر می برد، از سوی شورای انضباطی زندان اوین به مدت سه هفته ممنوع ملاقات شده است. این در حالی است که از جمله دلایل اعتصاب غذایی او ناشی از تبعیض های غیرقانونی با وی در ملاقات با فرزندانش است. رضا خندان، همسر نسرين ستوده، در گفتگو با کلمه ضمن اعلام خبر اعتصاب غذایی وی در زندان گفته بود: من خیلی اصرار کردم که از اعتصاب غذا صرف نظر کند، اما می گفت من هیچ کاری اینجا از دستم بر نمی آید و آخرین راه اعتراض برای من همین اعتصاب غذا است. از سوی دیگر، رسانههای دولتی جمهوری اسلامی طی هفته جاری، متن واحدی را که دستپخت «باشگاه خبرنگاران» وابسته به صدا و سیما بود، به طور زنجیره ای علیه نسرين ستوده بازپخش کردند. نویسندگان این متن، با زیر پا گذاشتن همه اصول اخلاقی، وی را نه تنها عامل خارجی نامیده اند، بلکه از وارد آوردن اتهام جنسی به وی نیز خودداری نکرده اند. آنها از جمله نوشته اند که گویا وی درخواستی از یکی از کارکنان زندان داشته و او را تهدید کرده که در صورت عدم اجابت خواسته اش، ادعا خواهد کرد که قصد تجاوز به وی را داشته اند. در پایان نیز تهدید کرده اند که «با تکرار دروغ گویی های نسرين ستوده، ممکن است (شکایت در این مورد) به طور جدی به جریان بیفتد»

نامه اعتراضی ۳۳ زندانی سیاسی زن: دیگر اجازه بازرسی های شرم آور را نخواهیم داد

در پی حمله ۲۰ زن از نیروهای گارد یگان حفاظت زندان اوین به بند زندانیان سیاسی زن و رفتار خشونت بار و بازرسی بدنی توهین آمیز در روز سه شنبه ۹ آبان، که منجر به اعتصاب غذای ۹ زندانی شد، ۳۳ تن از زندانیان طی نامه‌های خطاب به رئیس زندان اوین، خواستار عذرخواهی مسئولان شدند. در این نامه، که توسط سایت کلمه منتشر شده، از جمله آمده است: چیزی که قابل گذشت نیست رفتار وحشیانه بعضی از ماموران در بازرسی بدنی است که دور از شأن و مصداق بارز تعرض و هتک حرمت به شمار می‌آید و قلم از بیان صریح آن شرم دارد. باتوجه به انواع دوربین های امنیتی و سختگیری در رفت آمدها و نقل و انتقال وسایل و غیره و با توجه به وجود ابزار الکترونیکی مناسب که میتواندست برای بازرسی بدنی بکار رود و یا دست کم محترمانه باشد بر ما معلوم نیست که چرا چنین رفتار توهین آمیزی صورت گرفته است. آنها همچنین نوشته اند که تنها مورد به ظاهر خلافی که مشاهده شد، وجود چند عدد «ام پی تری»، حاوی موسیقی و مطالب آموزشی زبان، بود که در بندهای عمومی زنان آزاد و به وفور یافت می شود و متأسفانه بدون دلیل موجه ما را از داشتن آن محروم کرده اند تا ناگزیر از پنهان کاری شویم. آنها همچنین از یک ساعت هواخوری هفتگی نیز محروم و در طول بازرسی بی جهت در باشگاه زندانی شده اند. در پایان نامه آمده است که زنان زندانی سیاسی از این پس اجازه چنین بازرسی های نامعمول و توهین آمیز را نخواهند داد و مصرانه خواستار عذرخواهی مقامات مسئول، تعهد ایشان درباره عدم تکرار چنین رفتاری با زنان زندانی و بازگرداندن وسایل ضبط شده به زندانیان یا به خانواده آنها هستند. اسامی امضا کنندگان: فائزه هاشمی، محبوبه کرمی، نسیم سلطان بیگی، مهسا امرآبادی، راحله زکایی، منیژه نجم عراقی، نسرین ستوده، لولا خانجانی، شیوا نظراهاری، لادن مستوفی مآب، ژیلای بنی یعقوب، میترا زحمتی، مهوش شهریاری، حکیمه شکری، ژیلای کرمزاده، شبنم مددزاده، کفایت ملک محمدی، مریم اکبری منفرد، کبری بنازاده، نازنین دیهمی، فاران حسامی، فریبا کمال آبادی، بهناز زاگری، مطهره بهرامی، نگاره حایری، صدیقه مرادی، صغری غلامنژاد، ریحانه حاج ابراهیم دباغ، نوشین خادم، مریم جلیلی، بهاره هدایت، محبوبه منصوری و بسمه الجبوری.

قتل «ناموسی» دختر ۱۵ ساله با اسید توسط پدر و مادر پاکستانی

پدر و مادری در پاکستان دختر ۱۵ ساله خود را به خاطر رابطه با پسری به طرز فجیعی به قتل رساندند. به گزارش ۲۰ دقیقه آنلاین سوئیس، در کشمیر پاکستان، بخش کوئلی، پدری که «نگران آبروی خود» در محل بود، دختر ۱۵ ساله اش را کشان کشان به خانه برده و پس از ضرب و شتم او، روی سر و پیکرش اسید پاشید و همسرش نیز در این جنایت به او کمک کرد. این دختر در بیمارستان درگذشت. به گفته دکتر محمد جهانگیر به روزنامه پاکستانی «داون»، چهره، دستها و پاهای دختر قربانی به شدت سوخته بودند و حتی استخوان های سر او نیز دیده می شدند. مادر این دختر نخست ادعا کرده بود که دخترش قصد خودکشی داشته، اما دختر بزرگتر خانواده چگونگی این جنایت را با پلیس در میان گذاشت. این پدر و مادر هم اکنون در زندان به سر می برند. گزارش کمیسیون حقوق بشر در پاکستان حاکیست که ۹۴۳ مورد «قتل ناموسی» تنها در سال ۲۰۱۱ اتفاق افتاده است. اگر چه قتل فرزندان با اسید توسط والدین در پاکستان کم اتفاق نمی افتد، اما در کشمیر تا کنون چنین اتفاقی نیافتاده بود و همین مسئله موجب برانگیختگی افکار عمومی شده است.

وزیر خانواده ترکیه: خشونت علیه زنان رو به افزایش است

وزیر خانواده ترکیه در جریان برگزاری ۳۰ امین کنگره «کنوانسیون حذف همه اشکال تبعیض علیه زنان» در استانبول، اعلام داشت که خشونت علیه زنان رو به افزایش است. وی تأکید کرد که خشونت خانگی بدتر از راسیسم است. منتقدان دولت ترکیه را متهم می کنند که خود سیاستی ضد زن را پیش می برد. به گزارش روزنامه «حریت»، فاطمه شاهین، وزیر خانواده ترکیه، در این کنگره همچنین اظهار داشت که این مسئله برای ما اهمیت حیاتی دارد که هر شهروند ترکیه، صرفنظر از مذهب، زبان، جنسیت و یا آیینی بتواند از تمام حقوق یک شهروند برخوردار شود. فعالان حقوق زنان و دیگر گروههای معترض در تظاهراتی مقابل ساختمان کنگره، اعلام کردند که برگزاری چنین کنگره ای نمی تواند بر سیاست ضد زن دولت اسلامگرای کنونی پرده بیندازد.

۲۲

آبان

۹۱

افزایش خشونت در میان زنان و کاهش سن خشونت تا ۴ سال در میان کودکان

خشونت در جامعه ایران ابعاد تکان دهنده ای به خود گرفته است، به طوری که حتا در میان زنان نیز افزایش یافته و سن خشونت هم به پایینترین حد رسیده است. مجید ابهری، متخصص علوم رفتاری و آسیبشناسی اجتماعی، طی گفتگویی با ایلنا در این رابطه گفته است که جوانترین قاتل دنیا پسر ۴ ساله‌ای در ایران است که با تپانچه‌های دخترعموی دو ساله خود را کشته است و این نشان از کاهش سن خشونت به ۴ سال دارد. به گفته وی، هم اکنون اصفهان در درگیری فیزیکی بین زنان رتبه اول، تهران رتبه دوم و اهواز رتبه سوم را دارد. وی تصریح کرد که افزایش آمار خشونت در بین زنان در آن سطح نیست که یک آسیب جدی تلقی شود، اما به طور کلی افزایش خشونت در جامعه نگرانی‌هایی را ایجاد کرده است. وی در رابطه با علل افزایش خشونت گفت که آلودگی‌های محیطی، دیدن فیلم‌های ماهواره‌های خشن و غیراخلاقی، بازیهای رایانه‌های خشن، کتک کاری در خانواده، یقه‌گیری و کتک زنی در جامعه، همه از عواملی هستند که موجب میشوند یک فرد در بستری از خشونت رشد کند. بسیاری از آسیب‌شناسان اجتماعی، خشونت دولتی، از جمله اعدام‌های علنی و رفتار خشونت‌آمیز نیروهای امنیتی مانند گشت ارشاد و پلیس اخلاق را از عوامل افزایش خشونت در جامعه می‌دانند.

۱۶ آبان

۹۱

اسید پاشی طالبان پاکستان روی دختران دانش آموز

اسگرا مگرایان طالبان در منطقه سوات، برای ترساندن دختران دانش آموز از رفتن به مدرسه، روی آنها اسید می‌پاشند. به گزارش سی ان ان، طالبان بر این باورند که مشاهده چهره‌های سوخته دختران، موجب می‌شود تا دیگران از ترس به مدرسه نروند. پزشکی که دو دختر آسیب دیده را درمان می‌کرد، به سی ان ان گفت که آنها حتی اعلامیه‌هایی در این رابطه منتشر کرده و به دختران اخطار می‌کنند که از رفتن به مدرسه خودداری نمایند. در این اعلامیه‌ها از جمله سخنان قاری معاویه نقل می‌شود که گفته است: ما هرگز اجازه نمی‌دهیم دخترانمان به مدرسه بروند و «آموزش غربی» ببینند. شهاب‌الدین، یک مقام محلی، در این رابطه به سی ان ان گفت که اخیراً اتوبوس مدرسه‌ای با ۱۵ دانش آموز دختر و پسر، توسط افراد طالبان متوقف گشته و روی آنها اسید پاشیده شده است. دو دختر به نام‌های زاهده و نبیله و یک پسر دچار سوختگی شدید شدند و پسر دیگری نیز هدف گلوله قرار گرفت. پسر و صدا ترین مورد، سوء قصد به جان ملاله یوسفزای، دختر ۱۴ ساله پاکستانی بود که به اتهام غرزدگی و فعالیت برای حق تحصیل دختران، با شلیک گلوله به شدت مجروح شد.

افزایش ۴۰۰ درصدی تعرضات جنسی علیه زنان در ترکیه

۲۲ آبان

۹۱

علی رغم تمهیداتی مانند برنامه حفظ شهود برای زنان خشونت دیده و امکانات ویژه دولت برای قربانی خشونت خانگی، که نشان دهنده بیدار شدن کند و بطئی مسئولان در ترکیه است، جرایم جنسی علیه زنان طی ۹ سال ۴۰۰ درصد افزایش داشته است. به گزارش خبرگزاری ترکی «دوغان»، این دادستان رقم جرایم جنسی علیه زنان، طی ۹ سال را ۳۲ هزار و ۹۸۸ مورد اعلام کرد.

شرط صدور گذرنامه برای زنان زیر ۴۰ سال اجازه مردان است

۲۶

آبان ۹۱

بر اساس مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی، صدور گذرنامه برای زنان مجرد زیر ۴۰ سال مشروط به موافقت «ولی قهری» یا «حکم حاکم شرع» می‌شود. طبق قانون مدنی جمهوری اسلامی ایران، «ولی قهری» شخصی است که به حکم قانون تعیین میشود و ولایت او بر یک فرد اختیاری نیست، بلکه امری اجباری است. از سوی دیگر بر اساس ماده ۱۵ قانون حمایت از خانواده، ولایت قهری تنها برای «طفل صغیر» در نظر گرفته می‌شود. طبق قانون فعلی گذرنامه در جمهوری اسلامی ایران، تمام افراد زیر ۱۸ سال برای دریافت گذرنامه به اجازه رسمی ولی (پدر) یا قیم خود نیاز دارند و زنان متأهل نیز برای دریافت گذرنامه به اجازه همسر یا حاکم شرع نیاز دارند. در مقدمه لایحه گذرنامه از «ضرورت متناسب شدن قانون گذرنامه با شرایط سیاسی روز» سخن گفته شده است. این قانون هنوز باید به تصویب مجلس برسد. با تصویب این قانون، تبعیض جنسیتی در ایران علیه زنان شدت بیشتری می‌گیرد و شباهت ایران در زمینه آپارتاید جنسی به عربستان سعودی بیشتر می‌شود، چرا که طبق نظر علمای حنبلی، سفر زنان در آن کشور بدون همراه مرد ممنوع است. پیش از این نیز اعلام شده بود که زنان کم حجاب از دریافت گذرنامه محروم می‌شوند.

۱۴ آذر
۹۱

پناه بردن ۱۱ هزار زن در ترکیه از خشونت خانگی به خانه های زنان

بر پایه گزارشی که از سوی وزارت خانواده و امور اجتماعی ترکیه منتشر شده، از آغاز سال ۲۰۱۲ تا کنون، ۱۲ هزار و ۹۵۸ زن و ۲۳۳۸ کودک از خشونت مردان خانواده گریخته و تخت پوشش خانجهای پناه دولتی قرار گرفته اند. به گزارش روزنامه ترکی «زمان»، این رقم نسبت به سال ۲۰۱۱ حدود ۳۰۰۰ نفر افزایش نشان می دهد. سال گذشته این رقم معادل ۸۶۱۰ نفر بود. طبق این گزارش، خانجهای پناه زنان که به عنوان «خانه های مهمانان» معروفند، در سال ۱۹۹۰ بنا نهاده شدند تا به قربانیان خشونت های خانگی، خشونت های لفظی، عاطفی، اقتصادی، فیزیکی و جنسی کمک کنند. افزون بر آن همکاری هایی با دفاتر وکلا، و نیز با نهاد هایی که به زنان خشونت دیده آموزش شغلی ارائه می دهند، وجود دارد. گزارش روزنامه زمان همچنین حاکیست که همانکون ۷۶ خانه پناه وجود دارد و هدف آن است که در هر استانی حداقل یک خانه پناه برای زنان ایجاد شود.

۱۴ آذر
۹۱

قتل دومین مسئول امور زنان ایالت لقمان در افغانستان

مسئول اداره امور زنان ایالت لقمان روز دوشنبه ۱۰ دسامبر طی سوء قصدی به قتل رسید. به گفته سخنگوی دولت ایالتی، افراد ناشناس «ناجیه صدیقی» را در حومه شهر مهتر لام، مرکز ایالت، به ضرب گلوله کشتند. وی در زمان سوء قصد در حین راه رفتن به دفتر کارش بود. صدیقی چند ماه پیش جانشین حنیفه صافی شده بود که بنوبه خود در ماه ژوئیه سال جاری قربانی بمبگذاری در اتومبیلش گردید. هنوز کسی مسئولیت این قتل را بر عهده نگرفته، اما گفته میشود که این جنایت کار اسلامگرایان طالبان است. پسر ناجیه صدیقی به خبرگزاری رویترز گفت که مقامات خواست های مکرر او را مبنی بر تقویت محافظانش نادیده گرفته بودند. مسئولان امور زنان و نیز فعالان حقوق زنان در گذشته نیز آماج حملات طالبان بوده اند. فعالان حقوق زنان دولت کرزای را متهم میکنند که تمایل زیادی به اجرایی کردن حقوق زنان ندارد.

۲۳ آذر
۹۱

بحران اقتصادی موجب بیکاری بیشتر زنان در جهان شد

زنان از بیکاری فزاینده بیش از مردان آسیب دیده اند و در شرایط نامناسب تری کار می کنند. به گزارش روزنامه سوئیسی «لوزان»، سازمان جهانی کار در ژنو طی گزارشی که روز سه شنبه ۱۱ دسامبر منتشر شد، آورده است که تا سال ۲۰۰۷ فاصله فاحش مردان و زنان در زمینه بیکاری و میزان اشتغال اندکی کاهش یافته بود، اما با بحران اقتصاد جهانی، این فاصله، به ویژه در کشورهای صنعتی، دوباره افزایش یافته است. طبق این گزارش، بین سالهای ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۷ میزان بیکاری در میان زنان برابر ۵/۸ درصد در مقابل ۵/۳ درصد بیکاری مردان بوده است. در شرایط بحرانی کنونی این فاصله بزرگتر شده است: در سال ۲۰۱۲ میزان بیکاری زنان ۶/۴ در برابر میزان بیکاری مردان با رقم ۵/۷ درصد می باشد. همچنین طبق این گزارش، در شرایط بحران اقتصادی ۱۳ میلیون محل کار زنان و ۱۶ میلیون محل کار مردان تعطیل شده اند. پیشبینی میشود که در صورت ادامه

بحران، در سال ۲۰۱۳ نیز ۲/۵ میلیون محل کار دیگر از دست بروند. میشل باچلت، رئیس نهاد زنان سازمان ملل، در این زمینه گفت: زنانی که در عرصه اقتصاد فعالند، هنوز با موانع زیادی برای استفاده از توان اقتصادی خود مواجه هستند. به گفته وی، این امر نه تنها گریبانگیر زنان، بلکه گریبانگیر رشد اقتصادی نیز می شود.

۲۵ آذر
۹۱

بیکاری ۶۵ درصد زنان جوان در یونان

بیکاری در یونان بحران زده طی سه ماهه سوم ۲۰۱۲ رکورد جدیدی به جا گذاشته و بیش از همه جوانان زیر ۲۴ سال دچار آن شده اند. طبق داده های اداره آمار یونان، میزان بیکاری در این میان به ۲۴/۸ درصد رسیده است. این رقم در مدت مشابه سال گذشته برابر با ۱۷/۷ درصد بوده است. بیش از همه زنان جوان هستند که از بیکاری در رنج اند. به گزارش استاندارد اتریش، بیکاری در میان جوانان زیر ۲۴ سال ۱۶/۵۶ درصد است که ۶۵/۴ درصد آن را زنان جوان تشکیل می دهند. بیکاران در یونان تنها به مدت یک سال تحت پوشش بیمه بیکاری دولت قرار می گیرند. رقم مربوط به بیکاری پنهان در این آمار به حساب نیامده است.

۳۰

آذر
۹۱اعتیاد
زنان

میزان مصرف مواد مخدر در میان زنان افزایش پیدا کرده و مواد صنعتی و آمفتامین ها و محرکهایی که در حال حاضر ماده رایج محسوب می شوند، به جای مواد مخدر سنتی در حال جایگزین شدن است و در اعتیاد زنان همیشه پای یک مرد در میان است. رؤیا نوری، جامعه شناس، محقق و مشاور اعتیاد، طی مقالهای در این رابطه که در سایت قانون منتشر شده، نوشته است که طبق تحقیقات وی و دیگران، مصرف مواد بین زنان بالا رفته. مصرف الکل و شیشه در میان آنها همچنان رو به افزایش است. بسیاری از مصرف کنندگان جدیدی که جزو مطالعات تازه اش هستند، کسانی می باشند که همراه شوهرشان مصرف کننده شده اند. وی همچنین نوشته است که برخی دختران همراه شریک جنسی یا دوست پسرشان مصرف می کنند. در مجموع در مقوله اعتیاد زنان همیشه نقش یک مرد را در زندگی زن معتاد می بینیم؛ می تواند پدر باشد، برادر، شوهر یا دوست پسر. مواردی که چنین نیستند بسیار معدود است. بر پایه تحقیقات وی، بیشترین گروه سنی زنان معتاد ۲۷ تا ۳۵ سال است. در پسران جوان اعتیاد به سنین پایین تری هم رسیده و از نوزده، بیست سالگی شروع می شود. وی در مورد علل گسترش اعتیاد در میان زنان نوشته است که در میان دختران باورهای وجود دارد مبنی بر این که معتقدند این مواد اعتیادآور نیست، لاغر می کند، انرژی ایجاد می کند، شادابی و زیبایی می دهد. همه اینها مجموعه عللی هستند که دختران در مصرف مواد توجیه می کنند. این جامعه شناس همچنین تصریح کرده است که زنان از انگ اجتماعی ترس دارند. باورهای غلط به هر چه پنهان تر شدن بیماری اعتیاد زنان کمک می کند. ما نباید اجازه دهیم این نقش پنهان به خانواده و جامعه برسد.

نخستین مصوبه

سازمان ملل

علیه ناقص سازی جنسی زنان

۲ دی
۹۱

هر ساله حدود ۳ میلیون دختر در ۳۰ کشور جهان، به نام سنت یا مذهب، دچار ناقص سازی جنسی (ختنه) می شوند. در همین رابطه اجلاس عمومی سازمان ملل در نیویورک روز پنجشنبه ۲۰ دسامبر، برای نخستین بار، در مصوبه ای از دولت های جهان خواست تا قوانینی مبنی بر ممنوعیت این رویه تصویب کرده و بر اجرای آن نظارت کنند. به گزارش «فوکوس آنلاین»، سازمان حقوق بشری عفو بین الملل از این مصوبه استقبال کرده و اعلام داشته است که ناقص سازی جنسی زنان، بسیاری از آنان را به هنگام رابطه جنسی و زایمان دچار پیامدهای وخیمی تا حد مرگ می کند. در ناقص سازی جنسی زنان، کلیتوریس، بخشی از اعضای داخلی و گاه قسمت بیرونی بریده می شوند. در سطح جهان ۱۴۰ میلیون تن از زنان دچار این سنت خونین شده اند. این سنت بیشتر در آفریقا، جنوب شبه جزیره عربی و برخی کشورهای آسیایی رواج دارد. طرفداران ختنه زنان، این عمل را تضمینی برای باکرگی و وفاداری جنسی می دانند و معتقدند که با این عمل میل جنسی زن و میزان بارآوری اش بیشتر می شود. شرط ازدواج در این جوامع ختنه شدگی زنان است.

تجاوز به ۱۲۶ زن
طی ۱۰ روز در شرق کنگو۱ دی
۹۱

هنگام عقب نشینی نیروهای دولتی از منطقه شورشیان در شرق جمهوری دموکراتیک کنگو، حد اقل ۱۲۶ زن مورد تجاوز قرار گرفتند. دفتر سازمان ملل در کنگو ضمن تحقیق از ۲۰۰ نفر اعلام کرد که این عده طی ۱۰ روز، از ۲۰ نوامبر تا ۳۰ نوامبر، مورد تجاوز قرار گرفته و دو غیر نظامی به قتل رسیده اند. به گفته مارتین نسیسیرکی، سخنگوی سازمان ملل در نیویورک، این تجاوزات در منطقه «مینووا»، نزدیک شهر «گوما»، صورت گرفته و ۹ تن از سربازان دولتی دستگیر شده اند، دوتن از آنان به خاطر تجاوز و ۷ تن دیگر به علت غارت. نیروهای دولتی کنگو از سوی ۱۷ هزار نیروی سازمان ملل در جنگ علیه شورشیان، در منطقه کیووی شمالی حمایت می شوند. این منطقه دارای ذخایر گرانب های طبیعی است. به گزارش خبرگزاری اتریش، میلشای شورشی ام ۲۳ را شورشیان سابق قبیله توتسی تشکیل می دهند که به خاطر شرایط بد زندگی، ارتش را ترک کرده و علیه نیروهای دولتی سلاح برداشته اند.

۱۶ دی
۹۱زنان هندی
سیاستمدار
متهم به تجاوز
را کتک زدند

اعتراضات خشمگینانه علیه مصونیت از مجازات متجاوزان در هند شاید اولین نشانه آغاز تغییرات باشد؛ در روز پنجشنبه پلیس آسام، استانی واقع در شمال شرقی هند، یک سیاستمدار مشهور هندی را در حالی دستگیر کرد که گروهی از زنان او را گرفته و به تجاوز متهم می کردند. این سیاستمدار بعداً از شغل خود تعلیق شد. خبرگزاری آسوشیتدپرس از قول یک افسر پلیس محلی گزارش داد، "بیکرام سینگ برهما" روز پنجشنبه توسط تعدادی از روستاییان گرفته شده بود که او را متهم می کردند صبح زود به خانه یک زن وارد شده و به او تجاوز کرده است. در حالی که دادگاهی در دهلی نو پنج تن از مردانی را محاکمه می کند که به یک دختر ۲۳ ساله در روز ۱۶ دسامبر تجاوز کردند، فیلمی از یکی از اعضای حزب کنگره در تلویزیون هند نشان داده شد که مردم پیراهنش را درآورده و کتکش می زدند. تجاوز گروهی مرگبار ماه پیش، که در هند بحثی در باره خشونت روزمره علیه زنان را برانگیخت و موجب تظاهرات روزانه در شهرهای این کشور شد، دولت را تحت فشار قرار داده است که نسبت به جرائم جنسی اقدامات جدی تری به عمل آورند. پرونده های تجاوز که تا کنون مورد بی توجهی پلیس و رسانه ها قرار می گرفت، اکنون به تیترا خبرها تبدیل شده و از سیاستمداران خواسته می شود قوانین شدیدتری علیه تهاجمات جنسی تصویب شوند، از جمله عقیم سازی شیمیایی. در این میان دولت رفرم گسترده ای در سیستم قضایی و برپایی دادگاه های ویژه سریع العمل برای محاکمه جنایت علیه زنان را اعلام کرده است.

اعتراض نیالی ها به خشونت علیه زنان در مقابل مقر ریاست دولت

۱۹ آذر
۹۱

صدها تن از مردم در کاتماندو، پایتخت نپال، روز یکشنبه ۶ ژانویه برای دهمین روز پیاپی، در مقابل مقر بابورام بهاتاری، نخست وزیر نپال، در اعتراض به خشونت علیه زنان اجتماع کرده و خواهان امنیت بیشتر برای آنان شدند. آنها با شعار «بالو واتار را اشغال کنید»، خواهان حفاظت از زنان در برابر خشونت و نیز مجازات های سخت تر برای مرتکبان شدند. "بالو واتار" محله ای است که مقر رئیس دولت نپال در آن قرار دارد. به گزارش آسوشیتد پرس، در میان تظاهرات کنندگان صاحبان مشاغل، دانشجویان، زنان خانه دار و فعالان حقوق بشر شرکت داشتند. علت شروع این تظاهرات، به نوشته وبسایت «راديو صدای روسیه»، این بود که دختر جوانی گفته بود توسط یکی از افراد پلیس ربوده شده و مورد تجاوز قرار گرفته است. در پی آن تشکل «اقدام برای زنان» شکل گرفت که این تظاهرات را سازمان داده است.

۲۰ دی
۹۱

بحث تجاوز جنسی در آفریقای جنوبی، در پی خیزش مردم هند

اعتراضات مردم هند به تجاوز جنسی، در پی مرگ دختر ۲۳ ساله بر اثر تجاوز و خشونت، در آفریقای جنوبی نیز بازتاب یافت و بحث تجاوز و خشونت جنسی در این کشور را بار دیگر رسانه ای کرد. به گزارش «فرانکفورتر روند شتاو»، آلمان، طبق آخرین آمار رسمی جرایم، سال گذشته در آفریقای جنوبی ۶۴ هزار و ۵۱۴ مورد خشونت جنسی به ثبت رسیده است، اما گفته میشود که رقم واقعی حتی به نیم میلیون مورد در سال می رسد. در یک نظر سنجی در میان ۴۰۰۰ تن از زنان، یک سوم آنان گفته اند که حداقل یک بار مورد تجاوز قرار گرفته اند. یک پژوهش «مدیکال ریسرچ کانسپل» در میان مردان نشان می دهد که حدود ۲۵ درصد آنان مرتکب تجاوز شده اند. فعالان حقوق زنان می گویند که یک زن در آفریقای جنوبی امکان مورد تجاوز قرار گرفتنش بیش از امکان آموختن خواندن و نوشتن است. علت وجود تجاوز گسترده در آفریقای جنوبی، فقر، بیکاری جوانان، زخمی روانی بازمانده از زمان آپارتاید و وجود یک فرهنگ گسترده ماچویسیسم، عنوان می شود. مؤکناوا، فعال حقوق زنان، میگوید: «ما قدرت قانون را مشاهده نمی کنیم». در این کشور پیگیری جرایم از جدیت لازم برخوردار نیست. شکایت ها نزد پلیس اغلب بی نتیجه می مانند و قضات احکام ملایمی صادر می کنند. حتی زوما، رئیس جمهور چند همسر کنونی آفریقای جنوبی، نیز در سال ۲۰۰۶ به اتهام تجاوز به یک آشنای ۳۱ ساله اش محاکمه شد، اما «به علت فقدان مدارک کافی»، تبرئه گردید.

ترور سه زن فعال سیاسی کرد در پاریس

۲۲ دی
۹۱

صبح روز پنجشنبه جنازه های سه زن فعال کرد، در انستیتوی کردها در پاریس کشف شد که با شلیک گلوله به سر به قتل رسیده اند. خبرگزاری های جهانی عصر روز چهارشنبه مشخصات سه زن فعال سیاسی کرد را منتشر کردند: فیدان دوغام، فعال سیاسی ۳۲ ساله که نماینده کنگره ملی کردها در بروکسل بوده است. نفر دوم سکینه جانسیز، یکی از بنیانگذاران حزب کارگران کردستان پ ک ک بوده و نفر سوم لیلیا سولیمز، فعال سیاسی کرد بوده است. به گفته لئون ادارت، این سه زن عصر روز چهارشنبه در دفتر اطلاع رسانی انستیتوی کردی در خیابان لافایت بودند، که قفل الکترونیکی دارد. طبق اطلاعات منتشر شده، دو تن از زنان با شلیک گلوله به پس سر به قتل رسیده اند و نفر سوم با شلیک از روبرو به ناحیه سر و شکم. پلیس اعلام کرده که همه شواهد نشان دهنده یک اعدام است. بخش مبارزه با تروریسم دادستانی پاریس، تحقیقات در باره این جنایت را بر عهده گرفت و وزیر کشور فرانسه صبح روز پنجشنبه در محل وقوع قتل حاضر شد. صدها تن از کردها با اجتماع در مقابل محل جنایت شعار دادند: ما هم پ ک ک هستیم! ترکیه قاتل، اولاند (رئیس جمهور فرانسه) همدست او! در فرانسه ۱۵۰ هزار کردتبار زندگی می کنند، که اکثریت آنها را کردهای ترکیه تشکیل می دهند. روز چهارشنبه تظاهرات اعتراضی به این ترور

فجیع از سوی کردهای مقیم فرانسه در پاریس در مقابل دفتر انستیتوی کرد برگزار شد. قرار است طی روزهای آینده نیز در سایر نقاط اروپا اعتراضات مشابهی سازماندهی شود.

کمپین علیه

خشونت خانگی در

میان مسلمانان

۲۱ دی
۹۱

اسکاتلند

در اسکاتلند، بریتانیا، کمپین تازه ای به راه افتاده است که از مردان و زنان مسلمان می خواهد علیه خشونت خانگی مبارزه کنند. این کارزار از همه خواسته است که هر شکلی از خشونت را که مشاهده یا تجربه کرده اند، اطلاع دهند. سازمان زنان مسلمان «امینه» قصد دارد به کمک آموزه های اسلامی و یک امام ساکن اسکاتلند «سوء تفاهم های موجود در رابطه با اجازه خشونت نسبت به زنان در اسلام» را بر طرف نماید. این سازمان خیریه اعلام کرده است که از موارد بسیاری که انسان ها با استفاده از اسلام خشونت را توجیه می کنند، با خبر است. بخشی از این کمپین رفتن به خیابان ها و گفتگو با زنان و مردان در رابطه با خشونت خانگی خواهد بود.

۲۷ دی
۹۱

فرار زنان سوریه از ترس خشونت جنسی

به گزارش سازمان های امداد، بسیاری از زنان سوریه از ترس تجاوز از کشور خود فرار می کنند و در اردوگاه های پناهندگی نیز از تعرض و خشونت جنسی در امان نیستند. به گزارش «کمیته بین المللی نجات» ایالات متحده، تجاوز جنسی در جنگ داخلی سوریه یکی از عوامل اصلی فرار زنان و دختران به کشورهای همسایه است. زنان ربوده می شوند، مورد تجاوز قرار می گیرند، شکنجه می شوند و حتی به قتل می رسند. به گزارش وبسایت هفته نامه آلمانی «تسایت»، در گزارش کمیته مزبور با عنوان «سوریه: یک بحران منطقه ای»، آمده است که ضمن تحقیق در لبنان و اردن، بسیاری از دختران و زنان گفته اند که در ملاء عام و نیز در خانه، اغلب از سوی مردان مسلح، مورد تهاجم قرار گرفته اند. تجاوزها گاهی توسط چند مرد و در مقابل چشمان اعضای خانواده صورت می گیرند. به خاطر آداب و شرم اجتماعی، معمولاً در مورد این تجاوزات سکوت می شود و قربانیان کمتر سخن می گویند. در ادامه آمده است که این زنان در اردوگاه های پناهندگی نیز از تعرض در امان نیستند. در آن جا به ویژه خشونت خانگی اتفاق می افتد. کمیته بین المللی نجات (اینترناشنال رسکیو کمیته) در سال ۱۹۳۳ به پیشنهاد آلبرت اینشتین، تشکیل شد تا به فراریان از رژیم نازی در آلمان کمک کند.

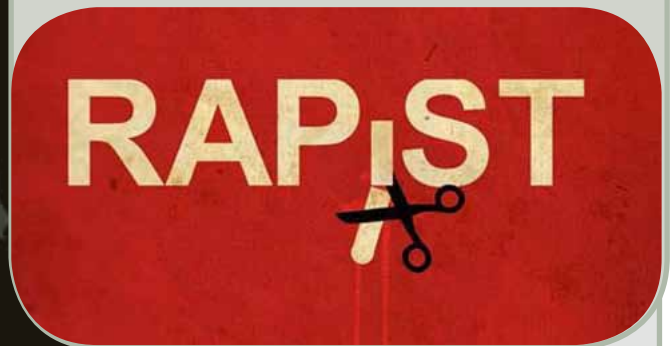
این کمیته امروز به فراریان در ۳۰ کشور مدد می رساند و هر سال جایزه ای به نام «جایزه آزادی» را به کوشندگان اعطا می کند.

سخنان سکسیستی سیاستمداران رادیکال هندو در اوج بحث پیرامون تجاوز به زنان

۲۶ دی
۹۱

به دنبال تجاوز گروهی مردان به دختر ۲۳ ساله دانشجو، که منجر به مرگ وی شد و در اوج بحث ها و تظاهرات علیه خشونت نسبت به زنان، سخنان سکسیستی سیاستمداران هندی بازتاب خشم برانگیزی در پی داشته است. به گزارش اشپیگل آنلاین، بابولعل گائور، ۶۲ ساله، وزیر توسعه شهری ایالت مادیا پرداش، از حزب هندوئیست بهاراتیا جاناتا پارتی (بی جی پی)، طی سخنانی به پوشیدن شلوار جین و تی شرت توسط زنان جوان هند انتقاد کرد و آن در کنار مصرف الکل ویژه زنان غرب دانست. پیش از وی نیز، کایلاش ویجای وارجیا، وزیر صنایع ۵۶ ساله همان ایالت و همکار حزبی وی، گفته بود: زنانی که پا از گلیم خود بیرون بگذارند، بهای سنگینی بابت آن می پردازند. همچنین یک سیاستمدار هندی دیگر بنام بوتسا ساتیانارایانا، ۵۴ ساله، گفته بود که درست نیست زنان نیمه شب در راه باشند، در حالی که دختر قربانی ساعت نه و نیم شب در راه بوده است. در این میان رسانه ها از تجاوز دیگری خبر میدهند. زن ۲۹ ساله ای دارای دو فرزند، هنگام رفتن به دیدار والدین شوهرش توسط راننده اتوبوس و ۶ نفر دیگر مورد تجاوز قرار گرفته و نزدیک خانه پدر و مادر همسرش رها شده است.

۲ بهمن ۹۱

افزایش همخانه شدن دختران و پسران در ایران به روایت رسانه ها

افزایش هم خانه شدن دختران و پسران، بدون ازدواج، در جمهوری اسلامی، موضوع بحث برخی رسانه در جمهوری اسلامی شده و آنها در پی یافتن چرایی این پدیده برآمده اند. به گزارش قانون، در کنار سخت بودن ازدواج، افزایش طلاق و فقدان آموزش، «هجوم فرهنگ بیگانه» نیز جزو چهار ضلع اصلی علل افزایش این پدیده در جامعه ایست که دختران و پسرانش «در جامعه و خانواده مسلمان رشد یافته» و در سن جوانی و زمانی که می توانند تصمیمی برای تشکیل خانواده بگیرند، زندگی در خانگی مجردی را با یک جنس مخالف ترجیح می دهند. در ادامه گزارش آمده است که به طور یقین نمی توان مشاهده این سبک از زندگی و نوعی الگوگیری از زندگی غربی را عامل اصلی گرایش جوانان به این سبک از زندگی دانست. امان الله قزایی مقدم، جامعه شناس، در این باره می گوید: «رسانه های تبلیغی غربی کمترین نقش را در این موضوع دارند و بیشترین علت را باید در جامعه خودمان جستجو کنیم.» در بخش دیگری از گزارش آمده است که خاطره های جمعی منفی از ازدواج، به ویژه در رابطه با طلاق، یکی از عوامل مؤثر است. در حال حاضر بر اساس آمارها از هر ۴ ازدواج تهرانی ها یکی از آنها به طلاق منجر می شود. همچنین، بنا بر آمار دیگری، ۱۱ میلیون جوان در سن ازدواج در کشور وجود دارند و با توجه به روند فعلی عده ی زیادی از «رسیدن جوانان به سن مجرد قطعی» سخن می گویند.

۳ بهمن
۹۱

تظاهرات زنان علیه افزایش خشونت و تجاوز جنسی در ایالت غزنی افغانستان

به ابتکار گروهی از فعالان حقوق زنان، روز یکشنبه ۲۰ ژانویه، جمعی از زنان ولایت غزنی با اجتماع در مقابل استانداری و مرکز پلیس، علیه افزایش خشونت نسبت به زنان اعتراض کردند. به گزارش «زن فردا»، به نقل از رسانه ها، علت این تظاهرات کشته شدن چندین زن در سال جاری در نقاط مختلف غزنی، افزایش آمار تجاوزهای جنسی، از جمله ۴ مورد تجاوز جنسی که طی یک ماه اخیر در این استان ثبت شده، ربودن دختران جوان، کشته شدن زنان، ضرب و شتم و موارد دیگر بوده است. اعتراض زنان به بی عملی مقامات مسئول در مقابل این خشونت ها است. در پی این حرکت جمعی، محمد موسی اکبرزاده، استاندار غزنی، اعلام کرد که حکومت محلی غزنی در تلاش است تا عاملان خشونت علیه زنان را بازداشت و به دست قانون بسپارد. وی قول داد که به ارگان های امنیتی و کشفی، مجددا دستور خواهد داد تا در جهت کاهش خشونت علیه زنان تلاش و عاملان این خشونت ها را بازداشت کنند. شکرپه ولی، رئیس امور زنان استان غزنی، نیز با ابراز نگرانی از وضعیت زنان در این استان گفت که خشونت علیه زنان در این اواخر در نقاط مختلف کشور از جمله غزنی افزایش یافته و اداره امور زنان با زنان قربانی، همکاری می کند و در این راه از هیچ نوع سعی و تلاشی در جهت رفع مشکلات آنان، دریغ نخواهد کرد. زنان تظاهرات کننده همچنین از مقام های محلی غزنی خواستند تا جلو محاکمه صحرایی زنان در نقاط مختلف این استان را بگیرند.

۳ بهمن
۹۱

۷۰ درصد خشونت های خانگی

علیه زنان، پنهان می ماند

افزایش خشونت اجتماعی در ایران، میزان خشونت خانگی را نیز بالا برده است و این در حالی است که ۷۰ درصد خشونت های خانگی علیه زنان گزارش نمی شوند. افسانه کمالی، جامعه شناس و عضو هیأت علمی دانشگاه الزهراء، در گفت و گو با سلامت نیوز، از جمله اظهار داشت که اکثر این خشونت ها که در حق زنان اعمال می شود توسط خود آنان پنهان می ماند. وی افزود: برخی از زنان به دلیل این که خشونت ها به کرات در موردشان اعمال شده است، آن را خشونت محسوب نمی کنند و به راحتی از آن می گذرند و آن را گزارش نمی کنند. اما می توان گفت تنها ۳۰ درصد از خشونت های خانوادگی گزارش می شود که هیچ نوع کار بازدارندگی در خصوص آنها نمی شود و در واقع گزارش شدن آن نیز هیچ فایده ای برای زنان ندارد و هیچ رسیدگی به آن نمی شود. این عضو انجمن جامعه شناسی ایران، در رابطه با نقش آن جی او ها برای «نگه داری یا کمک به زنان بی سرپرست و یا خشونت دیده»، اظهار داشت که تعداد آن جی او های زنان در کشور محدود است. از طرفی شهرداری در تهران چنین مکان هایی را تدارک دیده است، ولیکن این مکان ها محدود است و در تمام شهرها و روستاها وجود ندارد و محدودیت هایی نیز برای استفاده زنان از این مکان ها وجود دارد.

۴ بهمن
۹۱

اعتراض ۲۵ روزه در نپال علیه تجاوز به یک زن

در پی انتشار خبر تجاوز یک مقام پلیس نپال به زنی ۲۱ ساله، جنبشی اعتراضی به نام «اشغال بالی واتار» شکل گرفت که از ۲۵ روز پیش همچنان به تظاهرات اعتراضی خود ادامه داده و هر روز عکس های تازه از ابتکارات خود در «بالی واتار»، مقر نخست وزیر نپال، را در صفحه فیسبوکی اش می گذارد. در نپال نیز، همانند هند، جنبش اعتراضی بر اثر یک مورد فاحش از تجاوز شکل گرفت. در ۲۱ نوامبر ۲۰۱۲ ماموران اداره مهاجران نپال زن ۲۱ ساله ای به نام «سیتا رای» (نام مستعار) را مورد باج خواهی قرار داده و نه تنها ۲۱۸ هزار روپیه وی را بین خود تقسیم کردند، بلکه یک مقام پلیس وی را به اتاقی در هتل برده و مورد تجاوز قرار داد. اواسط ماه دسامبر زن جوان تجاوز دیده به وزارت کشور شکایت کرد. در پی شکایت وی، رسانه های نپال آن را پی گرفتند و جامعه مدنی را بیدار کردند. دولت نپال پیشنهاد کرد که به جای پیگرد مقام بالای پلیس، پولی بابت جبران خسارت به زن بپردازد و همین پیشنهاد بود که خشم مردم را برانگیخت. از آن زمان تا کنون جنبش مدنی «اکیوپای بالی واتار» شکل گرفته است که پیگیرانه خواهان رسیدگی به پرونده زن تجاوز دیده و مجازات ماموران هستند، که دو تن از آنان در این میان متواری شده اند.

۷ بهمن
۹۱

مبارزه جوانان مصر علیه خشونت جنسی

میدان تحریر که دوسال پیش نماد انقلاب علیه حسنی مبارک رئیس جمهور سابق مصر بود، اکنون مرکز تعرضات و مزاحمت های جنسی شده است. در این رابطه سازمان «هاراس مپ» (نقشه مزاحمت)، نقشه ای در وبسایت خود منتشر کرده و مکان هایی را که بیشترین آزار جنسی در آنجا اتفاق می افتد، با رنگ سرخ مشخص کرده است. میدان تحریر با لکه سرخ بزرگی در آن به چشم می خورد. از این میدان ۱۴۷ مزاحمت جنسی به «هاراس مپ» اطلاع داده شد. به گزارش وبسایت کانال اول تلویزیون آلمان، این سازمان از مصری ها خواسته بود که طی ۲ روز بوسیله تویتر و فیسبوک مصر آرزویی خود را تصویر کنند. زن جوانی نوشت: نمی خواهیم ۱۰۰ بار فکر کنیم که با چه لباسی به خیابان برویم؛ چه بپوشیم، از کدام وسیله نقلیه استفاده کنیم، چگونه راه برویم که از مزاحمت در امان باشیم. مرد جوانی نیز نوشت: من آرزوی مصری را دارم که در آن هیچکس مورد تبعیض قرار نمی گیرد، در آن جنس قوی و ضعیف وجود ندارد و جایی برای مزاحمت جنسی نیست. در این میان مردم، به ویژه جوانان، به مقابله با این مزاحمت ها برخاسته اند. در فضایی نسبتاً کوچک ۶۰ جوان نشسته اند، بیشتر آنان روی زمین. تعداد زنان و مردان تقریباً برابر است. آنها با هم به برنامه ریزی برای امن کردن میدان تحریر، به خصوص در روزهای سالگرد انقلاب، مشغولند

۱۳ بهمن
۹۱

خیزش یک میلیارد زن در
"روز واژن" علیه خشونت

روز ۱۴ فوریه، روز واژن (وی دی)، قصد بر این است که یک میلیارد زن در سراسر جهان به طور همزمان محل کار و خانه‌های خود را ترک کرده و در خیابان‌ها برقصند تا افکار عمومی جهان را به خشونت علیه زنان توجه دهند. این، رؤیای جنبش «خیزش یک بیلیونی» به ابتکار ایو انسلر، نویسنده معروف کتاب «مونولوگ واژن» است که می‌خواهد با برگزاری این روز گامی جدی برای پایان دادن به خشونت علیه زنان برداشته شود. انسلر در این رابطه می‌گوید: ۱۴ سال پیش که این آکسیون را آغاز کردیم، فکرمان این بود که می‌توانیم به خشونت علیه زنان پایان دهیم. حال به شدت هیجان‌زده ایم، چرا که این اقدام در سراسر جهان رو به رشد است. به گزارش وبسایت استاندارد اتریش، در بسیاری از کشورها ماه هاست که زنان در کشورهای مختلف فعالند و با

تهیه فیلم‌های کوتاه ویدیویی و پخش آن از طریق اینترنت برای سازماندهی این حرکت در ۱۴ فوریه کار می‌کنند. طبق آخرین آمارها، ۱۳ هزار سازمان از ۱۷۸ کشور آمادگی خود را برای شرکت در آکسیون این روز اعلام داشته‌اند. بسیاری از آنها خود روز واژن را سازمان می‌دهند و برخی نیز برای شرکت در آن فراخوان می‌دهند. همچنین شخصیت‌های معروفی مانند جین فوندا، رابرت ردفورد و چارلیز تران فراخوان‌هایی برای شرکت در این آکسیون داده‌اند.

آنچه پس از مرور این اخبار متوجه می‌شویم، وجود موارد ستم بر زنان در نقاط مختلف جهان است. با وجود آنکه خشونت علیه زنان پدیده‌ای جهانی است و لگن‌ها و ضربات و ضعف آرنج در قسمت‌های مختلف تفاوت دارد؛ اما تجاوز، قتل، تن‌فروشی و تجارت سکس، منع سقط جنین و خشونت‌های خانگی و..... فصل مشترک همه مناطق است. در مقابل مبارزات زنان نیز در همه نقاط دیده می‌شود. خشونت و ستم نسبت به زنان، نتیجه‌ی مناسبات مردسالارانه‌ایست که قرن‌ها قدمت داشته و با تکامل بشر پیشرفت نموده و ریشه در مناسبات طبقاتی حاکم دارد.

پیگیری اخبار مبارزات زنان، این نکته را مهم را گوشزد می‌نماید که چشم‌روخته‌ی دولت‌ها، سازمان‌ها، دیده‌بان‌ها و نهاد‌های حقوق بشر، مسئله زنان را حل نکرده و مبارزه علیه خشونت‌ها که روزانه علیه زنان اعمال می‌شود را نمی‌تواند در چهارچوب این نهاد که وابسته به دولت‌ها قدرتمند جهان هستند، به پیش برد. راه‌های متعدد شدن زنان در نقاط مختلف جهان است. لازم است اتحاد رزفنده‌ی زنان علیه نظام مردسالار که ریشه‌ی هر گونه ستم و خشونت علیه زنان است، تسکین و سازمان‌یابی وسیع آنهاست. §

نگاه به تجاوز در گذشته و حال

سوء استفاده‌ی جنسی و تجاوز پیش از جنبش زنان جرم محسوب نمی‌شد، بلکه حق آقایان! جنبش زنان بود که آن را به یک رسوایی تبدیل کرد. بنابراین در این مدت زمان کوتاه، دیگر قربانیان نباید خجالت بکشند، بلکه عاملان.

اوایل دهه‌ی هفتاد میلادی نخستین متن‌ها در باره‌ی سوء استفاده‌ی جنسی از سوی قربانیان با یاری جنبش زنان منتشر شدند. و در اواسط دهه‌ی هفتاد درهای خانه‌های زنان به روی این زنان گشوده گشت.

در پایان دهه‌ی هفتاد بنیادهایی خودیاری از بزرگسالان و کودکان مورد سوء استفاده‌ی جنسی قرار گرفته، تشکیل شدند که دهه‌ها پس از واقعه هنوز روانی زخمی و بدنی صدمه‌دیده داشتند. واکنش‌های مخالف چندان به طول نینجامیدند. در سال‌های هشتاد زیر عنوان پیشرفت و روشنگری شعار مخرب "سوء استفاده از سوء استفاده" راه افتاد.

و امروز هر دو سو آشکار است. واقعیت خشونت جنسی علیه زنان و کودکان که از هر چهار مورد، سه مورد آن مربوط به افرادی می‌شوند که آنان را دوست می‌دارند، در کنار ضد تبلیغ که به طور سیستماتیک همه‌ی قربانیان را مورد سوء ظن قرار می‌دهد. در صورتی که از پیش آمار نشان داده که فقط سه درصد جرایم سوء استفاده‌ی جنسی، اتهامات واهی هستند.

سهم ناستازیا از پدر؟!

ناستازیا کینسکی، خواهر ناتنی پولا که از پدر مشترک هستند، به خواهرش صفت قهرمان داده است. ناستازیا می‌گوید: "من به توانایی او افتخار می‌کنم که چنین کتابی نوشته. و باید بگویم که بسیار گریه کردم."

چقدر ناستازیا توانایی دارد؟ او در سنین چهارده و پانزده سالگی مدل عکس و عزیز کرده‌ی رومان پولانسکی بود و حتی با او زندگی می‌کرد. کارگردانی که تا امروز به خاطر ضعف در برابر دختران جوان بدنام است، جدیداً در سوئیس به خاطر این که سال‌ها قبل به سامانتا گایمر ۱۳ ساله تجاوز کرده بود، دستگیر شد. تجاوزی که پذیرفته شد، اما هیچ مکافاتی نداشت. بیش از هر چیز فشار افکار عمومی و به ویژه هنرمندان و روشنفکران به آزادی وی یاری رساند. طرفداران پولانسکی یا دلیل می‌آورند که دخترک خودش خواسته بوده و یا این

که ۳۵ سال از ماجرا گذشته است.

باور کودک

پولا کینسکی کتابش را پس از چهل سال منتشر کرد. یادآوری گذشته غمگین است، چراکه حقیقت تلخ است. ولی اگر او در پنج سالگی حرف می‌زد، هیچکس باورش نمی‌کرد و یا اگر کسی باورش می‌کرد، سکوت اختیار می‌کرد.

خوشبختانه امروز یک کودک مورد سوء استفاده قرار گرفته می‌تواند از عاملان شکایت کند. اگرچه خیلی سخت است، به ویژه از درون - میان حس‌های دوگانه‌ی عشق و نفرت به بستگان - و از بیرون در مواجهه با جامعه‌ای که عاملان بر آن مسلط هستند. §

شکست سکوت،

چند دهه پس از تجاوز پدر

سوء استفاده‌ی جنسی و تجاوز پیش از جنبش زنان جرم محسوب نمی‌شد، بلکه حق آقایان به شمار می‌رفت! جنبش زنان بود که آن را به یک رسوایی تبدیل کرد.

اخیراً پولا کینسکی هنرپیشه معروف آلمانی که شصت ساله است کتابی تحت عنوان "دهان کودکانه" نوشته است که در این کتاب به حکایت رنج‌هایی که پدرش به وی از سنین پنج تا نوزده سالگی روا داشته

صحبت می‌کند. بله کلاوس کینسکی که خود هنرپیشه معروفی بود به مدت چهارده سال به دخترش پولا تجاوز می‌کرد. این کتاب خاطرات تلخ و جهنمی است که پولا طی سالها با خود حمل کرده است. سردبیر مجله‌ی سیاسی - فمینیستی ام‌ا، آلیس شوارتسر، مقاله‌ای در این باره نوشته است که در زیر خلاصه‌ای از آن را مشاهده میکنید.

جهنم کودکی

پولا که همسر و مادر سه فرزند است، پس از دهه‌ها از پدری نگاشته که وی را چهارده سال مورد سوء استفاده‌ی جنسی قرار داده است. وی می‌نویسد که تمام کودکی و نوجوانی‌اش را در وحشت سپری کرده و زندگی‌اش با نفرت آمیخته است؛ نفرت از هر چیز که وی را به یاد پدرش بیندازد.

سوء استفاده‌ی جنسی از بزرگترین تابوها بود و کسی آنرا به سادگی بیان نمی‌کرد. تمام پدران و عموهایی که به دختران و گاه پسران تجاوز کردند، مطمئن بودند که قربانیانشان سکوت پیشه خواهند کرد و مادرانشان چشم خواهند بست. و اگر

کسی جرأت می‌کرد و حرفی می‌زد، سلیطه خطاب می‌شد. گاه امروزه هم در برخی فرهنگ‌ها پیش می‌آید که تجاوزشده طرد و حتی کشته می‌گردد، مگر این که تجاوزگر به او رحم کند و با وی ازدواج کند.

تیره‌وایی شلیک شد. عملکردشان چنان وقیحانه بود که خود از آن آگاه بودند و حتی روزنامه‌هایی نظیر اطلاعات نیز سعی کردند کمتر آن را بازتاب دهند. دفتر خمینی نیز ناچار شد با درج اطلاعیه‌ای این عمل را به «خیانت پیشگان» نسبت دهد و به این طریق از خود رفع اتهام کند (۶).

ترتیب دهندگان این تظاهرات

با آنکه این تظاهرات به طور قطع سرآغازی است بر جنبش زنان ایران اما هیچ کس نام سازمان دهندگان آن را نمی‌داند و یا شاید بتوان گفت که سازمان دهنده و برگزار کننده‌ی اصلی وجود ندارد. تظاهرات در تهران با حضور هزاران زن در پشت درهای دانشگاه تهران و تجمع دانشجویان در داخل دانشگاه و در نهایت حضور همه‌ی آنها در خیابان، شکل گرفت. یک حس جمعی این زنان را به اعتراض بر می‌انگیخت زیرا می‌فهمیدند که این فرمان آغازی شوم است برای آنان و برای کل کشور. شعارهای این شورش ۵ روزه حاکی از آگاهی سیاسی بالای زنان شرکت کننده بود: ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم! در طلوع صبح آزادی جای حق زن خالی! آزادی نه غربی است نه شرقی، جهانی است! با سقوط شاه و ایجاد فضای باز و غیر امنیتی امکان علنی شدن نیروهای جنبش چپ و کمونیست‌ها را فراهم کرده بود که تعداد زیادی زن در میانشان بود. بسیاری از دانشجویان چپ کنفدراسیون دانشجویان و محصلین ایرانی خارج از کشور به ایران بازگشته بودند. همه‌ی این‌ها در دانشگاه‌ها و محلات و بیمارستان و دبیرستان‌ها فعال بودند. تعدادی از سازمان‌های زنان شکل گرفته بود. جمعیت زنان مبارز، اتحادیه زنان مبارز، کمیته ایجاد جمعیت بیداری زنان و غیره که همه از سازمان‌های چپ و کمونیست الهام می‌گرفتند و هسته‌ی مرکزی شان را زنان چپ و کمونیست تشکیل می‌دادند این نیروهای چپ و سازمان‌های زنان با آن که نقش سازمان دهنده نداشتند اما در تداوم تظاهرات نقشی پررنگ داشتند. با این همه بخش زیادی از سازمان‌های سیاسی موجود، به دلیل آنکه نمی‌توانستند درک کنند که ماهیت یک تحول سیاسی با جایگاه اجتماعی که زنان در فردای این تحولات خواهند داشت، تعیین می‌شود؛ برنامه‌ای صریح در مورد پیگیری این تظاهرات نداشتند؛ حتی در بزرگداشت روز زن در استادیوم نصیری که توسط کمیته برگزاری روز زن ترتیب داده شده بود و ۱۲ زن از ملیت

ستایش. ح

تاریخچه‌ی

هم روسری،

هم تو سری

۱۹۹۱ به

۸ مارس ۱۳۵۷

و تظاهرات ضد حجاب

با تشکر از دوستانی که با بیان خاطرات خود از ۸ مارس ۵۷ کمبود منابع مکتوب در این زمینه را تا حد ممکن جبران کرده و ادای دین نمودند به تاریخ و همه زنان مبارزی که با آرزوی فردایی روشن برای خود و نسل‌های بعد، به میدان آمدند.

آغاز

۱۲ بهمن ۱۳۵۷ خمینی به ایران آمد و در ۷ مارس همان سال یعنی بعد از گذشت کمتر از پنج هفته از آمدنش، فرمان حجاب اجباری را به عنوان هدیه به زنان صادر کرد تا به ظن خود از این طریق، زن را به ارزنده‌ترین زینت‌ها، مزین کند (۱). زنان خشمگین به خیابان آمدند و ۵ روز متوالی تظاهرات کردند، در تهران و سایر شهرهای بزرگ ایران. این زنان که تعدادشان میان ۱۵ تا ۲۰ هزار نفر برآورد می‌شود از تمامی اقشار جامعه بودند (۲). زنان کارمند و کارگر، پرستار، معلم، دانشجو، خانه‌دار و حتی دانش‌آموز، سیاسی و غیرسیاسی که همه در یک چیز متفق بودند، اعتراض به فرمان حجاب اجباری خمینی. اگرچه بیشتر زنانی که به خیابان آمده بودند بی حجاب بودند اما زنان محجبه‌ی زیادی نیز از این فرمان، خشمگین شده و به تظاهرات پیوستند. در فیلم «زنان سال صفر» (۳) دو مادر چادری را می‌بینیم که می‌گویند «ما محجبه ایم اما نمی‌خواهیم دخترانمان مجبور به پوشیدن حجاب شوند». زنی مسن با رجوع به خاطراتش در مورد این روز می‌گوید «دختران من قبل از انقلاب در خارج از ایران تحصیل می‌کردند و با شروع انقلاب به ایران برگشتند؛ من همیشه در تظاهرات‌ها همراهشان بودم چه در ایران و چه در خارج، اکنون نیز وقتی به خارج از ایران برای دیدارشان می‌روم تا جایی که توان دارم در تجمعات شرکت می‌کنم، اما هرگز ندیدم که زنان در یک تظاهرات این چنین گسترده تا این حد خشمگین باشند». کیت میل فمینیست، هنرمند و نویسنده آمریکایی که در آن زمان در ایران بود نیز به گستردگی این تظاهرات اشاره می‌کند (۴). زن دیگری که خود از زندانیان سیاسی جمهوری اسلامی در دهه‌ی ۶۰ است به نقل از دوستانش که در خارج از ایران به سر می‌برند می‌گوید «هنوز تظاهرات زنان در ۸ مارس ۵۷ نماد مبارزات زنان خاورمیانه است و در دنیای غرب زنان فمینیست همیشه برای معرفی این مبارزات، از فیلم زنان سال صفر استفاده می‌کنند». در طول این پنج روز زنان خشمشان را در مکان‌های مختلفی نشان دادند از جمله به محوطه دادگستری رفتند تا نظر خود را در مورد قانون حجاب اجباری بیان کنند (۵). اما این تظاهرات شکوهمند به لطف چماق داران خمینی، به خون کشیده شد. کمیته‌چی‌ها به زنان حمله می‌کردند و حتی در بعضی مناطق برای متفرق کردن زنان

دانستم که باید به تظاهرات بروم و می رفتم. در حالی که اگر خود آنها نیز می آمدند و در کل اگر سازمان ها و جریانات مختلف موضع گیری صحیحی می کردند و تا به آخر آن را ادامه می دادند شاید سرنوشت انقلاب به شکست منجر نمی شد».

در مجموع می توان در مورد نگاه این سازمان ها و احزاب به این رویداد تاریخی مهم گفت که درک صحیحی از مسئله زنان به عنوان شاخص و معیار آزادی جامعه نداشتند. اما باید تاکید کرد که این نوع نگاه مخصوص احزاب چپ و یا حتی مردان نبود بلکه بعضی از روشنفکران زن که خود نیز محجبه نبودند، نیز این درک اشتباه را داشتند. باید متذکر شد که این کمبود فراگیر تنها مختص به ایران نمی شود و درکی که در آن مقطع در کلیه جنبش ها در مورد مسئله زنان وجود داشت (حتی در خود جنبش های زنان در دنیا) آنان را عموماً به دنباله رو و بخش جانبی دیگر جریانات سیاسی-اجتماعی تبدیل می کرد و البته متأسفانه هنوز نیز این دیدگاه در بسیاری از کسانی که خود را

های مختلف در مورد اهمیت این روز صحبت کردند نیز در مورد ادامه اعتراضات خیابانی زنان، صحبتی به میان نیامد و تنها با ذکر چند بند بر ضرورت برابری مرد و زن در حوزه های حقوقی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی تاکید شد. (۷).

موضع گیری افراد، سازمان ها و جریانات مختلف در مورد این فرمان و چرایی آن

به نظر می رسد به غیر از طرفداران خمینی، دیگران از این فرمان ناخرسندند، حتی کسانی که با کلیت حجاب مخالفتی ندارند. به طور مثال سازمان مجاهدین خلق که سازمانی است با ایدئولوژی کاملاً مذهبی و تمامی زنان عضو آن موظف به رعایت حجاب بودند، در این باره اعلام کردند «حجاب به عنوان یک نهاد انقلابی اسلام، فی الواقع کوششی اجتماعی است به خاطر رعایت و حفظ سلامت اخلاقی جامعه و ضروریات رشد همه جانبه اجتماع ... اما در جامعه ای که تازه می

فعالین زنان معرفی می کنند (به ویژه در ایران) وجود دارد.

فرجام فرمان حجاب

بعد از تظاهرات زنان در ۱۹ اسفند یعنی دو روز بعد از اعلام فرمان حجاب، دفتر خمینی با اعلام اطلاعیه ای تلویحاً حرف خود را پس گرفت تا در فرصتی مناسب به آن جامع عمل بپوشاند. با صدور این بیانیه، گروه ها و سازمان های مختلف ماجرا را تمام شده دانستند و با اطلاعیه های رسمی از هواداران و یا اعضای خود و همچنین از عموم مردم خواستند تا آن را پیگیری نکنند، (۹) غافل از آن که این آغاز ماجراست. در تیرماه ۱۳۵۹ خمینی طی یک سخنرانی، شدیداً از دولت انتقاد کرد که چرا هنوز نشانه های شاهنشاهی را در ادارات دولتی از بین نبرده است. وی به دولت بنی صدر ۱۰ روز فرصت داد تا ادارات را اسلامی کند. بعد از این سخنان از صبح شنبه ۱۴ تیرماه ۱۳۵۹ ورود زنان بی حجاب به ادارات دولتی ممنوع شد. البته هنوز لباس فرم یا آنچه

خواهد نظم منحط و فاسد آریامهری را... پشت سر بگذارد (این فرمان) نامعقول و نامقبول است و ... یک باره ممکن نیست» (۸) اما متأسفانه هیچ یک از گروه ها و سازمان ها اهمیت این موضوع را آن طور که باید درک نکردند حتی سازمانهای چپ نیز در اولویت بندی که در مورد تضادها و مشکلاتشان داشتند، موضوع فرمان حجاب اجباری را حاوی درجه ی بالای اهمیت ندانستند. خانمی که متعلق به یکی از سازمان چپ در آن دوره بوده می گوید «هر بار که از تظاهرات برمی گشتیم به ما می گفتند که آن قدر بی دغدغه و مشکل شده ایم که حالا بخشی از وقت و انرژی خود را برای این تظاهرات بگذارید؟ برایم قابل درک نبود که چرا رفقا تا این حد موضوع برایشان بی اهمیت بود، البته نوع استدلالات که برپایه آن اهم و مهم می کردند مثل مسئله امپریالیسم و ارتجاع داخلی و خارجی و غیره، برایم قابل قبول بود اما نمی دانم چرا نمی توانستم آنها را بپذیریم. آن موقع درک درستی از ارتباط مسئله زن با مفهوم ارتجاع و حتی امپریالیسم نداشتم اما می

نمی‌دهند که زنان لخت وارد شهرشان شوند. اما هیچ جا به روشنی دیده نشده که ایشان می‌خواستند یا نمی‌خواستند که حجاب اجباری شود یا نه. (۱۱) من هم به یاد نمی‌آورم که امام برای اجباری شدن حجاب نظر خاصی داشته باشند. اما می‌دانم که با خشونت مخالف بودند.» و لابد از دید اشراقی مخاطب آنقدر احمق است که باید باور کند این همه اعدام و شکنجه و سرکوب که در خیابان‌ها و یا حتی در کردستان و ترکمن صحرا انجام شد بدون اطلاع خمینی و تنها توسط چند نفر "ضدانقلاب و اوباش" صورت گرفته است. نعیمه اشراقی اضافه می‌کند «متأسفانه در سال ۵۸، همه کارها انقلابی بود و دینی و عاقلانه نبود و این امر اجتناب ناپذیر و طبیعت هر انقلابی است» (۱۲). البته طبیعت هر انقلابی نیست بلکه طبیعت «انقلاب اسلامی» است که در واقع ضد انقلاب بود. زیرا «هر انقلابی» نه تنها بردگی زنان را به ارمغان نیاورده است بلکه زنان را به درجات مختلف از

که بعدها به نام مانتو مشهور شد، رسمیت نداشت بلکه زنان موظف بودند لباس آستین‌بلند و پوشیده بپوشند و روسری نیز سر کنند. اما این بار بر خلاف سال ۵۷ اعتراض گسترده و شدیدی علیه این سخنان صورت نگرفت روند اجباری شدن حجاب تا سال ۱۳۶۰ ادامه داشت. در ماه رمضان آن سال محمد تقی سجادی نماینده دادستان انقلاب در دادگاه مبارزه با منکرات، مقررات مربوط به ماه رمضان را اعلام کرد. بر طبق این قانون، اماکن عمومی موظف شدند تابلویی در معرض دید مشتریان خود قرار دهند با این جمله: «به دستور دادگاه مبارزه با منکرات از پذیرفتن میهمانان و مشتریانی که رعایت ظواهر اسلامی را نمی‌کنند معذوریم». (۱۰). حالا دیگر خون شهادتی که برای "ناموسی" به نام وطن می‌جنگیدند نیز بر قداست حجاب بانوان می‌افزود. تا سال ۱۳۶۳ نیز هیچ قانونی در این زمینه در مجلس به تصویب نرسید. در آن سال با تصویب قانون مجازات اسلامی در مجلس،

قید و بندهای پدرسالاری آزاد کرده است. مثلاً هنگامی که در روسیه در سال ۱۹۱۷ انقلاب شد به فوریت حقوق زن و مرد برابر شد حق انتخاب همسر و طلاق در دسترس زنان قرار گرفت، همه مشاغل و همه رشته‌های تحصیل به روی زنان باز شد و غیره. در «هر انقلابی» هر چیزی غیر از این نه انقلاب بلکه «ضد انقلاب» محسوب می‌شد. اشراقی می‌کوشد با این توجیهاات راه را برای مقبول افتادن نسخه‌های جدید اسلام (یعنی همان نسخه‌های کهنه اما رنگ خورده) که به باور او "دینی تر و عقلانی تر" باشد هموار کند. فمنیست‌های اسلامی، فمنیست‌های اصلاح طلب و سبز نیز جزو کسانی هستند که در تحریف تاریخ بسیار فعالانه عمل می‌کنند. نوشین احمدی خراسانی یکی از مشهورترین آن‌هاست. او که به همراه دیگر همفکرانش همیشه وظیفه‌ی میان‌داری بین حکومت و زنان را برای خود تعریف کرده است؛ باورها، سبک زندگی و مبارزاتو حتی بی‌اطلاعی و ناآگاهی زنان سیاسی و غیرسیاسی از واقعیت

حکم ۷۴ ضربه شلاق برای عدم رعایت حجاب تعیین شد.

آنانی که تاریخ را از نو می‌نویسند

اینگونه شد که ما زنانی محجبه شدیم! حتی مایی که بعدها از راه رسیدیم از این سفره بی بهره نماندیم اما ماجرای پهن شدن این سفره را دروغگویان به نفع خود تعریف و تحریف می‌کنند که البته کم‌شمار نیز نیستند و تاریخ از آنان روزی با نام خائنین به مردم به ویژه زنانمان خواهد برد.

یکی از خنده‌دارترین (و شاید گریه‌آورترین) این تحریف‌های تاریخی را نعیمه اشراقی نوه‌ی دختری خمینی انجام می‌دهد. او می‌گوید: «در رابطه با اجباری بودن حجاب، در میان صحبت‌های امام، من تنها در یک جا مشاهده کردم که از امام سوال شده بود که در شمال، خانم‌ها با لباس شنا، به داخل شهر هم می‌روند؛ در این باره ما باید چکار کنیم؟ امام هم گفته بودند که خود مردم متدین مازندران اجازه

و غیر سیاسی بقبولاند که خودشان در اجباری شدن حجاب مقصرند و جمهوری اسلامی و در رأس آن خمینی گناه چندان بزرگی در این میان ندارد. از نظر خانوم خراسانی اکنون نیز که کار از کار گذشته و جمهوری اسلامی تثبیت شده باید چوب این خطا را خورد و دم برنیآورد.

تمامی این تحریفات و دروغ پردازی های تاریخی را باید در راستای یک سناریو و صحنه پردازی وارونه از تاریخچه و واقعیت اجتماعی مساله زنان در ایران طی سی ساله اخیر و جنبش رهایی زنان ایران دسته بندی کرد. نوشین احمدی و سایر سخنگویان و ایدئولوگ های گرایشات اصلاح طلب و لیبرال در جنبش زنان برای هر چه باز تر شدن فضا جهت خطوط انحرافی و مماشات طلبانه شان دست به این قبیل تحریفات و دروغ پردازی های می زنند. بیرون کشیدن واقعیت این تاریخ به قصد افشای این تحریفات و این خطوط انحرافی یکی از ضرورت های پیش پای جنبش رهایی زنان به ویژه برای زنان جوان است. تلاش ما این است تا در فرصتی مناسب، به نقد و افشای هر چه بیشتر این خطوط و گرایشات بپردازیم تا از این طریق از تاریخ بیاموزیم و روند تاریخ فردا به نفع زنان تغییر دهیم. S

منابع:

- ۱- اشاره به شعار «از فاطمه اینگونه خطاب است ارزنده ترین زینت زن حفظ حجاب است.»
- ۲- تا کنون هیچ گونه آمار دقیقی در این باره منتشر نشده است
- ۳- فیلمی در مورد تظاهرات پینچ روزه زنان در ۱۳۵۷ که می توانید در این آدرس ببینید.
<http://www.youtube.com/watch?v=۸Fp-۵LnsaAA>
- ۴- رجوع کنید به کتاب «Going to Iran»
- ۵- نشریه جهان نوین، شماره ۵، اسفند ۱۳۸۸
- ۶- همان جا
- ۷- همان جا
- ۸- همان جا
- ۹- همان جا
- ۱۰- چگونه در اوایل انقلاب حجاب اجباری شد، میترا شجاعی، دویچه وله.
<http://www.tarikhiran.ir/fa/news/All/bodyView/2426/index.html>
- ۱۲- همان جا
- ۱۳- همدستی زنان طبقه متوسط در اجباری شدن حجاب، نوشین احمدی خراسانی
- ۱۴- اشاره به شعر شاملو «باتلاق تقدیر بی‌ترحم در پیش و... هیچ از امید و فردا در مشت، بچه‌های اعماق، بچه‌های اعماق...»
- ۱۵- همدستی زنان طبقه متوسط در اجباری شدن حجاب، نوشین احمدی خراسانی

اجتماع را عامل اصلی اجباری شدن حجاب، جلوه می دهد و حتی کلمه ای در مورد سرکوب وحشیانه جمهوری اسلامی و قوانین شرعی آن و خصلت دینی حکومت در ایران به زبان نمی آورد.

او می گوید «اکثر زنانی که در اوایل انقلاب در جریان «بحث حجاب اجباری» از سوی حاکمان تازه، از این موضوع «جا خورده بودند» و برای شان حتی «شوک آور» بود عمدتاً زنانی بودند که در طول یک دهه قبل از انقلاب، در خارج از کشور زندگی و تحصیل می کردند و به طور مستقیم و چهره به چهره در جریان آنچه در جامعه طی یک دهه قبل از انقلاب گذشته بود قرار نداشتند. و بخشی دیگر از این زنان انقلابی هم که در داخل کشور زندگی و مبارزه می کردند، کسانی بودند که به واسطه زندگی و حضور در «سازمان های مخفی و زیرزمینی» (مثل حزب توده، سازمان چریک های فدایی خلق، سازمان مجاهدین خلق، و...) به خاطر زندگی سخت و مخفی شان، اساساً خبر نداشتند که در بطن جامعه و در روابط روزمره زندگی مردم چه اتفاقات عظیم فرهنگی و سیاسی دارد نضج می گیرد.» (۱۳) اما فراموش می کند که بسیاری از زنانی که آن دوران را از سر گذارنده اند هنوز زنده اند و هنوز تبدیل به بایگانی تاریخ نشده اند. زنانی که گفته هایشان حاکی از یک بهت همگانی است، نه خارج رفته بودند و نه در کنج خانه نشسته بودند. معلمی بازنشسته می گوید «من و خواهرانم همه در چند شهر مختلف معلم بودیم، زمانی که طرح پوشش به مدارس ابلاغ شد با همکاران دور هم جمع شده بودیم و می خندیدیم؛ هیچ کس باور نمی کرد که قرار است یک چنین پوشش مسخره ای داشته باشیم همه می گفتند غیر ممکن است که به آن تن دهیم اما همه تن دادیم، این تجربه را خواهرانم نیز دارند. جمهوری اسلامی هر کسی را که کوچکترین اعتراضی می کرد بی هیچ توضیحی اخراج می کرد و حتی به سرعت تو را وابسته به گروه های سیاسی از جمله مجاهدین نسبت می دادند که خیلی خطرناک بود.» نوشین احمدی به این مسئله نیز اشاره نمی کند که بسیاری از دانشجویانی که به خارج رفته بودند و در کنفدراسیون دانشجویان ادغام شده بودند، افرادی از خانواده های کارگران و زحمت کشان بودند که با صعود ناگهانی قیمت نفت و رونق اقتصادی کشور در دهه ی ۵۰، در مدتی کوتاه با دستمزد کارگری پول اندکی پس انداز کرده و به خارج می رفتند، به ویژه آنان که مقصدشان آمریکا بود. این افراد که «بچه های اعماق» (۱۴) بودند و جامعه مهمترین مدرسه زندگی شان بود نه تنها مدت مدیدی از کشور دور نبودند بلکه ارتباط تنگاتنگ شان با داخل باعث شده بود که بیش از آنکه زندگی شان دانشجویی باشد، ارتباط سیاسی مداوم با داخل داشته باشند. یا حتی چنان از زندگی مخفی و زیرزمینی صحبت می کند که بیشتر تداعی کننده ی زیستن یک موش کور است تا نحوه ی زندگی یک فعال سیاسی مخفی. افرادی که اگرچه سبک مبارزه سیاسی شان مخفی بود اما با تمامی روابط اجتماعی که از دل آن برآمده اند، آشنا بودند و در میان مردم زندگی می کردند.

خراسانی که به درستی به زیاد شدن زنان محجبه در سال های نزدیک به انقلاب، اشاره می کند و به خوبی نقش علی شریعتی را در این زمینه شرح می دهد (۱۵) از گفتن واقعیات دیگری تن می زند. به زبان نمی آورد که تقریباً تمامی این زنان محجبه شده جذب ایدئولوژی مجاهدین شدند (و حتی اعضای کم سن و سال تر مجاهدین در میلیشیای دانش آموزی ادغام گشتند)، تفکری که اندیشه ی انقلابی گری اش برگرفته از مذهب شیعه ی حسین بود و حجاب بخش جدایی ناپذیر آن اما همان طور که در بالا به آن اشاره کردیم مجاهدین با فرمان حجاب اجباری خمینی، مخالف بودند.

اما نوشین احمدی همه ی اینها را کنار هم می گذارد تا به زنان سیاسی

نگاهی به فیلم

«زنان اتوبوس ۶۷۸»

نیوشا

و
آهو. د

۲۰۱۰ - مصر

با توجه به موضوع فیلم «زنان اتوبوس ۶۷۸» (از این به بعد «۶۷۸») و هم‌چنین با توجه تغییر و تحولات اخیر در برخی از کشورهای عربی - که «بهار عربی» نامیده می‌شود - و نیز تظاهرات اخیر ضد آزار جنسی زنان در مصر، بر آن شدیم تا نقد و بررسی‌ای در مورد فیلم ۶۷۸ محصول سال ۲۰۱۰ مصر داشته باشیم.

آماري که از طرف مرکز حقوق زنان مصر در سال ۲۰۰۸ منتشر شد ۸۳ درصد از زنان مصری و ۹۸ درصد از زنان خارجی در مصر در معرض آزار و اذیت جنسی قرار گرفته‌اند. این در حالی است که هر ساله این آمارها رو به افزایش است. این قبیل آمارها تلنگری است تا فیلم ۶۷۸ را جدی‌تر نگاه کنیم و به مسائلی که کارگردان سعی می‌کند در پیش چشم تماشاگر بیاورد، عمیق‌تر برخورد کنیم. کارگردان با هوشیاری کامل در کنار موضوع محوری آزار جنسی به مسائل دیگری نظیر غیرت مردان، مشکلات جنسی زنان در خانه (که خود می‌تواند اشاره‌ای تلویحی به آمار ۹۳ درصدی ختنه زنان در مصر باشد) و هم‌چنین فوق‌استثمار زنان شاغل توسط کارفرما و تبعیضات ضد زن دیگر در جامعه‌ی مردسالار مصر نیز می‌پردازد. تبعیضاتی که هدفش «جنس دوم» تلقی کردن زنان و استفاده‌ی ابزاری از آن‌ها در جهت منافع مردسالارانه‌ی جامعه است و فضا را برای نفس کشیدن زنان هر چه تنگ‌تر می‌کند. اما کنش‌هایی از این قبیل همیشه واکنش‌هایی را نیز در مقابل خود می‌یابد. واکنش‌هایی که از دل نیاز به ضرورت‌رهایی بر می‌آیند و این را محمد دیاب به خوبی در این فیلم به تصویر می‌کشد. زنان ۶۷۸ تصمیم می‌گیرند خشونت ارتجاعی و پست و منحط مردان را با خشونت جواب دهند و این جنبه‌ی رادیکال و رهائی‌بخش فیلم است. مخاطب با کمی تأمل بر عمق فاجعه، تمایز بین خشونت عادلانه و خشونت ناعادلانه را درک می‌کند و این که برای رهائی ستم‌دیدگان به کار بست «خشونت عادلانه و بر حق» ضرورت دارد. اما چگونه می‌شود که زنان فیلم دست به این تصمیم رادیکال می‌زنند؟! همان‌طور که قبلاً اشاره کردیم کاراکترهای محوری زن داستان، تیپ‌های مختلفی دارند و در مواجهه با مسائل برخورد‌های متفاوتی نسبت به هم دارند. در اوایل فیلم متوجه می‌شویم فائزه به علت مورد آزار جنسی قرار گرفتن در بیرون خانه و فشارهای مکرر شوهرش برای برقراری رابطه‌ی جنسی کلافه شده است و برای مقابله با این مشکل راه‌کارهای مختلفی را امتحان می‌کند. او قبل از رفتن به تخته‌خواب پیاز می‌خورد تا بوی بد دهانش، شوهر را از تعامل جنسی منصرف کند و یا موقع رفتن به سر کار لباس‌های گشاد می‌پوشد تا به خیال خودش، اندامش مردان را تحریک نکند. اما هیچ کدام راه‌گشا نیستند. در این میان وی به کلاس‌های آموزش برای مقابله با خشونت جنسی که مسئول آن «صبا» است هم می‌رود، اما همیشه مورد آزار جنسی قرار گرفتن خود را انکار می‌کند. در این‌جا کارگردان دو چالش مهم را پیش می‌کشد. یکی این که فائزه مانند هزاران زن دیگر معضل را می‌خواهد از جانب خود (مثل لباس

فیلم ۶۷۸ را کارگردان جوان و تیزبین مصری «محمد دیاب» ساخته است. اگرچه دیاب به غیر از این فیلم، نویسنده‌گی فیلم‌نامه‌ی سه فیلم دیگر را در کارنامه دارد اما «۶۷۸» اولین تجربه کارگردانی اوست. دیاب با این فیلم نشان داد اگرچه راه طولانی‌ای در مسیر فیلم‌سازی در پیش دارد اما از همین ابتدای کار می‌داند که چه می‌کند. ۶۷۸ برگرفته از یک داستان واقعی است. فیلمی متشکل از سه اپیزود که تمام اپیزودهایش با هم مرتبط هستند و دست آخر به هم گره می‌خورند. موضوع محوری فیلم ستم و آزار جنسی زنان در جامعه‌ی مصر به ویژه در اتوبوس‌های شهری این کشور است که هر روز مردان در اتوبوس با دست‌مالي زنان آن‌ها را مورد آزار جنسی قرار می‌دهند. کارگردان، داستان سه زن با سه موقعیت اجتماعی مختلف را روایت می‌کند که هر کدام از آن‌ها در مقابل این آزارهای جنسی به روش خود عصیان می‌کنند. کاراکتر اول داستان فائزه است. زنی محجبه، متاهل و دارای دو فرزند. فائزه با این که علاوه بر همسرش، خودش نیز کارمند است، از موقعیت اجتماعی و اقتصادی خوبی برخوردار نیست. او به خاطر توان اقتصادی محدودش مجبور است هر روز با اتوبوس به محل کارش برود و همواره در اتوبوس مورد آزار جنسی از طرف مردان قرار می‌گیرد. شخصیت دیگر فیلم، صبا، از طبقه‌ی مرفه جامعه است. صبا که به تازگی زندگی مشترک خود را با دکتری به نام شریف آغاز کرده، از نظر اقتصادی کاملاً مستقل است او در پی تجاویزی که به او (بعد از بازی فوتبال) می‌شود به تدریس مقابله با خشونت به زنان می‌پردازد. سومین شخصیت محوری داستان نلی است و از همه جوان‌تر. او که در شرف ازدواج با یک کم‌دین است و در یک شرکت بازرگانی شاغل است، به دنبال آزار جنسی‌ای که در مقابل درب خانه‌شان و حوادث بعد آن برایش اتفاق می‌افتد با خانواده‌ی خود بر سر به راه انداختن و پیگیری پرونده‌ی شکایت از شخصی که او را مورد آزار جنسی قرار داده است مشکل پیدا می‌کند.

دیاب جوان، با زبانی ساده و به دور از اغراق با انگشت گذاشتن بر یکی از معضلات پیدا و پنهان جامعه‌ی مصر در طرح موضوع موفق عمل کرده است. کلوزآپ‌های به‌جا از زنان فیلم، برش‌های فکر شده، حرکت دوربین روی دست، طراحی صحنه و در کل میزانس‌ها در کل فیلم کمترین اشکال را دارا هستند. همان‌طور که در بالا اشاره شد، موضوع محوری فیلم آزار و اذیت جنسی در جامعه‌ی شهری مصر است. طبق

می‌کند با شاغل بودن خود استقلال خود را به بقیه ثابت کند. برای نلی نیز همانند فائزه شاغل بودن به عنوان یک زن دشواری مضاعف و ستم جنسیتی را به همراه دارد. او به خاطر قطع کردن ارتباط تلفنی با مردی که قسط لاس زدن با او را دارد نه تنها از طرف رئیسش بازخواست می‌شود بلکه «آقا»ی رئیس از او می‌خواهد که سعی خود را برای جلب تمامی مشتری‌ها به کار ببندد. اما این قسمتی کوتاه از ماجرای نلی است. او بعد از مورد حمله قرار گرفتن در جلو خانه‌اش مرد آزار دهنده را به کمک مادر خود به پلیس تحویل می‌دهد. در اداره‌ی پلیس نلی درخواست تشکیل یک پرونده‌ی آزار جنسی را می‌دهد که افسر پلیس برای به راه انداختن این نوع پرونده مانعت به عمل می‌آورد و عنوان می‌کند که تشکیل پرونده خشونت جنسی، تعریف نشده است. نلی با پافشاری کار را به مطبوعات و تلویزیون می‌کشد و به عنوان اولین زن که یک پرونده در مورد آزار جنسی به راه انداخته است مطرح می‌شود اما خانواده‌ی خود و نامزدش برای پیگیری پرونده شدیداً مخالفت می‌کنند. نلی مانند خیلی زنان دیگر

به غیر از مبارزه در جامعه باید در جبهه‌ی خانواده نیز مبارزه‌ی خود را به پیش ببرد و این کار را نیز انجام می‌دهد. کاری که فائزه و صبا نیز به نوعی دیگر انجام دادند. در ادامه می‌بینیم که فائزه‌ی به تنگ آمده با تحریکی که از سوی صبا شده بود دست به عصیان می‌زند و به تک تک مردهایی که وی را مورد آزار جنسی قرار می‌دهند با چاقوی کوچک خود حمله می‌کند. کاری که در ابتدا صبا زخم خورده آن را تایید می‌کند. اما چالش اصلی فیلم از این به بعد نمایان می‌شود، جایی که سه زن فیلم با هم روبه رو می‌شوند و تصمیم می‌گیرند که این خشونت را (حمله به مردان) ادامه دهند. اما آن‌ها با پیگیری پلیس شناسایی می‌شوند و با تهدید پلیس موقتاً از اجرایی کردن تصمیم خود سر باز می‌زنند. فائزه در خیابان‌ها سرگردان قدم

می‌زند، صبا ناخودآگاه به ورزش با تردیمیل رو می‌آورد و نلی نیز خط سیاهی بر دهان تمام زن‌های نقاشی‌اش می‌کشد. هر سه از نظر روحی به هم می‌ریزند و پرخاشگری‌هایشان به نقطه‌ی اوج خود می‌رسد. در سکانس‌ی، نلی باز هم به خاطر دلیل‌های قبلی محل کارش را برای همیشه ترک می‌کند و پیش نامزدش می‌رود، نامزدی که این بار در بانکی که در آن کار می‌کند و اگرچه از شغلش بیزار است موقعیت شغلی مناسب‌تری پیدا کرده است. کارگردان با شیطنت هوشیارانه‌ای در یک لحظه تفاوت بین زن و مرد شاغل و موقعیت‌شان در محل کار را به تصویر می‌کشد. در ادامه کارگردان از زبان سه زن داستان، سه دیدگاه مختلف در مورد مقابله با خشونت را برای بیننده بیان می‌کند. در این سکانس، ستم تو در تو و لایه‌ای در نظام سرمایه‌داری به زنان کاملاً رخ می‌نمایاند. طوری که می‌بینیم موقعیت اجتماعی زنان (و البته سطح آگاهی‌شان) هم در دید و برخوردشان به مسئله‌ی خشونت

گشاد پوشیدن) حل کند و دیگری این که صحبت پیرامون آزار جنسی قرار گرفتن همیشه حس تحقیر را هم به همراه دارد، و این دومی در تمام دنیا منجمله ایران به شدت شایع است، گویی شخص آزار دیده نیز گناه‌کار است. در ادامه هر چه داستان جلوتر می‌رود زوایای پوسیده‌ی جامعه نیز بیشتر نمایان می‌شود. در سکانس «صبا»ی مرفه و گویا آگاه‌تر از فائزه در حالی که در خیابان در حال ورزش است با شوهرش «شریف» نیز تلفنی صحبت می‌کند و وقتی جناب دکتر متوجه بیرون بودن صبا می‌شود به او یادآوری می‌کند که ورزش با تردیمیل در خانه مناسب‌تر است و بهتر است که وی در خانه بماند، این سوزن بعدی‌ای است که کارگردان در مغز تماشاگر فرو می‌کند تا متوجه شود که افکار ارتجاعی فقط مختص اقشار تحتانی جامعه نیست و «مردان تحصیل کرده و خوش‌تیب» هم وقتی در بطن یک سیستم ضدزن و ارتجاعی آموزش ببینند می‌توانند این دیدگاه را به راحتی بازتولید کنند. در ادامه این دو زوج جوان برای تماشای بازی فوتبال تیم مصر راهی ورزشگاه می‌شوند.

«تیم ملی مصر» برنده می‌شود اما در جشن خیابانی بعد از بازی، صبا که چند قدمی از شریف دور افتاده است، مورد تجاوز گروهی چند مرد قرار می‌گیرد و باعث سقط شدن جنین‌اش می‌شود. شاید کارگردان با خلق این سکانس به غلوگویی متهم شود، اما با مروری بر آمار و ارقام تجاوز در مصر و به یاد آوردن تجاوز گروهی به دختر مصری در سال ۲۰۱۱ در میدان تحریر در جشن پیروزی سرنگونی مبارک، انگشت‌های اتهام، شرم‌گینانه پایین می‌آید. صبا در پلان انتهایی این سکانس در حالی که صورتش غرق اشک است با نفرتی از ته دل پرچم نقاشی شده‌ی مصر بر صورتش را پاک می‌کند، پرچمی که گویی فشرده‌ی جامعه‌ی مردسالار مصر است. اما بعد از این اتفاق، طبق معمول اتفاقات مشابه، این مرد طرف مقابل رابطه است که چهره‌ی حق به جانب می‌گیرد.

انگار او مورد تجاوز قرار گرفته و شخصیتش له شده است. جالب این‌جا است که دکتر اظهار می‌کند که به خانه باز نمی‌گردد و باید برای مدتی تنها باشد تا با این مسئله کنار بیاید. دکتر باز می‌گردد اما باز هم با دلایلی مرد سالارانه، وی در استدلال‌اتش اظهار می‌کند از این که نتوانسته از صبا در آن شرایط محافظت کند ناراحت است و از تجاوز به وی سخن به میان می‌آورد. این عمل دکتر هیچ چیز را بازگو نمی‌کند جز حس مالکیت داشتن مرد به زن. چیزی که از آن همیشه با تعبیر شاعرانه‌ی غیرت یاد می‌شود. اما این بار صبا، زنی هنرمند که در جامعه با صفاتی چون ضعیف و احساساتی تعریف می‌شود خیلی مصمم و آگاهانه دست رد به سینه‌ی شوهر مغرور و از خودراضی‌اش می‌زند. در ادامه‌ی داستان و بعد از تلاقی دو اپیزود اول با هم، فیلم‌ساز پای شخصیت‌های دیگر و داستان آن‌ها را به میان می‌کشد. زن سوم داستان همان‌طور که در بالا اشاره شد نلی جوان است. دختری پر شور که سعی

زنان و به ثمر رسیدن آن مهم و حیاتی است؟ با تمام چالش‌هایی که کارگردان پیش می‌کشد جواب این سوال چیزی نیست جز ادامه‌ی مقاومت و مبارزه به صورت سازمان یافته و متشکل. زنان برای رهایی از قید و بند نظام‌های مردسالار باید حداقل در این جبهه‌ی مبارزه با هم متحد شوند و تشکیلات خاص خود را داشته باشند، این تشکیلات اگر بخواهند زنان را آگاه تر، توانمندتر و موفق تر سازند، باید ساختاری غیر وابسته به دولت ها و حکومت ها داشته باشند تا بتوانند با خیال راحت (و نه در زیر فشار نگرهبانان نظام) برنامه ها و اهدافی منطبق با ضروریات و نیازهای واقعی زنان پیش بگذارند. حتی اگر این برنامه تغییر یک نظام باشد.

زنان مصری بعد از بهار عربی و روی کار آمدن نیروهای بنیادگرای اسلامی و پس از مشاهده‌ی به تاراج رفتن تمام مبارزات دو سال گذشته‌ی خود و این که با وقاحت و تندی تمام به آن‌ها تشر می‌زنند و می‌گویند که باید حرف گوش کن باشید و در خانه بمانید به تنگ آمده‌اند. این روزها زنان مصری با چاقو به خیابان آمده اند تا از ستم و آزار جنسی، عیان سخن بگویند، آنها خشمگین فریاد می‌زنند تا نشان دهند که صبوری، سکوت و بی عملی دردی از زنان دوا نکرده، آنها سلاح نشان می‌دهند تا بگویند، اعمال خشونت به ستمگر برای پایان خشونت‌گری، ، بعضاً یک واقعیت عینی، یک ضرورت اجتناب ناپذیر و حتی گاهی تنها راه ممکن است. §

تأثیرات مختلفی دارد. صبا با توجه به موقعیت اجتماعی‌اش که باعث می‌شود آزار جنسی را کمتر از فائزه و حتی نلی تحمل کند و تهدیدات پلیس کمی دو دل شده و عقب نشینی می‌کند در حالی که فائزه و نلی به ادامه‌ی مقابله اصرار می‌ورزند. فائزه که به تنگ آمده، دلیل اصلی این خشونت‌ها در سطح جامعه را به اشتباه بی‌حجابی امثال صبا و نلی می‌داند (که البته در سکنس بعدی با مشاهده‌ی سکوت ناشی از رضایت دوست محجبه‌ی خود در مقابل تعرض جنسی‌ای که به وی وارد می‌شود، ساختمان فکری‌اش دچار تحول می‌شود). صبا خشونت‌ی را که فائزه برای دفاع از خود اعمال می‌کند ناشی از بیماری روانی پنهان فائزه بیان می‌کند، اما او نیز بعد از فروکش کردن خشمش درمی‌یابد که راهی که فائزه در پیش گرفته را باید ادامه دهند. عمل هر سه ی آنها در نهایت پلیس مردی را که مسئول رسیدگی به پرونده "چاقوزنان در اتوبوس" است قانع می‌کند که این سه زن بی‌گناه اند و مردانی چه غنی و فقیر، چه مجرد و متأهل، که برای آزار جنسی سوار اتوبوس می‌شوند متهمان اصلی پرونده اند. گرچه شاید قانع کردن مردان در دنیای واقعی به این سادگی نباشد اما دیاب از او به عنوان نماد حقیقت جویی و حق طلبی مردمانی استفاده می‌کند که پیشرو و حرکت ساز نیستند اما دگم و عقب مانده نیز به حساب نمی‌آیند و می‌توانند در پروسه ی مبارزاتی زنان همراه درجه دوم مناسبی به حساب آیند. در این جا این سوال مهم و اساسی پیش می‌آید که چه چیزی برای پیش‌برد مبارزه‌ی

تاریخچه ۸ مارس

آیا می‌دانید که...

اوایل قرن بیستم، هزاران زن که اکثراً مهاجرانی از روسیه، ایتالیا و لهستان بودند، روزانه تا ۱۵ ساعت در صنایع نساجی منطقه نیویورک کار می‌کردند و به شکل قطعه کاری مزد می‌گرفتند. پول ملزومات اداری را از خود آنها می‌گرفتند و بابت تأخیر، ضایعات کاری و طولانی شدن وقت دستشویی، برایشان جریمه‌های سختی تعیین کرده بودند. در سال ۱۹۰۸ زنان در کارخانه‌های مختلف نساجی راهپیمایی و اعتصاب کردند. آنها که اغلب نوجوان بودند علیرغم دستگیری‌های گسترده، جریمه‌های سنگین، ضرب و شتم توسط پلیس و اوباش مزدور، به تظاهرات ادامه دادند. اعتصاب ماه‌ها به طول انجامید و محرک اعتصابات در نواحی دیگر شد. هرچند که در زمینه تغییر شرایط کار به موفقیت‌های قسمی دست یافت اما این خیزش، منطقه شرق نیویورک و بسیاری از زنان مهاجر و ستم‌دیده را سر بلند ساخت.

در سال ۱۹۱۳، دبیرخانه زنان انترناسیونال سوسیالیستی، روز ۸ مارس را به یاد مبارزه زنان کارخانه‌های نساجی نیویورک، به نام روز جهانی زن اعلام کرد. اولین مراسم ۸ مارس با وجود جو پلیسی در همان سال در روسیه برگزار شد. §

مهمترین ۸ مارس در ایران

۱۷ اسفند سال ۵۷، مصادف با ۸ مارس، تنها چند روز پس از انقلاب ایران، خمینی فرمان حجاب اجباری را صادر می‌کند و ۱۵ هزار زن پس از برگزاری یک جلسه سخنرانی در دانشگاه تهران، اقدام به راهپیمایی به طرف ساختمان نخست وزیری می‌نمایند. زنان شعار سر می‌دهند "ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم" سال‌هاست که جنبش بین‌المللی زنان، روز جهانی زن را به عنوان سمبل مبارزه علیه فرودستی زنان گرامی می‌دارد و این روزی مشترک میان تمامی زنان جهان است تا همصدا علیه نظام مردسالار جهانی مبارزه کرده و جهانی عاری از خشونت، نابرابری و تبعیض علیه زنان را فریاد کنند. §

آوا آرمان

خیزش یک میلیاردی

ONE BILLION RISING

خشونت علیه زنان در جهان رو به رشد است و این اتفاقی نیست. خشونت علیه زن در تاریخ بشر، مسئله‌ی تازه‌ای نیست و همواره به‌اشکال گوناگون بروز پیدا می‌کند. با تمام تلاشی که عامدانه صورت می‌گیرد تا مسئله‌ی خشونت علیه زن را مسئله‌ای زائیده‌ی فرهنگ، نژاد یا طبقه‌ی خاصی نشان دهد و آن را محدود به کشورهایی مانند هند و افغانستان و آفریقا و ... کند،

ولی آمار و تجربه به‌خوبی نشان می‌دهد که در واقع این‌گونه نیست. خشونت علیه زنان حاصل یک سیکل معیوب جهانی است و در مرز جغرافیایی خاصی محدود نمی‌شود. آمار، میزان بالایی از ضرب‌وشتم و آزار جنسی و حتی قتل زنان را در جوامع پیشرفته‌ای نشان می‌دهد که در ظاهر خود را سردمدار دفاع از حقوق زن می‌دانند مثلاً آمریکا یکی از نام‌ترین کشورها برای زنان است، آمار تجاوز به زنان در انگلستان در حال افزایش است، زنان فنلاندی قربانیان همیشگی خشونت هستند و...

اما صرف صحبت کردن از فراگیری خشونت علیه زنان کافی نیست. این عرصه‌ی گسترده نیاز به اقدام عملی در مبارزه دارد. تجربه‌ی گیتارنوازی هم‌زمان ۴۰۰ هزار نفر در سراسر دنیا برای اعتراض به تجاوز گروهی در هند، یکی از اقداماتی بود که توجه جهانیان را بیشتر به این مسئله معطوف کرد. اما جدیدترین اقدام جهانی در این رابطه کمپین "خیزش یک میلیارد نفری" است. "ایو انسلر" نویسنده‌ی کتاب "تک‌گویی‌های واژن" که سال‌هاست در زمینه‌ی منع خشونت علیه زنان مبارزه می‌کند یکی از طراحان اصلی این برنامه است. برنامه‌ای که از یک میلیارد زن می‌خواهد در روز ۱۴ فوریه (۲۶ بهمن) که در تقویم جهانی روز واژن (وی دی) نام‌گذاری شده است، از محل زندگی و کار خود بیرون بیایند و در اعتراض به خشونت علیه زنان، برقصند. ویدیوها و سرودهایی نیز برای این برنامه تدارک دیده شد و در صفحه‌ی مجازی این برنامه به آدرس [One Bilion Rising.org](http://OneBilionRising.org) قرار داده شد. ویدیوهایی که با نشان دادن صحنه‌هایی از خشونت بر زنان در سراسر دنیا از جهانیان می‌خواهد به تن زن احترام بگذارند و این‌گونه اعمال خشونت‌بار را کنار بگذارند. تن زن در این مبارزه سلاح اوست. شادی و نشاط جهانی برای زنان در گرو مبارزه است. نیمی از جمعیت جهان، زانی هستند که نقطه‌ی مشترکشان تجربه‌هایی است که از خشونت دارند. تجربه‌هایی که اگر به سلاح همبستگی و آگاهی و کار سیستماتیک مجهز شوند هیچ کار غیرممکنی پیش‌رو نخواهند داشت. اقداماتی مانند خیزش یک میلیارد نفری، تمرین مشترک مناسبی است برای متحد کردن صفوف زنان برای رسیدن به خواست‌های مشترک و حقوق اساسی‌شان. این مراسم روز ۱۴ فوریه در نقاط مختلف جهان برگزار شد و خیابان‌های بسیاری از نقاط جهان شاهد حضور و رقص دسته‌جمعی زانی شد که از تحمل خشونت خسته شده‌اند و به آن اعتراض دارند. عبارانی که از ماجرا خبر نداشتند با دیدن گروه‌های رقص زنان و مطلع شدن از علت این کار با آن‌ها همراهی کردند و اعتراض خود را با رقصشان نشان دادند. در برخی کشورها مانند افغانستان زنان به دلیل شرایط خاص حاکم بر کشور نتوانستند برقصند ولی در اعتراض به خشونت در خیابان‌ها اجتماع کردند. در کشور ما، اما در خیابان‌ها هیچ نشان و اثری از حال‌وهوای این روز نبود، ولی ما هم اگر تغییر می‌خواهیم باید ترس‌ها را کنار بگذاریم و هر کدام در حد توان خود دست به اقدام عملی بزنیم و اعتراض خود را به هر شکل که ممکن است علیه تمام خشونت‌هایی که اطرافمان و بر خودمان صورت می‌گیرد، نشان دهیم.

اینک تو، هر کسی هستی و هر جایی هستی. تو یک زنی، زنی که بار قرن‌ها خشونت و تبعیض را به‌دوش می‌کشی. خشونت که سن و سال، فقر و غنا، ثراد، مذهب و حکومت نمی‌شاند، همواره بر تو جاری است. خشونت که قرن‌هاست مردسالاری بر تو تحمیل کرده است. خشونت که تو را نمی‌بیند و نمی‌پذیرد، تو را تنی می‌بیند که می‌تواند تخیر کند، بازی‌ات دهد، ضرب و شتم‌ات کند، برایت تصمیم بگیرد، ناقص‌ات کند، انورات کند و... بر خیز و بتکان تندت را از گرد قرن‌ها استعمار و خشونت و تبعیض. بر خیز و تندت را از خاطره‌ی قرن‌ها بتکان. بر خیز و نشان بده که هستی و می‌دانی که چه می‌خواهی. بر خیز و برقص برای خاموش کردن آتش خشونت که بعید می‌دانم تجربه‌اش نکرده باشی! بر خیز و روشن کن آتش اراده‌ات را. اینک تن تو سلاح توست. §

ما عصیانگریم
ایغ آغاز عصیان است.
ما صد لارد خترانغ و زنانر هستیم که
سالهاست زیر فشار قوانین مذهبی
و ضد زن و مرد سالارانه جامعه و
خانواده نه شده اند.

آمده ایم تا علیه ایغ ستم ها
بایستیم.

تلاش می کنیم تا آگاهتر نسبت به
ایغ ستم ها و تفکر پشت آن را
اشاعه دهیم.